

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 1 februari 2008 (29.02)
(OR. en)**

5588/08

**Interinstitutioneel dossier:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 19
CODEC 79
COMIX 54**

NOTA

van: het voorzitterschap

aan: de Groep visa

Nr. Comv.: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 + ADD 2 (en)

Betreft: Ontwerp-verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

Hierbij gaat voor de delegaties de tekst van de artikelen 1 tot en met 49 en de bijlagen I tot en met XIII van de ontwerp-verordening, zoals deze luidt na de besprekingen in de Groep visa/Gemengd Comité ¹

¹ Het resultaat van de besprekingen in de Groep visa/Gemengd Comité over de bovengenoemde artikelen en bijlagen staat in de volgende documenten: 13611/06, 15660/1/06, 6060/2/07 + COR 1 + COR 2, 8245/07, 9502/07, 11831/1/07 + COR 1, 12666/07, 15303/07 en 16127/07.

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62, punt 2, onder a) en b), ii),

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag²,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 61 van het Verdrag dient de totstandbrenging van een gebied waarbinnen personen zich vrijelijk kunnen bewegen, vergezeld te gaan van maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie.
- (2) Krachtens artikel 62, punt 2, van het Verdrag dienen maatregelen inzake het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten houdende voorschriften inzake visa voor voorgenomen verblijven van ten hoogste drie maanden, bijvoorbeeld de procedures en voorwaarden voor de afgifte van visa door de lidstaten, te worden vastgesteld.

¹ PB C., blz. .
² PB C., blz. .

- (3) Met betrekking tot het visumbeleid is de totstandbrenging van een "gemeenschappelijk wetgevingsinstrumentarium", met name door de consolidering en ontwikkeling van het acquis (de relevante bepalingen van de Overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord van 14 juni 1985 ¹ en de Gemeenschappelijke Visuminstructies²) een van de wezenlijke onderdelen van een "verdere ontwikkeling van het gemeenschappelijk visumbeleid door verdere harmonisatie van de nationale wetgeving en van de uitvoeringspraktijken van de plaatselijke consulaire vertegenwoordigingen, als onderdeel van een gelaagd systeem dat erop is gericht legaal reizen te bevorderen en illegale immigratie te bestrijden", als omschreven in het Haags Programma: versterking van vrijheid, veiligheid en recht in de Europese Unie.³
- (4) Met betrekking tot visa dienen de lidstaten te zijn vertegenwoordigd in alle derde landen waarvan de ingezetenen visumplichtig zijn. Zij kunnen besluiten dat visumaanvragen van ingezetenen van specifieke derde landen of aanvragen van een bepaald type visum rechtstreeks dienen te worden ingediend bij een permanente consulaire of diplomatieke beroeps-post van het land dat de hoofdbestemming van de aanvrager is.
- (5) Plaatselijke consulaire samenwerking is van wezenlijk belang voor de geharmoniseerde toepassing van het gemeenschappelijk visumbeleid en voor een goede beoordeling van migratierisico's. Vanwege de verschillen in plaatselijke omstandigheden dient de operationele toepassing van specifieke wettelijke bepalingen te worden beoordeeld door de individuele plaatselijke diplomatieke en consulaire beroepspos-ten van de lidstaten, aangezien verschillen in hun toepassing van de wettelijke bepalingen niet alleen aanleiding kunnen geven tot "visumshoppen" maar ook tot ongelijke behandeling van visumaanvragers.
- (6) Voor de doorreis via internationale zones op luchthavens dienen voorschriften te worden opgesteld om illegale immigratie te bestrijden. Derhalve dienen onderdanen van op een gemeenschappelijke lijst vermelde derde landen in het bezit te zijn van transitvisa voor luchthavens, terwijl lidstaten dit type visum niet langer verplicht kunnen stellen voor onderdanen van andere derde landen.

¹ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

² PB C 326 van 22.12.2005.

³ PB C 53 van 3.3.2005.

- (7) Wanneer een lidstaat gastland is voor de Olympische en Paralympische Spelen dient een bijzondere regeling te gelden om de afgifte van visa aan de leden van de olympische beweging te vereenvoudigen.
- (8) In bilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen, gericht op vereenvoudiging van de behandeling van aanvragen van visa voor kort verblijf, kan van deze verordening worden afgeweken.
- (9) In de regelingen voor de ontvangst van aanvragers dient voldoende rekening te worden gehouden met de menselijke waardigheid. Visumaanvragen dienen professioneel en met respect te worden behandeld, naar evenredigheid van de nagestreefde doelen.
- (10) De lidstaten dienen te waarborgen dat de dienstverlening aan het publiek van een redelijke kwaliteit is en dat daarbij goede bestuurlijke werkwijzen worden toegepast. Hiertoe dienen voldoende en goed opgeleide medewerkers alsmede voldoende middelen beschikbaar te zijn.
- (11) De integratie van biometrische identificatoren is een belangrijke stap op weg naar het gebruik van nieuwe gegevens die een betrouwbaarder verband tussen de houder van een visum en het paspoort kunnen waarborgen, om valse identiteiten te voorkomen. Daarom dient persoonlijke verschijning van de visumaanvrager - in ieder geval bij de eerste aanvraag - een van de basisvereisten te zijn voor de afgifte van een visum met registratie van biometrische identificatoren in het Visum Informatie Systeem (VIS); het dient eerste aanvragers niet te worden toegestaan aanvragen in te dienen via commerciële bemiddelaars, waaronder reisbureaus.

- (12) Voor de inontvangstneming van visumaanvragen en de afname van biometrische kenmerken dienen nieuwe mogelijkheden voor de organisatie van consulaire vestigingen, waaronder collocatie, gemeenschappelijke aanvraagcentra en uitbesteding, te worden ingevoerd. Er dient een passend wettelijk kader voor deze opties tot stand te worden gebracht, met name voor de beveiliging van gegevens. Deze vormen van consulaire samenwerking en uitbesteding dienen tot stand te komen met volledige inachtneming van de algemene beginselen voor de afgifte van visa en eerbiediging van de eisen voor bescherming van gegevens als omschreven in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens.
- (13) De aanvrager dient persoonlijk te verschijnen voor de eerste registratie van biometrische identificatoren. Om de procedure voor volgende aanvragen te vereenvoudigen, dient het mogelijk te zijn om de biometrische gegevens van de eerste aanvraag binnen 48 maanden te kopiëren. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de bewaartermijn van het VIS. Na het verstrijken van deze termijn dienen de biometrische identificatoren opnieuw te worden afgenomen.
- (14) Statistische gegevens zijn een belangrijk middel voor het bewaken van migratiebewegingen en kunnen als doelmatig beheersinstrument worden gebruikt. Derhalve dienen deze gegevens geregeld te worden verzameld volgens een gemeenschappelijk model.
- (15) Er dient te worden voorzien in een procedure waarmee de Commissie een aantal gedetailleerde praktische voorschriften voor de afgifte van visa voor kort verblijf kan aanpassen. In deze gevallen dienen de voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden.¹

¹ PB L 184 van 17.9.1999, blz. 23.

- (16) Om de geharmoniseerde toepassing van de verordening op uitvoerend niveau te waarborgen, dienen aanwijzingen te worden opgesteld met betrekking tot de werkwijzen en procedures die door de diplomatieke en consulaire posten van de lidstaten moeten worden toegepast bij de behandeling van visumaanvragen.
- (17) Aangezien de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Visum Informatie Systeem en de uitwisseling door lidstaten van gegevens over visa voor kort verblijf (hierna te noemen: de VIS-verordening) op de huidige wetgeving is gebaseerd, dient deze te worden gewijzigd om rekening te houden met de voor het VIS relevante wijzigingen in de wetgeving.
- (18) Met betrekking tot het doel van de voorgenomen maatregel dient te worden opgemerkt dat krachtens artikel 62, lid 1 en lid 2, onder b), van het EG-Verdrag de Gemeenschap bevoegd - en zelfs verplicht - is om maatregelen te nemen ter vaststelling van voorschriften inzake visa voor een voorgenomen verblijf van ten hoogste drie maanden. Overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag omschreven evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (19) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name werden erkend in het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.
- (20) In afwijking van het bepaalde in artikel 299 van het Verdrag is deze verordening uitsluitend van toepassing op de in Europa gelegen delen van het grondgebied van Frankrijk en Nederland, aangezien de overzeese gebiedsdelen geen deel uitmaken van het gebied zonder binnengrenzen.
- (21) De voorwaarden voor binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten of voor visumafgifte doen geen afbreuk aan de huidige regels inzake de erkenning van de geldigheid van reisdocumenten.

- (22) Om de autoriteiten van de lidstaten de gelegenheid te bieden de uitvoering van deze verordening voor te bereiden, wordt zij pas zes maanden na inwerkingtreding van toepassing, behalve voor de artikelen 46 (comitologie) en 47 (kennisgeving door de lidstaten).
- (23) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening, die niet bindend is voor, noch van toepassing is in Denemarken. Aangezien deze verordening voortbouwt op het Schengenacquis uit hoofde van de bepalingen van titel IV van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, beslist Denemarken, overeenkomstig artikel 5 van bovengenoemde protocol, binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad deze verordening heeft aangenomen, of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.
- (24) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ¹, die vallen onder artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst ².
- (25) Er dient een regeling te worden getroffen op grond waarvan vertegenwoordigers van IJsland en Noorwegen kunnen worden betrokken bij het werk van de comités die de Commissie bijstaan in de uitoefening van haar uitvoerende taken. Een dergelijke regeling is aan de orde gesteld in de briefwisseling tussen de Gemeenschap en IJsland en Noorwegen ³ die aan bovengenoemde overeenkomst is gehecht. De Commissie heeft bij de Raad een ontwerp ingediend van een aanbeveling met het oog op onderhandelingen over deze regeling.

¹ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

² PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

³ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 53.

- (26) Voor Zwitserland vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst die is gesloten tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengen-acquis¹, vallend onder het gebied dat is bedoeld in artikel 4, lid 1, van Besluit 2004/860/EG² van de Raad betreffende de ondertekening namens de Europese Unie en de ondertekening namens de Europese Gemeenschap en de voorlopige toepassing van enkele bepalingen van deze overeenkomst.³
- (27) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis.⁴ Het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening en deze is niet bindend voor, noch van toepassing in deze lidstaat.
- (28) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis.⁵ Ierland neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening en deze is niet bindend voor, noch van toepassing in deze lidstaat.
- (29) Deze verordening bevat bepalingen die, met uitzondering van artikel 22, voortbouwen op het Schengenacquis of daaraan anderszins zijn gerelateerd in de zin van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

¹ Raadsdocument 13054/04, beschikbaar op
>>http://consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?lang=en&id=549&mode=g

² PB L 370 van 17.12.2004, blz. 78.

³ PB L 368 van 15.12.2004, blz. 26 en PB L 370 van 17.12.2004, blz. 78.

⁴ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁵ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

TITEL I: Algemene bepalingen

Artikel 1¹

Doelstelling en werkingssfeer

1. In deze verordening worden de voorschriften vastgesteld voor de behandeling van aanvragen van visa voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van niet meer dan drie maanden binnen een periode van zes maanden.
2. Deze voorschriften zijn van toepassing op alle onderdanen van derde landen die op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad², in het bezit dienen te zijn van een visum wanneer zij de buitengrenzen overschrijden, zulks onverminderd
 - a) de rechten van vrij verkeer die worden genoten door onderdanen van derde landen die gezinsleden van burgers van de Unie zijn,³
 - b) de gelijkwaardige rechten die worden genoten door onderdanen van derde landen die krachtens overeenkomsten tussen de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en deze derde landen anderzijds rechten van vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan de rechten van burgers van de Unie en hun gezinsleden.
3. In deze verordening wordt tevens de lijst vastgesteld ⁴van derde landen waarvan de onderdanen in het bezit dienen te zijn van een transitvisum voor luchthavens, en worden voorschriften gegeven voor de behandeling van visumaanvragen voor doorreis via de internationale transitzones van luchthavens van lidstaten.

¹ SE: studievoorbehoud.

² PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1.

³ COM benadrukte dat de punten a) en b) alleen betrekking hebben op de reeds bestaande rechten van die categorieën personen en geen nieuwe rechten invoeren. COM is bereid de tekst, zo nodig, toe te lichten.

⁴ FR is geen voorstander van één lijst van derde landen waarvan de onderdanen in het bezit dienen te zijn van een TVL en stelt voor om dit lid als volgt te formuleren:

"3. In deze verordening worden tevens de lijsten vastgesteld van derde landen waarvan de onderdanen in het bezit dienen te zijn van een transitvisum voor luchthavens, en worden voorschriften gegeven voor de behandeling van visumaanvragen voor doorreis via de internationale transitzones van luchthavens van lidstaten."

Artikel 2¹

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) "onderdaan van een derde land": eenieder die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag;
- 2) "visum": een door een lidstaat afgegeven machtiging tot:
 - c) binnenkomst² voor een voorgenomen verblijf in die lidstaat of in meerdere lidstaten van in totaal ten hoogste drie maanden³;
 - d) binnenkomst met het oog op doorreis over het grondgebied van die lidstaat of van meerdere lidstaten; of
 - e) doorreis via de internationale transitzones van de luchthavens van een lidstaat.
- 3) "eenvormig visum": een visum dat geldig is voor het gehele grondgebied van de lidstaten. Dit kan een van de volgende typen visa zijn:
 - a) een "visum voor kort verblijf" (type "C"), dat de houder machtigt om ten hoogste drie maanden op het grondgebied van de lidstaten te verblijven binnen een periode van zes maanden gerekend vanaf de eerste datum van binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten;⁴
of

¹ **SE**: studievoorbehoud.

² In reactie op vragen van **AT** en **PT**, die willen vermelden dat het loutere bezit van een visum nog niet automatisch het recht op binnenkomst verleent, memoreerde **COM** dat dit beginsel een recht is dat voortvloeit uit het afgegeven visum en niet in de definitie moet worden opgenomen. Het beginsel valt onder artikel 24 van de ontwerp-visumcode.

³ In antwoord op een vraag van **AT**, dat een verwijzing naar meerjarenvisa bepleit, zei **COM** dat deze definitie overgenomen is uit Verordening nr. 539/2001. **HU** wenste een verwijzing naar het tweevoudig visum toe te voegen.

⁴ **HU** wilde het aantal binnenkomsten opnemen, zoals in de definitie van doorreisvisum. **COM** zou het bestuderen.

- b) een "doorreisvisum" ¹ (type "B"), dat de houder die vanuit een derde land naar een ander derde land reist, machtigt om eenmaal, tweemaal of in bijzondere gevallen meerdere malen over het grondgebied van de lidstaten te reizen, waarbij elke doorreis niet langer dan vijf dagen mag duren.
- 4) "visum met territoriaal beperkte geldigheid" (type "TBG B" of "TBG C"): een visum voor kort verblijf ² dat de houder slechts machtigt om op het grondgebied van de lidstaat of lidstaten ³ die het afgeven, te verblijven of daarover te reizen.
- 5) "transitvisum voor luchthavens" (type "A"): een visum dat vereist is met het oog op doorreis via de internationale transitzones van de luchthavens van lidstaten door onderdanen van bepaalde derde landen, als uitzondering op het beginsel van vrije doorreis als omschreven in bijlage 9 van het Verdrag van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart.
- 6) "erkend reisdocument": een reisdocument dat is afgegeven door een derde land waarvan de onderdanen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad in het bezit dienen te zijn van een visum wanneer zij de buitengrenzen overschrijden, en dat door de lidstaten wordt erkend voor het aanbrengen van visa. ⁴
- 7) "visumsticker": het uniforme model voor visa zoals omschreven in Verordening (EG) nr. 1683/95; het is de fysieke vorm van de visa als omschreven in de punten 3, 4 en 5.

¹ Met de steun van **AT** opperde **FR** dat het onderscheid tussen de visa type B en type C kunstmatig is en in de praktijk voor nodeloze extra complicaties zorgt. Volgens **FR** is er, na de invoering van de forfaitaire legesrechten, geen reden meer om het onderscheid te handhaven. **COM** staat open voor overtuigende argumenten om het B-visum af te schaffen, maar is verbaasd dat dit nu pas ter sprake komt, gelet op de door beide delegaties beschreven problemen.

² **SK** stelde voor dit lid als volgt te formuleren:

"(4) "visum met territoriaal beperkte geldigheid" (type "TBG B" of "TBG C"): een visum voor kort verblijf **en doorreis** dat de houder slechts machtigt om op het grondgebied van de lidstaat of lidstaten die het afgeven te verblijven of daarover te reizen."

³ **COM** bevestigde dat, ook al wordt een VTBG afgegeven omdat een lidstaat het reisdocument van de aanvrager niet erkent, het afgegeven VTBG, hoewel het de houder toestaat om naar veertien lidstaten te reizen, geen eenvormig visum is in de zin van artikel 2, lid 3.

⁴ **COM** erkende dat deze definitie niet van toepassing is op reisdocumenten die bijv. door internationale organisaties zijn afgegeven, en zou een betere formulering zoeken. **HU** stelde voor om, als deze definitie in de tekst gehandhaafd wordt, te verwijzen naar de verschillende organisaties enz. die reisdocumenten afgeven, en naar de "houders" van die documenten in plaats van de "onderdanen".

- 8) "afzonderlijk blad waarop een visum kan worden aangebracht": het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van reisdocumenten die niet worden erkend door de lidstaat die het blad opstelt bedoeld in Verordening (EG) nr. 333/2002.^{1 2}

¹ HU vond dat in de definitie ook verwezen moet worden naar een afzonderlijk blad als het paspoort van de aanvrager geen blanco bladzijden meer heeft om het visum op aan te brengen. COM antwoordde dat dit praktische aspect bekend was, maar dat de definitie moet sporen met de titel van de verordening.

² HU stelde voor om de volgende definitie toe te voegen van "**consulaat**": "**diplomatieke of consulaire post die bevoegd is tot visumafgifte**" om zo te vermijden dat in de gehele tekst de lange formulering moet worden gebruikt.

TITEL II: Ontvangst en behandeling van aanvragen voor visa

Hoofdstuk I

Bij de behandeling van visumaanvragen betrokken autoriteiten

Artikel 3

Voor de behandeling van visumaanvragen bevoegde autoriteiten

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 37 zijn slechts diplomatieke of consulaire posten¹ van lidstaten gerechtigd tot het behandelen van visumaanvragen.

¹ **BE** wilde dat ook de centrale autoriteiten worden genoemd, omdat die ook betrokken zijn en verantwoordelijk zijn voor het verlengen van visa op het Schengengrondgebied. **NO, SE, NL, AT, DK** en **LT** steunden dit voorstel, maar:
FR merkte op dat het verlengen van visa van personen die zich al op het Schengengrondgebied bevinden iets anders is dan het afgeven van inreisvisa.
EE vroeg zich af of "behandelen" niet een te algemene term is. **PL** waarschuwde dat "centrale autoriteiten" niet hetzelfde is als "bevoegde autoriteiten".
FR wees erop dat de Franse overzeese gebiedsdelen niet tot het Schengegebied behoren en dat daar de 'préfecture' verantwoordelijk is voor het afgeven van visa. **COM** was het er mee eens dat er een bepaling moet komen om met die situatie rekening te houden, maar dan wellicht beter in de slotbepalingen van Titel V.
COM hield staande dat diplomatieke en consulaire posten verantwoordelijk zijn voor het behandelen van visumaanvragen en wees de delegaties op de artikelen waarin specifiek melding wordt gemaakt van gevallen waarin de centrale autoriteiten een rol spelen in de afwikkeling, namelijk de artikelen 6, 8, 9 en 28. In de tekst kan een verwijzing naar deze bepalingen worden opgenomen. Wat **COM** betreft wijkt de ontwerp-verordening slechts op één punt af van het in artikel 3, lid 1, verkondigde beginsel, namelijk in artikel 37 ("uitbesteding").
BE, DK, SE en **NO** vonden dat met dergelijke verwijzingen niet in alle gevallen kan worden volstaan. **IT** was geen voorstander van precisering en vond de huidige formulering goed genoeg; het zijn immers de diplomatieke en consulaire posten die de visumaanvragen afwikkelen, ook al overleggen ze tijdens de behandeling met de centrale autoriteiten.
FR dacht dat het nuttig kon zijn een duidelijk onderscheid aan te brengen tussen de verschillende stadia van de behandeling van visumaanvragen, namelijk indiening, behandeling en afgifte.
AT merkte op dat de Oostenrijkse autoriteiten in Oostenrijk geen visa mogen verlengen. Als er zo'n verzoek binnenkomt, begint de hele aanvraagprocedure weer van voor af aan. **COM** wees op het Schengenacquis op het gebied van visaverlenging dat geldt voor alle lidstaten die dat acquis toepassen, en herinnerde de delegaties aan het feit dat de visumcode rechtstreeks toepasselijk zal zijn in de lidstaten.

2. In afwijking van het in lid 1 bepaalde, kunnen visa voor kort verblijf en doorreisvisa in uitzonderlijke gevallen aan de grens worden afgegeven door de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor persoonscontroles. [...] ¹

Artikel 4

"Territoriale" bevoegdheid

1. Onderdanen van derde landen dienen een visum aan te vragen bij de diplomatieke of consulaire post van een lidstaat in hun land van² verblijf^{3 4}.

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** en **AT** vroegen zich af of zeelieden hier vermeld moeten worden. Het **voorzitterschap** stelde voor om de vermelding te schrappen. **COM** kon dat aanvaarden. **NL** kon akkoord gaan met die schrapping, maar was het er niet mee eens dat de afgifte van visa aan zeelieden aan de grens als een uitzondering kan worden beschouwd: **NL** stelde voor om ergens in de ontwerp-visumcode een passage op te nemen die er op neerkomt dat "aan de grens visa voor kort verblijf en doorreisvisa kunnen worden afgegeven aan zeelieden."

² **CZ** stelde voor om het woord "legaal" toe te voegen zodat alleen personen die legaal in een lidstaat verblijven een visum kunnen aanvragen.

³ **HU** stelde voor om "of herkomst" in te voegen en de volgende zin toe te voegen:
"Het consulaat in het land van herkomst van de aanvrager moet (via e-mail, fax) het consulaat in het land van verblijf van de aanvrager raadplegen, als daar zo'n consulaat bestaat."
SI en **AT** steunden het eerste deel van het voorstel.

COM merkte op dat de term "land van verblijf" met opzet is gekozen omdat het zowel een juridische als een praktische strekking heeft, in tegenstelling tot "land van herkomst".

⁴ **LT** merkte op dat niet alle Schengenlanden in alle derde landen aanwezig zijn en dat aanvragers zich dus wellicht gedwongen zien om een visum aan te vragen in een ander land dan het land waar zij verblijven; een diplomatieke of consulaire post kan immers bevoegd zijn voor verschillende landen, en de tekst moet ook met dergelijke situaties rekening houden. **COM** zou nadenken over een formulering.

2. In afwijking van het in lid 1 bepaalde, kunnen aanvragen worden ingediend door onderdanen van derde landen die zich legaal ophouden in een derde land dat niet hun land van verblijf is. Aanvragers dienen in dat geval aan te tonen¹ waarom zij de aanvraag in dat land indienen, en er dient geen twijfel te bestaan aan het voornemen van de aanvrager om naar het land van verblijf terug te keren². In dat geval kan³ de diplomatieke of consulaire post in het land van verblijf van de aanvrager of kunnen de centrale autoriteiten van de lidstaat van afgifte worden geraadpleegd.

Artikel 5

Voor behandeling van visumaanvragen verantwoordelijke lidstaat

1. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een visum voor kort verblijf is:
- a) de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de enige of de hoofdbestemming⁴ van het bezoek is gelegen⁵, of
 - b) indien niet kan worden vastgesteld in welke lidstaat de hoofdbestemming is gelegen, de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat via de buitengrens waarvan de aanvrager voornemens is het grondgebied van de lidstaten binnen te komen.

¹ **IT** wilde weten wat hier met "aantonen" wordt bedoeld, en vond dit overbodig omdat een aanvrager hoe dan ook een geldige reden moet hebben om een visum aan te vragen.

² **NL** vroeg zich af of "twijfel ... aan het voornemen ... om naar het land van verblijf terug te keren" hier wel vermeld moet worden, want het staat niet op de lijst van afwijzingsgronden.

³ **BE** en **DE** vonden dat deze vereiste verplicht moet blijven. **COM** wees er op dat volgens de huidige regels raadpleging alleen noodzakelijk is in geval van twijfel. **IT** vond deze alinea, waarin immers alleen de huidige praktijk wordt beschreven, overbodig. **COM** herinnerde eraan dat de ontwerp-verordening de rechten en verplichtingen van visumaanvragers vaststelt, en de regels moeten duidelijk geformuleerd worden.

⁴ **AT** en **DE** vonden dit geen goede definitie. **COM** merkte op dat de tekst van de GVI eigenlijk alleen praktische aanwijzingen bevat, maar dat als de lidstaten daar bepaalde elementen aan toe wisten te voegen, **COM** open stond voor suggesties.

BE wilde de formulering van deel II, punt 1.1, onder a) en b) handhaven, en beklemtoonde dat dergelijke preciseringen beter in het wetsinstrument kunnen staan dan in de aparte "aanwijzingen". Met een dergelijke toevoeging wordt "juridisch" duidelijk welke missie van welke lidstaat verantwoordelijk is voor het behandelen van een visumaanvraag.

⁵ "Indien de lidstaat die verantwoordelijk is voor het behandelen van de visumaanvraag geen consulaat heeft in het land van verblijf van de aanvrager, kan de aanvrager een visum aanvragen in eender welk consulaat van die lidstaat."

Indien een visum voor meerdere binnenkomsten wordt aangevraagd, is de lidstaat waarin de gebruikelijke¹ bestemming is gelegen verantwoordelijk voor de behandeling van de aanvraag. Dergelijke visa worden uitsluitend in het land van verblijf van de aanvrager afgegeven².

2. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een doorreisvisum is:
 - a) in geval van doorreis door slechts een lidstaat: de diplomatieke of consulaire post van de desbetreffende lidstaat, of
 - b) in geval van doorreis door meerdere lidstaten: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat waarvan de aanvrager voornemens is de buitengrens als eerste te overschrijden.
3. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een transitvisum voor luchthavens³ is:
 - a) in geval van doorreis via slechts één luchthaven: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de transitluchthaven is gelegen, of
 - b) in geval van dubbele of meervoudige doorreis via luchthavens: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de eerste transitluchthaven is gelegen⁴.

¹ **IT** en **PT** vonden deze formulering problematisch. **NL** stelde voor om dit te veranderen in "hoofdbestemming". **COM** wees erop dat de tweede alinea van artikel 5, lid 1, niet bestreken wordt door het huidige acquis, en dat de term "gebruikelijke bestemming" hier is gekozen om duidelijk te doen uitkomen wat de hoofdbestemming is in het geval van een aanvraag van een meervoudig inreisvisum.

² **NL** wilde "uitsluitend in het land van verblijf van de aanvrager" geschrapt zien, aangezien zakenreizigers vaak genoopt zullen zijn om buiten hun land van verblijf een visum aan te vragen. **COM** hield staande dat een aanvraag altijd het best bij de diplomatieke post in het land van verblijf van de aanvrager beoordeeld kan worden en was van mening dat zakenreizigers hun reizen ruim tevoren zullen plannen. Mocht echter toch buiten het land van verblijf een aanvraag moeten worden ingediend, dan is artikel 4, lid 2, van toepassing. **SI** en **HU**: studievoorbehoud. **BE** en **DE** wilden de tekst zo laten, **DE** wilde wel meer flexibiliteit voor meervoudige inreisvisa voor zakenreizen. **FR** suggereerde "behoudens bijzondere omstandigheden" toe te voegen.

³ Zie opmerking van **FR** in inleiding, blz. 2.

⁴ **BE** en **FR** lieten zien hoe deze formulering tot verschillende interpretaties kan leiden en wensten een duidelijker formulering. **COM** zei te zullen nadenken over de praktische aspecten, maar wees de delegaties op de definitie van "interne vlucht" in de "Schengengrenscode" (artikel 2, lid 3).

Artikel 6

Bevoegdheid in verband met de afgifte van visa aan onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat bevinden

Onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat ophouden zonder in het bezit te zijn van een verblijfstitel van die lidstaat op grond waarvan zij zonder visum (zie artikel 5, lid 1, onder b), en artikel 34, lid 1, onder a), van de Schengengrenscodes) kunnen reizen en gegronde redenen hebben om naar een andere lidstaat te reizen, dienen een visum aan te vragen bij de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat van bestemming.

Artikel 7

Regelingen met betrekking tot vertegenwoordiging

1. Onverminderd het in artikel 5 bepaalde, kan de diplomatieke of consulaire post van een lidstaat ermee instemmen een andere lidstaat te vertegenwoordigen voor de behandeling van aanvragen voor visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens. In deze regeling wordt de termijn vermeld indien van tijdelijke vertegenwoordiging sprake is, alsmede procedures voor beëindiging van de vertegenwoordiging en regelingen met betrekking tot de mogelijke beschikbaarstelling van ruimte, medewerkers en betalingen door de vertegenwoordigde lidstaat.

In dergelijke bilaterale overeenkomsten kan worden bepaald dat visumaanvragen van bepaalde categorieën onderdanen van derde landen conform het bepaalde in artikel 9, lid 3, door de vertegenwoordigende lidstaat voor voorafgaande raadpleging dienen te worden doorgezonden naar de autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat.

- [2. Een lidstaat kan ook uitsluitend een of meer andere lidstaten vertegenwoordigen met het oog op de ontvangst van aanvragen en het opnemen van biometrische identificatoren. Ontvangst en doorgeleiding van dossiers en gegevens naar de vertegenwoordigde consulaire post vindt plaats met inachtneming van de relevante voorschriften inzake de bescherming en beveiliging van gegevens.] ¹

¹ Dit lid is niet besproken, omdat het onderdeel is van een afzonderlijk voorstel tot wijziging van de GVI dat momenteel in behandeling is.

3. De vertegenwoordigde lidstaat stelt de Commissie uiterlijk drie maanden ¹ voor het van kracht worden van de regeling of het eindigen daarvan in kennis van nieuwe vertegenwoordigingsregelingen of van de beëindiging van dergelijke regelingen.
4. Tegelijkertijd² stelt de vertegenwoordigende lidstaat zowel de diplomatieke en consulaire posten van andere lidstaten als de delegatie van de Europese Commissie binnen de desbetreffende rechtsmacht in kennis wanneer vertegenwoordigingsregelingen zijn gesloten en van kracht worden³.
5. De diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat voldoet [...] ⁴ aan alle voorschriften betreffende de behandeling van aanvragen voor visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens ⁵als omschreven in deze verordening. De termijnen als omschreven in artikel 20, lid 1, zijn van toepassing.

¹ Volgens **PT** kan deze bepaling problemen opleveren, want zo'n vertegenwoordiging zou noodzakelijk kunnen zijn in noodsituaties. **FR, AT, IT, BE, DK** en **NL** wilden de termijn van drie maanden schrappen. **COM** beklemtoonde dat het er om gaat het visumbeleid transparanter te maken zodat aanvragers weten waar ze hun aanvraag moeten indienen (de periode van drie maanden komt overeen met de minimumtermijn voor indiening van een visumaanvraag (zie artikel 10, lid 1), en bovendien is in de praktijk gebleken dat de lidstaten vertegenwoordigingsregelingen vaak pas maanden nadat deze van kracht zijn geworden, melden. Wat de melding van een "tijdelijke vertegenwoordiging" betreft, wees **COM** een andere formulering niet op voorhand af, maar betwijfelde zij wel of die nodig is, aangezien zo'n ad hoc vertegenwoordiging in de praktijk nauwelijks voorkomt. Grote sportmanifestaties worden lang tevoren gepland, en melding van een tijdelijke vertegenwoordiging in verband met dergelijke evenementen kan dus wel degelijk binnen de in de tekst voorgestelde termijn gebeuren.

² **COM** zei dat er een vagere term was gekozen voor de kennisgeving door de vertegenwoordigende lidstaat aan de andere diplomatieke posten ter plaatse.

³ Het **voorzitterschap** stelde voor om "en wanneer deze ten einde lopen" toe te voegen, zodat deze bepaling beter aansluit bij lid 3. **COM** stemde in met deze toevoeging.

⁴ **BE** vond deze zin overbodig en drong aan op schrapping. **COM** vond dat aanvaardbaar.

⁵ In antwoord op een vraag van **HU** zei **COM** dat het gezien de specifieke aard van dit soort visa niet aangewezen lijkt om ze via vertegenwoordiging af te geven.

6. Wanneer een diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat voornemens is een aanvraag af te wijzen, wordt het volledige dossier [doorgezonden aan de centrale autoriteiten]¹ van de vertegenwoordigde lidstaat, die vervolgens definitief op de aanvraag beslissen binnen de termijn als omschreven in artikel 20, lid 1.
7. Indien de diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat besluit tot samenwerking met commerciële bemiddelaars of om een deel van de behandeling van visa uit te besteden², hebben dergelijke procedures ook betrekking op in vertegenwoordiging behandelde aanvragen. De centrale autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat dienen echter tevoren naar behoren in kennis te worden gesteld.³

¹ Sommige delegaties (**NL**, **AT**, **PT**) maakten zich zorgen over de gevolgen van deze bepaling. **FI** stelde voor om de tekst tussen haken te vervangen door "doorgezonden aan de dichtstbijzijnde ambassade in de regio". Op die manier komt de verplichting om afwijzingen te motiveren (zie artikel 23) bij de vertegenwoordigde lidstaat te liggen, en dat is weer gemakkelijker voor eventuele beroepsprocedures. **SE** en **SI** steunden dit voorstel. **BE** vond het een goed voorstel maar maakte een studievoorbehoud. **EE** steunde het Finse voorstel, maar merkte op dat een en ander wel facultatief moet blijven, want het zou zinloos zijn om al die informatie op te sturen als die toch in het VIS wordt ingevoerd.

DK en **LT** gaven de voorkeur aan het oorspronkelijke voorstel.

IT vroeg zich af of dit alles wel nodig was, omdat de vertegenwoordigende lidstaat alle beslissingen inzake aanvragen zelf zou moeten nemen.

FR merkte op dat het probleem van "afwijzing in vertegenwoordiging" speelt in geval van betwisting, onder meer omdat beroepsprocedures onder de nationale regelgeving vallen. De invoering van de forfaitaire legesrechten die bij het indienen van de aanvraag moeten worden voldaan, heeft echter extra problemen gecreëerd. **FR** kon ermee akkoord gaan dat niet al te omvangrijke dossiers naar de centrale autoriteiten worden doorgezonden, en stelde voor om dit facultatief te maken teneinde zo veel mogelijk opties open te houden.

COM betoogde dat negatieve beslissingen over visumaanvragen in feite een juridisch probleem zijn en niets te maken hebben met vertrouwen; zij gaf een aantal voorbeelden van problemen die zich in de praktijk voordoen met aanvragers die niet formeel worden afgewezen, maar worden doorverwezen naar de dichtstbijzijnde diplomatieke post van de vertegenwoordigde lidstaat, die soms zeer veraf kan zijn. Daarom handhaafde **COM** de tekst, maar zij gaf toe dat het doorzenden van dossiers wordt vergemakkelijkt door het VIS. **COM** wees de delegaties op artikel 19, lid 1, waar het begrip "niet-ontvankelijkheid" van aanvragen wordt ingevoerd, waardoor zich wellicht minder problemen zullen voordoen in verband met vertegenwoordiging.

² **NL** vroeg wat het verschil is tussen samenwerking met commerciële bemiddelaars en uitbesteding.

³ **COM** zei dat dit lid is toegevoegd naar aanleiding van de ervaringen in New Delhi ("GM 2004"), maar stelde voor de bespreking ervan uit te stellen totdat het afzonderlijke voorstel tot wijziging van de GVI is behandeld. Voor **IT** was het onaanvaardbaar dat de vertegenwoordigde lidstaat iets te zeggen heeft over de wijze waarop de vertegenwoordigende lidstaat zijn consulaire post organiseert, en deze delegatie bracht in herinnering dat het hele stelsel van vertegenwoordiging op vrijwilligheid berust. **AT** steunde dit standpunt.

Artikel 8

Voorafgaande raadpleging van de eigen centrale autoriteiten van de lidstaten

1. Een lidstaat kan van zijn diplomatieke of consulaire posten verlangen dat deze de centrale autoriteiten raadplegen¹ alvorens visa af te geven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan voorafgaande raadpleging vereist is, worden omschreven in bijlage I.

2. Deze raadpleging vindt plaats met inachtneming van de termijn² voor de behandeling van visumaanvragen als omschreven in artikel 20, lid 1³.
3. Indien een lidstaat een andere lidstaat krachtens artikel 7, lid 1, vertegenwoordigt, verrichten de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de raadpleging als bedoeld in het eerste lid.

¹ **PL** stelde voor om die raadpleging niet verplicht te stellen voor grensbewakingsautoriteiten die visa afgeven. **COM** opperde om deze kwestie zo nodig weer ter sprake te brengen in verband met artikel 32.

² **IT** vond de formulering te vaag en stelde voor om deze bewoording te gebruiken: "binnen de termijnen als omschreven in ...".

³ **HU** en **DE** vonden dit te kort om de noodzakelijke controles te doen. **COM** verwees naar de toelichting (11752/1/06, blz. 8-9).

Artikel 9¹

Voorafgaande raadpleging van, en kennisgeving aan de centrale autoriteiten van andere lidstaten

1. Een lidstaat kan van de centrale autoriteiten van andere lidstaten verlangen dat deze zijn eigen centrale autoriteiten raadplegen alvorens visa af te geven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan voorafgaande raadpleging vereist is, worden omschreven in bijlage II².

¹ Alternatieve tekst ingediend door **HU** na de vergadering van 14-15.11.2006:

HU stelt voor om de "vereenvoudigde" raadpleging als voorgesteld in lid 3 tot regel te verheffen en stelt voor om de eerste drie leden van artikel 9 anders te formuleren door de volgorde als volgt te veranderen:

"1. Een lidstaat kan verlangen dat zijn centrale autoriteiten in kennis worden gesteld van visa die door diplomatieke of consulaire posten van andere lidstaten worden afgegeven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan deze kennisgeving vereist is, worden omschreven in bijlage II.

2. Een lidstaat kan tevens van de centrale autoriteiten van andere lidstaten verlangen dat deze zijn eigen centrale autoriteiten raadplegen alvorens visa af te geven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan deze voorafgaande raadpleging vereist is, zijn in bijlage II met een () aangegeven.*

3. De geraadpleegde centrale autoriteiten reageren binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek. Indien de geraadpleegde autoriteiten niet binnen deze termijn antwoorden, wordt aan de raadplegende centrale autoriteiten geacht toestemming te zijn verleend om hun diplomatieke of consulaire post het visum te laten afgeven."

² **COM** herinnerde eraan dat deze lijsten momenteel niet beschikbaar zijn voor het publiek, maar dat zij wel had voorgesteld om deze met het oog op de transparantie te publiceren; door deze openheid van zaken zouden de lidstaten wellicht minder snel geneigd zijn derde landen toe te voegen waarvoor raadpleging vereist is.

FR, NL en IT zijn geen voorstander van het openbaar maken van deze informatie, omdat dat waarschijnlijk negatieve politieke repercussies zal hebben. **COM** zei dat als definitief compromis kan worden besloten geheim te houden van wie het verzoek om voorafgaande raadpleging afkomstig is, maar de lijst van derde landen waarvoor voorafgaande raadpleging vereist is wel openbaar te maken. Deze bepaling moet trouwens ook worden besproken in het licht van de invoering van de verplichte motivering van afwijzingen.

2. De geraadpleegde centrale autoriteiten reageren binnen drie¹ werkdagen² na ontvangst van het verzoek. Indien de geraadpleegde autoriteiten niet binnen deze termijn antwoorden, wordt aan de raadplegende centrale autoriteiten geacht toestemming te zijn verleend om hun diplomatieke of consulaire posten het visum te laten afgeven.³
3. Een lidstaat kan verlangen dat zijn centrale autoriteiten uitsluitend in kennis worden gesteld van visa die door diplomatieke of consulaire posten van andere lidstaten worden afgegeven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.
De derde landen voor de onderdanen waarvan deze kennisgeving vereist is, zijn in bijlage II met een (*) aangegeven⁴.
4. Voorafgaande raadpleging en kennisgeving vinden plaats in overeenstemming met artikel 14, lid 2, van VIS-verordening nr. ...⁵.

¹ **BE** en **IT** vonden deze termijn te krap, andere delegaties stelden andere termijnen voor: vijf werkdagen (**NL**), zeven werkdagen (**SK, PL**). **FR** wilde weten wat er mis was met de huidige termijnen. **COM** antwoordde dat het huidige systeem niet goed werkt en dat al verschillende malen is gesignaleerd dat de geraadpleegde lidstaat slechts bij hoge uitzondering reageert. Bovendien is bij eerdere pogingen om het systeem te veranderen gebleken dat de lidstaten in veel gevallen alleen maar geïnformeerd willen worden, en daarom is het onderscheid tussen "raadpleging" en "kennisgeving" geïntroduceerd. Het **voorzitterschap** wees er op dat in sommige gevallen langere afgiftetermijnen voor politieke problemen zorgen.

² Een aantal delegaties vroeg zich af wat bedoeld wordt met drie werkdagen.
De Juridische dienst van de Raad verwees naar de bestaande Gemeenschapswetgeving op het gebied van termijnen, waar als vuistregel geldt dat de dag waarop de termijn ingaat niet meetelt, en dat een termijn nooit ingaat op een vrije dag maar op de eerstvolgende werkdag. (zie Verordening (EEG, Euratom) nr. 1182/71 van de Raad van 3 juni 1971 houdende vaststelling van de regels die van toepassing zijn op termijnen, data en aanvangs- en vervaltijden, PB L 038 van 15/02/1980, blz. 35).

³ **DK**: studievoorbehoud.

⁴ **IT** en **ES** zijn voorstander van deze bepaling.

⁵ **COM** zei dat de achterliggende gedachte is om de raadpleging via het VIS te doen; als de ontwerp-verordening wordt aangenomen voordat het VIS operationeel is, kan het nodig zijn een overgangsperiode vast te stellen.

5. Indien een lidstaat een andere lidstaat krachtens artikel 7, lid 1, vertegenwoordigt, verrichten de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de raadpleging als bedoeld in het eerste lid en/of de kennisgeving als bedoeld in lid 3¹.

¹ **PL** stelde voor om deze bepaling soepeler te formuleren en deze zinsnede toe te voegen: "tenzij anders is overeengekomen tussen de vertegenwoordigende en de vertegenwoordigde lidstaat". **COM** zou dit bestuderen.

Hoofdstuk II

De aanvraag

Artikel 10

Uitvoeringsbepalingen voor het indienen van de aanvraag

1. Aanvragen dienen ten hoogste drie maanden voor het begin van het voorgenomen bezoek ¹ te worden ingediend ².
2. Van aanvragers ³ kan worden verlangd dat zij een afspraak maken voor het indienen van een aanvraag. Deze afspraak kan rechtstreeks of in voorkomende gevallen via een tussenpersoon worden gemaakt met de diplomatieke of consulaire post. De wachttijd tot de afspraak bedraagt ⁴ ten hoogste twee weken ⁵.

¹ **FR** stelde de volgende toevoeging voor: "of voor de einddatum van de geldigheid van een meervoudig visum met een lange geldigheidsduur".

² **AT** vond de volgende formulering van lid 1 passender: "Visa worden ten hoogste drie maanden voor het begin van het voorgenomen bezoek afgegeven".

³ **NL** wilde "aanvragers" vervangen door "visumplichtige vreemdelingen", maar **COM** vond de definitie in artikel 2, punt (1), toereikend.

⁴ **HU** wilde "bedraagt ten hoogste twee weken" vervangen door "zou ten hoogste twee weken mogen bedragen".

⁵ Een aantal delegaties (**AT, IT, BE, ES, LT, BG, PL**) vond deze termijn te kort, vooral in zeer drukke periodes. **AT** voegde daaraan toe dat dit soort bepaling thuishoort in de Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode. Naar aanleiding van de algemene opmerkingen over de inhoud van de code en de aanwijzingen voor de praktische toepassing (zie inleiding), onderstreepte **COM** dat de lengte van de termijn kan worden herzien, maar dat een vaste termijn niet louter als een praktisch detail mag worden beschouwd. **COM** herinnerde de delegaties eraan dat de lidstaten verplicht zijn degelijke procedures in te stellen en de visumaanvragers billijk te behandelen;

Volgens **BE** houdt de invoering van een vaste termijn ook in dat de gevolgen van de niet-naleving van de termijn moeten worden vastgesteld. **BE** gaf in overweging om de formulering "binnen een redelijke termijn" te gebruiken, en de eigenlijke termijn in de aanwijzingen vast te stellen.

FR en IT steunden dit voorstel, gelet op de enorme verscheidenheid aan situaties/derde landen/omstandigheden bij de afgifte van visa, waardoor niet voor de hele wereld dezelfde vaste termijn kan worden toegepast.

- 3.¹ In voldoende gemotiveerde gevallen of in aantoonbaar spoedeisende gevallen wordt het aanvragers toegestaan hun aanvraag zonder voorafgaande afspraak in te dienen of vindt de afspraak onmiddellijk² plaats.
4. Indien de ter staving van de aanvraag verstrekte informatie onvolledig is, wordt de aanvrager meegedeeld welke aanvullende documenten vereist zijn³. De aanvrager wordt verzocht de aanvullende informatie/documenten onverwijld⁴ te verstrekken en wordt meegedeeld dat de aanvraag een kalendermaand⁵ na dit verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard indien de vereiste gegevens niet zijn verstrekt⁶.

¹ **LU** vond dat deze bepaling moet worden verplaatst naar de toekomstige aanwijzingen. Als toelichting bij het verband tussen lid 2 en lid 3 merkte **COM** op dat de doelstelling erin bestond de lidstaten de mogelijkheid te bieden samen te werken met een externe dienstverlener voor de ontvangst van de visumaanvragen en tegelijk de mogelijkheid te behouden voor de visumaanvragers om zich rechtstreeks tot de consulaire post te wenden. **EE** vond de formulering van de leden 2 en 3 te onnauwkeurig. **COM** bracht in herinnering dat dit de gangbare praktijk is, zoals verscheidene delegaties hebben verklaard, en dat de Commissie die praktijk louter in een algemene regel heeft vertaald.

² **FR** en **NL** vroegen zich af wat dit woord inhield.

³ **COM** wil het voorstel van **HU** en **LV** in overweging nemen om een uniform formulier op te stellen voor verzoeken om aanvullende documenten.

⁴ **DK** en **LV** vroegen zich af wat dit woord inhield.

⁵ **SE**, **IT** en **LV** vonden een termijn van twee weken meer aangewezen, teneinde te voorkomen dat de consulaten grote aantallen onvolledige dossiers moeten opslaan; **BE** en **LU** vonden een maand passender. **COM** bleef bij het standpunt dat een universele termijn nodig is.

⁶ Volgens **NL** moet een onderscheid worden gemaakt tussen essentiële documenten (bijv. paspoort) en aanvullende documenten; **NL** maakte een studievoorbehoud bij dit lid. **COM** was bereid een dergelijk onderscheid te overwegen, zulks in verband met artikel 12. **NO** maakte een voorbehoud; volgens de Noorse nationale wetgeving moeten alle beslissingen in verband met visumaanvragen worden gemotiveerd, ook beslissingen waarbij de aanvragen "niet-ontvankelijk" worden verklaard (artikel 19, lid 1), en kan tegen alle beslissingen een beroep worden ingesteld.

Artikel 11 * ¹

Afname van biometrische gegevens

1. De lidstaten verzamelen biometrische kenmerken, die de gezichtsopname en tien vingerafdrukken van de aanvrager omvatten, overeenkomstig de in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en in het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind vastgelegde waarborgen.

Bij de indiening van de eerste visumaanvraag dient de aanvrager persoonlijk te verschijnen. Op dat ogenblik worden de volgende biometrische kenmerken verzameld:

- a) een foto, die op het ogenblik van de aanvraag wordt gescand of gemaakt, en
 - b) tien digitaal vastgelegde platte vingerafdrukken.
2. Bij eventuele volgende aanvragen worden de biometrische identificatoren overgenomen van de eerste aanvraag indien de laatste binnenkomst niet langer geleden is dan 48 maanden. Na deze periode moet een volgende aanvraag als een "eerste aanvraag" worden beschouwd.

* Dit artikel werd niet besproken omdat het deel uitmaakt van de ontwerp-verordening tot wijziging van de gemeenschappelijke visuminstructies (doc. 13610/2/06).

¹ **FR** vroeg zich af of de chronologie van de gebeurtenissen in artikel 10 logisch is: de leden 1 tot en met 3 hebben betrekking op "toegang tot de loketten", terwijl lid 4 bepaalde aspecten van het onderzoek behandelt. **FR** stelde voor om, indien het begrip "volledig dossier" wordt ingevoerd, een volledige lijst van noodzakelijke bewijsstukken op te stellen, zodat duidelijk is gedefinieerd welke de voorwaarden voor de ontvankelijkheid zijn. **HU** steunde dit standpunt. **COM** stelde voor om de eventuele verplaatsing van artikel 10, lid 4, naar een ander artikel te bespreken bij de behandeling van de artikelen 12 en 19. **COM** vestigde de aandacht van de delegaties op het feit dat artikel 12 een opsomming geeft van de criteria voor ontvankelijkheid (noodzakelijke documenten) die dan elk afzonderlijk worden behandeld in de artikelen 13 tot en met 15. **COM** zou de voorstellen van **FR** evenwel in overweging nemen. **AT** vond de uitdrukking "niet-ontvankelijk verklaard" niet nauwkeurig genoeg. Momenteel wordt een visum hetzij afgegeven, hetzij geweigerd op materiële of formele gronden. **CZ** deelde het standpunt van **FR** en **AT**.

3. De technische eisen voor de foto en de vingerafdrukken voldoen aan de internationale normen als omschreven in document 9303 deel 1 (paspoorten), 6e uitgave, van de internationale burgerluchtvaartorganisatie ICAO.¹
4. De biometrische identificatoren worden afgenomen door gekwalificeerde en naar behoren bevoegde medewerkers van de diplomatieke of consulaire post of, onder hun toezicht, van de externe dienstverlener als bedoeld in artikel 37, onder c).

De gegevens worden uitsluitend in het Visum Informatie Systeem (VIS) ingevoerd door naar behoren bevoegde consulaire medewerkers met inachtneming van het bepaalde in artikel 4, lid 1, artikel 5, en artikel 6, leden 5 en 6, van de VIS-verordening.

5. De volgende aanvragers worden vrijgesteld van de verplichting vingerafdrukken te laten afnemen:
 - a) kinderen jonger dan zes jaar
 - b) personen bij wie het nemen van vingerafdrukken fysiek onmogelijk is. Indien het echter mogelijk is minder dan tien vingerafdrukken te nemen, wordt het betrokken aantal vingerafdrukken genomen.

Een lidstaat kan in uitzonderingen op de verplichting biometrische kenmerken te verzamelen voorzien voor houders van diplomatieke paspoorten, dienstpaspooten/officialle paspoorten en bijzondere paspoorten.

In elk van deze gevallen wordt in het VIS de vermelding “niet van toepassing” opgenomen.

6. Op elke vestiging voorzien de lidstaten hun consulaire post van de vereiste materialen voor het afnemen/verzamelen van biometrische identificatoren of, onverminderd de mogelijkheden van vertegenwoordiging als bedoeld in artikel 7, maken zij gebruik van een van de samenwerkingsvormen als omschreven in artikel 37.

¹ De technische eisen zijn identiek aan de eisen voor paspoorten die door lidstaten worden afgegeven aan hun onderdanen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2252/2004.

Indienen van een visumaanvraag ¹

- 1.² Bij het aanvragen van een visum dient de aanvrager:
- f) het in artikel 13 bedoelde aanvraagformulier in te vullen;
 - g) een geldig reisdocument over te leggen waarvan de geldigheid ³ niet eerder dan drie maanden na het voorgenomen vertrek van het grondgebied van de lidstaten verstrijkt en dat een ⁴ of meer blanco pagina's bevat voor het aanbrengen van visa⁵;
 - h) bewijsstukken over te leggen als bedoeld in artikel 14 en bijlage IV ⁶ waaruit het doel en de duur van het verblijf blijken;

¹ **DE** merkte op dat het algemene beginsel dat een persoonlijk gesprek met elke aanvrager nodig is (en de eventuele vrijstellingen daarvan) uitdrukkelijk in de verordening moet worden opgenomen. **DE** vond ook dat in de structuur van de artikelen 12, 14, 15, 18 en 23 een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen a) materiële vereisten, b) procedurele vereisten, en c) wettelijke rechten van beroep. **EE, NL, FR en AT** steunden de standpunten van **DE**; **FR** voegde daaraan toe dat de basisvoorwaarden voor "ontvankelijkheid" moeten zijn: indiening van een ingevuld aanvraagformulier, een geldig reisdocument en betaling van de leges. Het tweede gedeelte van de bewijsstukken moet dan aantonen dat is voldaan aan de inreisvoorwaarden als bedoeld in de Schengengrenscore: middelen van bestaan, passende reisverzekering tot dekking van ziektekosten (Travel medical insurance - TMI); middelen voor de repatriëring; sociaal-economische situatie in het land van verblijf.

COM vestigde de aandacht van de delegaties op artikel 11 (dat zal worden opgenomen zodra overeenstemming is bereikt over de wijziging van de GVI), dat de sleutel bevat voor de kwestie van het persoonlijk verschijnen (bij de eerste aanvraag).

² **FR** vond het eigenaardig dat in dit lid een aantal vereisten en bewijsstukken wordt opgesomd zonder dat er nader op wordt in gegaan. **COM** zou dit lid opnieuw in overweging nemen; de elementen die in dit lid worden opgesomd zijn in principe de "voorwaarden voor ontvankelijkheid".

³ **DK** gaf in overweging de woorden "in principe" in te voegen, aangezien andere termijnen kunnen gelden.

COM memoreerde dat drie maanden de geldigheidstermijn is die in de huidige regelgeving geldt; als de lidstaten in de praktijk langere termijnen willen hanteren, kan daarmee evenwel rekening worden gehouden.

⁴ **FR** vond dat er ten minste twee blanco pagina's moeten zijn voor het aanbrengen van de sticker en de stempels (de stempels worden aan de grens aangebracht).

⁵ **LT** vond deze formulering te restrictief en gaf de voorkeur aan de huidige versie van deze bepaling in de GVI.

⁶ **COM** onderstreepte dat deze structuur identiek is aan die in de Schengengrenscore.

- i) aan te tonen dat hij beschikt over voldoende middelen van bestaan overeenkomstig artikel 5, lid 3, van de Schengengrenscore ¹;
 - j) de afname van zijn biometrische gegevens toe te staan overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, lid 2;
 - k) de in artikel 16 vastgestelde leges te voldoen.
2. Indien van toepassing dient de aanvrager aan te tonen dat hij een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten heeft afgesloten overeenkomstig het in artikel 15 bepaalde ². Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten kunnen in het kader van regelingen voor plaatselijke consulaire samenwerking bepalen dat dit pas bij afgifte van het visum dient te worden aangetoond ³.

¹ Volgens **NL** moet de verwijzing naar de Schengengrenscore worden weggelaten, aangezien de situatie aan de grenzen verschilt van de situatie waarin een persoon een visum aanvraagt bij een consulaire post. **DK** steunde dit voorstel, en voegde daaraan toe dat niet alle aanvragers verplicht mogen worden om te bewijzen dat zij voldoende middelen van bestaan hebben, bijvoorbeeld bonafide zakenreizigers. Als reactie op een opmerking van **BE** herinnerde **het voorzitterschap** de delegaties eraan dat de voorgaande bijlage 7 bij de GVI krachtens de Schengengrenscore is ingetrokken, en dat artikel 5, lid 1, van de verordening tot vaststelling van de Schengengrenscore nu bepaalt welke middelen van bestaan nodig zijn om toegang te krijgen tot het Schengengebied.

COM herinnerde de delegaties eraan dat een bewijs van voldoende middelen van bestaan een van de voorwaarden voor toegang is, en derhalve ook voor het verkrijgen van een visum.

² **FR**, gesteund door **AT**, wenste dat wordt voorzien in vrijstellingen van deze vereiste, en gaf de voorkeur aan de formulering in de GVI (deel V, punt 1.4, negende alinea (doc. 12357/05, blz. 30)).

COM onderstreepte dat de inreisvoorwaarden, de voorwaarden voor het verkrijgen van een visum en de voorwaarden voor het rondreizen in het Schengengebied identiek zijn, terwijl de middelen om te bewijzen dat de betrokkene over voldoende middelen van bestaan beschikt, verschillend zijn. **LU** kon daar mee instemmen en vestigde de aandacht van de delegaties op het feit dat zelfs bonafide aanvragers aan de grens kan worden gevraagd om te bewijzen dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikken (zie tevens artikel 41 van de ontwerp-verordening).

COM merkte op dat artikel 12, lid 2, en artikel 15 gebaseerd zijn op de herziene richtsnoeren die in 2005 zijn opgesteld en in 2006 zijn bijgewerkt na de invoering van de TMI (doc. 9654/06 VISA 137 COMIX 482); **COM** was niettemin bereid deze tekst te wijzigen.

³ **EE** en **LV** waren van oordeel dat de TMI deel moet uitmaken van de bewijsstukken en dat de documenten terzake moeten worden voorgelegd bij de aanvraag, en niet wanneer het visum wordt afgegeven. **BE** en **FR** steunden dit standpunt, en voerden aan dat er voor de consulaire instanties problemen rijzen wanneer de documenten betreffende de TMI pas bij de afgifte worden voorgelegd. **NO** vond dat moeilijk van de aanvrager kan worden gevraagd om te betalen voor een verzekering voordat hij weet of hij een visum krijgt, en stelde voor om een bepaling toe te voegen die voorziet in een voorafgaande bevestiging.

3. Indien van toepassing wordt een stempel als omschreven in artikel 17 aangebracht in het paspoort van de aanvrager ¹.

Artikel 13

Aanvraagformulier

1. Aanvragers van een visum dienen het aanvraagformulier ² als omschreven in Bijlage III in te vullen en te ondertekenen. Begeleiders die op het reisdocument van de aanvrager staan vermeld, dienen afzonderlijke aanvraagformulieren in te vullen.
2. Het aanvraagformulier wordt door de diplomatieke en consulaire posten aan de aanvragers verstrekt. Het is in ruime mate beschikbaar en zowel in gedrukte als elektronische vorm gemakkelijk verkrijgbaar.
3. Het formulier is in de volgende talen beschikbaar ^{3 4}:
 - a) de officiële taal of talen van de lidstaat waarvoor een visum vereist is,
 - b) de officiële taal of talen van het gastland, of
 - c) de officiële taal of talen van het gastland en de officiële taal of talen van de lidstaat waarvoor een visum wordt aangevraagd.

¹ **IT en AT** merkten op dat dit niet de moeite loont, aangezien alle informatie wordt opgeslagen in het VIS. **COM** vestigde de aandacht van de delegaties op artikel 17, lid 5, dat bepaalt dat artikel 17 niet langer van toepassing zal zijn zodra gegevens naar het VIS worden gezonden.

² **AT en FR** vonden de volgende formulering passender: "Aanvragers dienen een ingevuld en ondertekend aanvraagformulier in"; voorts moet worden bepaald dat dit in het geval van minderjarigen wordt gedaan door de persoon die het ouderlijk gezag uitoefent. Volgens **COM** moet worden gedifferentieerd op basis van de invulling, de ondertekening en de categorie van de aanvrager. **IT** was van oordeel dat het aanvraagformulier moet worden ondertekend in aanwezigheid van consulaire medewerkers. **COM** merkte op dat dit de ideale oplossing zou zijn, maar vroeg zich af hoe dit in de praktijk zou verlopen wanneer de aanvragen worden ingediend via reisbureaus enzovoort.

³ **NL** en **CZ** stelden voor om de punten (b) en (c) te schrappen.

⁴ **COM** onderstreepte dat het van belang is het formulier en het invullen van het formulier niet met elkaar te verwarren, en iets wat een louter procedurele aangelegenheid lijkt (de beschikbaarheid van het aanvraagformulier in de diverse relevante talen) is problematisch, zoals blijkt uit de talrijke klachten van visumaanvragers die de Commissie ontvangt.

Naast de talen als omschreven in het eerste sublid kan het formulier ook beschikbaar worden gesteld in een andere officiële taal van de Europese Unie.

Indien het formulier alleen beschikbaar is in de officiële talen van de lidstaat waarvoor een visum wordt aangevraagd, wordt apart een vertaling van het aanvraagformulier in de officiële taal of talen van het gastland aan visumaanvragers beschikbaar gesteld.

Er wordt voor een vertaling van het aanvraagformulier in de officiële taal of talen van het gastland gezorgd in het kader van regelingen voor plaatselijke consulaire samenwerking ¹.

4. Aanvragers wordt meegedeeld in welke taal of talen het aanvraagformulier kan worden ingevuld ¹.

¹ Volgens **HU** horen deze bepalingen thuis in de Aanwijzingen voor de praktische toepassing.

Artikel 14

Bewijsstukken

1. De aanvrager van een visum dient ¹ de volgende documenten te verstrekken:
 - a) documenten waaruit het doel ² van de reis ³ blijkt;
 - b) documenten met betrekking tot huisvesting;⁴

¹ **SE en IT** wilden "dient" vervangen door "kan [...] verstrekken" of "zou [...] kunnen verstrekken"). **FR** steunde dit voorstel, en merkte op dat bonafide aanvragers (bijvoorbeeld zakenlieden) moeten worden vrijgesteld van het verstrekken van alle bewijsstukken. Daardoor kunnen de consulaire medewerkers zich concentreren op meer problematische aanvragers. **FR** gaf de voorkeur aan de formulering van de GVI. **COM** herinnerde eraan dat alle aanvragers verplicht zijn deze bewijsstukken te verstrekken. Aan bonafide personen zou dan eventueel een meervoudig visum met een lange geldigheidsduur kunnen worden afgegeven. Wanneer een dergelijke persoon evenwel een nieuwe aanvraag indient, moet de bonafide status opnieuw worden bewezen.

² **FR** merkte op dat dit in het Frans moet worden vertaald door "motif de voyage".

³ Als antwoord op een vraag van **ES** vestigde **COM** de aandacht van de delegaties op artikel 18, lid 6, waaruit kan worden afgeleid dat personen die een transitvisum voor luchthavens aanvragen vanzelfsprekend geen bewijsstukken dienen te leveren voor hun reis/verblijf. **COM** kon instemmen met de toevoeging van "onverminderd artikel 18, lid 6". **ES** stelde voor om de aanhef van lid 1 anders te formuleren: "Personen die een eenvormig visum aanvragen".

⁴ **LV** steunt de invoering van een nieuw geharmoniseerd formulier ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring of huisvestingsverklaring, omdat deze maatregel zal bijdragen tot een meer geharmoniseerde uitvoering van het gemeenschappelijk visumbeleid. In de huidige formulering van de ontwerp-verordening kan evenwel alleen de papieren versie van het formulier worden gebruikt. **LV** is zich weliswaar bewust van het nut daarvan (met name in de gevallen waarin alleen het papieren formulier kan worden gebruikt, bijvoorbeeld in geval van "vertegenwoordiging"), maar vindt dat deze beperking niet strookt met het doel, namelijk een efficiëntere behandeling van visumaanvragen. Verwijzend naar de geldende praktijk in Letland, vindt **LV** dat het de lidstaten moet worden toegestaan ook de elektronische versie van het formulier te gebruiken.

Het elektronisch behandelen en opslaan van uitnodigingen biedt aanzienlijke voordelen ten opzichte van uitnodigingen op papier, omdat de elektronische procedure de administratieve procedures in verband met de indiening en goedkeuring van uitnodigingen vereenvoudigt en versnelt. De elektronische behandeling van de uitnodiging maakt zowel de betrokkenheid van de genodigde in het proces van visumverstrekking als het werk van de diplomatieke en consulaire posten lichter. Deze procedure zorgt ervoor dat de genodigde die in de meeste gevallen slechts eenmaal naar de bevoegde instantie moet komen ("een loket"-systeem) en de verantwoordelijke vertegenwoordiging geen bevestigde uitnodiging hoeft voorleggen. Bovendien kunnen de functionarissen van de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen die rechtstreeks toegang hebben tot de gegevensbank, de status van de genodigde veel sneller en gemakkelijker controleren. Voorts vermindert de elektronische behandeling en opslag van de uitnodigingen het risico op vervalsing en misbruik en biedt het de mogelijkheid om indien nodig vorige uitnodigingen die door dezelfde genodigde zijn voorgelegd, te controleren, en zo maakt het gebruik van het elektronisch uitnodigingsformulier de goedkeuring van de uitnodigingen eenvoudiger en veiliger, doordat het zorgt voor zowel een snelle en doeltreffende behandeling van de visumaanvrager en als voor een adequate controle op illegale immigratie.

- c) documenten waaruit blijkt over welke financiële middelen hij beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien ¹;
- d) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voornemens is om naar het land van vertrek terug te keren ².

3

Het formulier ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring en huisvestingsverklaring is opgenomen in bijlage V ⁴.

- 2. Een beknopte lijst van bewijsstukken die de diplomatieke of consulaire post van de visum-aanvrager kan verlangen om te toetsen of wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 12, lid 1, onder c) en d), is opgenomen in bijlage IV.
- 3. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking dient voor elke rechtsmacht te worden beoordeeld in hoeverre de lijsten van bewijsstukken van bijlage IV dienen te worden aangevuld en geharmoniseerd om rekening te houden met plaatselijke omstandigheden.

¹ **NL** vond dat de financiële middelen ook de reiskosten moeten dekken. Volgens **COM** vallen de reis- en de verblijfkosten ook onder de middelen van bestaan. Dit kan uitdrukkelijk worden vermeld, maar de samenhang met de Schengengrenscodes moet gehandhaafd blijven.

² **FR** stelde de volgende formulering voor: "documenten die het mogelijk maken het voornemen van de aanvrager om naar het land van vertrek terug te keren, te beoordelen". **COM** kon dat aanvaarden.

³ **FR** wenste hier toe te voegen: "(e) documenten waaruit blijkt dat een reisverzekering tot dekking van de ziektekosten is afgesloten". **COM** was geen voorstander van dit voorstel, en onderstreepte dat het verstrekken van het bewijs dat een TMI is afgesloten, niet kan worden beschouwd als het verstrekken van een bewijsstuk, maar veeleer als bewijs dat is voldaan aan een van de voorwaarden die moeten zijn vervuld voordat een visum wordt afgegeven.

FI vroeg zich af of de foto niet ergens moet worden vermeld. **COM** merkte op dat de foto aan het aanvraagformulier moet worden gehecht, en dat het derhalve niet nodig is de foto specifiek te vermelden.

⁴ **DK** en **NO** wensten nationale formulieren te blijven gebruiken. **COM** merkte op dat de invoering van een geharmoniseerd formulier er nu net toe strekt te voorkomen dat iedereen verschillende formulieren gebruikt.

Artikel 15

Reisverzekering tot dekking van ziektekosten

1. Aanvragers van visa voor kort verblijf en doorreisvisa¹ dienen aan te tonen dat zij in het bezit zijn van een toereikende en geldige reisverzekering ter dekking van eventuele uitgaven voor repatriëring om medische redenen, dringende medische zorg en/of spoedbehandeling in een ziekenhuis².
Onverminderd het bepaalde in de laatste zin van artikel 12, lid 2, dient het bezit van een reisverzekering te worden aangetoond bij het indienen van de aanvraag³.
2. Aanvragers die meervoudige inreisvisa⁴ met een lange geldigheidsduur aanvragen, dienen aan te tonen dat zij in het bezit zijn van een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten voor de duur van het eerste voorgenomen bezoek.

Daarnaast dienen dergelijke aanvragers de in het aanvraagformulier opgenomen verklaring te ondertekenen waarmee zij bevestigen dat het hun bekend is dat zij bij een volgend verblijf een verzekering tot dekking van medische kosten dienen te hebben afgesloten.

¹ **BE** achtte het overdreven hierop de nadruk te leggen voor aanvragers van een doorreisvisum (met een geldigheidsduur van 1 tot 5 dagen), en vond het in die context nog onlogischer dat aanvragers van een visum aan de grens zouden worden vrijgesteld van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten. (zie lid 5). **COM** zou niet aandringen op het behoud van deze eis voor aanvragers van een doorreisvisum. In antwoord op een vraag van **FR** bevestigde **COM** dat dit niet van toepassing is op TVL.

² **FR** wenste een verwijzing naar "*aide sociale*" toe te voegen. **COM** vroeg zich af wat soort uitgaven daarmee worden bedoeld.

³ **BE** was van oordeel dat het bezit van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten om praktische redenen steeds moet worden aangetoond op het ogenblik dat de aanvraag wordt ingediend. Deze delegatie voegde eraan toe dat wanneer het bezit ervan slechts wordt aangetoond bij het afhalen van het visum, het doel van zo'n reisverzekering volledig wordt ondermijnd. **ES** en **LV** steunden dit standpunt, en voegden eraan toe dat een geharmoniseerde praktijk visumshoppen zou voorkomen. **NO**, **DK** en **PT** wensten beide mogelijkheden te behouden.

⁴ In antwoord op een vraag van **SI** wees **COM** erop dat de nadruk ligt op meervoudige inreis, en niet op de duur van de verblijven of de geldigheidsduur van de visa.

3. De verzekering dient geldig te zijn op het gehele grondgebied van de lidstaten en de gehele duur van het verblijf van de betrokkene te bestrijken. De minimumdekking bedraagt 30.000 euro.

Wanneer een visum met een territoriaal beperkte geldigheid of een doorreisvisum wordt afgegeven, kan de verzekeringsdekking aan de betrokken lidstaat of lidstaten worden overgelaten¹.

4. Aanvragers dienen in beginsel een verzekering in hun land van verblijf af te sluiten. Indien dit niet mogelijk is, moeten zij een verzekering in een ander land proberen af te sluiten.

Degene die het formulier van bijlage V ondertekent, kan een verzekering voor de aanvrager afsluiten. In dat geval zijn de voorwaarden van lid 3 van toepassing.²

5. Houders van diplomatieke paspoorten³, zeevarenden⁴ die onder de IAO-Verdragen 108 en 185 vallen, alsmede onderdanen van derde landen die aan de grens een visum aanvragen⁵, behoeven niet in het bezit te zijn van een toereikende en geldige reisverzekering.⁶
6. De noodzaak van andere uitzonderingen kan in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking worden beoordeeld.⁷

¹ **HU**: de verwijzing naar "doorreisvisum" schrappen. **COM** wees erop dat dit soort visum was toegevoegd vanwege de maximumduur ervan, waardoor de houder slechts door een tamelijk beperkt aantal Schengen-landen zou kunnen reizen.

² **NL** stelde voor om duidelijk aan te geven dat de verzekering moet worden afgesloten op naam van de reiziger. **COM** kon met een dergelijke wijziging instemmen.

³ In antwoord op een vraag van **IT** wees **COM** erop dat deze algemene vrijstelling betrekking heeft op een duidelijk omschreven categorie personen, in tegenstelling tot de regeling voor houders van dienstpaspaspoorten.

⁴ **FR** wenste de verwijzing naar zeelieden te schrappen, aangezien de verzekering uit hoofde van het IAO-Verdrag betrekking heeft op andere aspecten dan de reisverzekering tot dekking van ziektekosten. **COM** stelde voor dat **FR** een alternatieve tekst indient.

⁵ In antwoord op een vraag van **LU** herinnerde **COM** eraan dat visa slechts uitzonderlijk (meestal in spoedeisende gevallen) aan de grens kunnen worden aangevraagd, en dat deze vrijstelling om die reden gerechtvaardigd is. Voorts zou het in de meeste gevallen onmogelijk zijn een verzekering aan de grens af te sluiten.

⁶ **HU** stelde voor een verwijzing naar familieleden van EU-burgers toe te voegen. **COM** herinnerde eraan dat alle bepalingen betreffende familieleden van EU-burgers tot Richtlijn 2004/38 behoren.

⁷ **FR** was geen voorstander van deze bepaling.

7. Aan de verzekeringsplicht kan geacht worden te zijn voldaan indien wordt vastgesteld dat gelet op het beroep van de aanvrager kan worden verondersteld dat een toereikende¹ dekking van kracht is. Deze uitzondering kan betrekking hebben op bijzondere beroepsgroepen die vanwege hun beroepsmatige activiteiten reeds zijn gedekt door een reisverzekering voor ziektekosten
8. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking in een bepaalde rechtsmacht wordt beoordeeld of een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten kan worden afgesloten.
9. Om vast te stellen of een verzekering toereikend is, bepalen de diplomatieke of consulaire posten of aanspraken jegens de verzekeringsmaatschappij in een lidstaat² kunnen worden geïnd³.
10. Indien vrijstelling is verleend van de verzekeringsplicht brengt de betrokken autoriteit de code "N-INS" aan in de voor opmerkingen bestemde zone van de visumsticker.

¹ **BE** stelde voor om richtsnoeren voor de beoordeling van "toereikend" toe te voegen aan de nog op te stellen praktische aanwijzingen. **COM** zou zich beraden op een meer geschikte en "juridische" formulering.

² In antwoord op een opmerking van **FR** en onder verwijzing naar het voorbehoud van FR bij lid 6, wees **COM** erop dat de leden 6 en 8 het mogelijk moeten maken om het in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking eens te worden over alternatieve oplossingen.

³ **BE** herinnerde eraan dat er voorheen tevens werd verwezen naar Zwitserland en Liechtenstein.

Artikel 16

Leges¹

1. Bij het indienen van een visumaanvraag voldoen aanvragers een bedrag van 60 euro aan leges², ter dekking van de administratieve kosten van de behandeling van de visumaanvraag. Deze leges worden geïnd in euro of in de nationale munt van het derde land³ waar de aanvraag wordt ingediend, en worden niet gerestitueerd.

¹ **NL** stelde voor om in verband met de problematiek van de kosten die voor "uitbestede diensten" in rekening worden gebracht, duidelijker te definiëren wat precies onder "behandeling" wordt verstaan. **COM** verklaarde dat hierop nader zal worden ingegaan wanneer het afzonderlijke ontwerp-voorstel tot wijziging van de GVI opnieuw zal worden besproken. Wat de Commissie betreft, omvat het begrip "behandeling" alle aspecten vanaf de ontvangst van de aanvraag tot de uiteindelijke beslissing over de aanvraag; zij voegde eraan toe dat dit overeenstemt met de door **FR** opgestelde haalbaarheidsstudie in verband met de recente verhoging van de leges. **FR** herinnerde eraan dat uit de haalbaarheidsstudie is gebleken dat de administratieve uitgaven 60 euro belopen.

COM erkende dat het huidige Schengenacquis weliswaar geen precieze definitie van het begrip "behandeling" bevat, maar zij benadrukte dat de "administratieve uitgaven" voor de behandeling van visumaanvragen betrekking moeten hebben op alle taken in verband met deze behandeling, ongeacht of externe dienstverleners al dan niet een deel van deze taken hebben uitgevoerd.

² **NL** stelde voor toe te voegen dat de consulaire vertegenwoordiging beslist welke munteenheid wordt gebruikt. **COM** kan hiermee instemmen indien de delegaties dit relevant vinden.

³ **HU**, met de steun van **AT** en **DE**, stelde voor om "de doorgaans in het betrokken derde land gebruikte munt", alsook "US \$" toe te voegen, aangezien aanvragers niet overal ter wereld in euro kunnen betalen. **COM** zou de toevoeging van US \$ in overweging nemen; zij herinnerde eraan dat deze verwijzing is weggefallen toen in 2003 een vast tarief is ingevoerd.

BG stelde voor om in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking overeen te komen welke munt door alle consulaire vertegenwoordigingen op een bepaalde plaats moet worden gebruikt. **COM** zou dit voorstel in overweging nemen.

Onder verwijzing naar de situatie in Luanda zoals die door **IT** in een vorige vergadering is beschreven (zie 6110/07 VISA 50 COMIX 150, blz. 9), pleitte **IT** er sterk voor om de euro als referentievaluta (niet als valuta voor de daadwerkelijke betaling) te hanteren, en om de wisselkoers van de ECB toe te passen. **COM** kon met dit voorstel instemmen.

2. Aanvragers ontvangen voor de betaalde leges een kwitantie¹. Op de kwitantie wordt vermeld dat de leges niet worden gerestitueerd².
3. Indien de leges in rekening worden gebracht in de nationale munteenheid van het derde land waar de aanvraag wordt ingediend, passen de diplomatieke en consulaire posten de door de Europese Centrale Bank vastgestelde wisselkoersen toe³. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking kan zo worden gewaarborgd dat alle lidstaten het legesbedrag tegelijkertijd omrekenen in de nationale valuta.
4. Aanvragers uit een van de navolgende categorieën zijn vrijgesteld van leges:
 - a) kinderen jonger dan 6 jaar;
 - b) scholieren, studenten, postacademische studenten en begeleidende docenten die met het oog op studie of beroepsopleiding een reis maken; en
 - c) onderzoekers uit derde landen die binnen de Gemeenschap reizen ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek als omschreven in de Aanbeveling (nr. 2005/761/EG) van het Europees Parlement en de Raad van 28 september 2005.⁴

¹ **AT** achtte dit overbodig en **HU** was van oordeel dat een kwitantie alleen op verzoek moet worden overhandigd.

² **LV**, met de steun van **NL**, **FI** en **BG**, stelde voor deze informatie toe te voegen op het aanvraagformulier, aangezien aanvragers die de leges via bankoverschrijving betalen, geen kwitantie als bedoeld in dit lid zullen ontvangen. **ES** wenste het Commissievoorstel te handhaven. **COM** wees erop dat het in de eerste plaats de bedoeling is de aanvrager te informeren en dat het derhalve wellicht beter is deze informatie op te nemen in het aanvraagformulier.

³ **PT**, **BE**, **FR**, **IT**, **NL**, **SI** en **AT**: studievoorbehoud. Volgens deze delegaties zou deze bepaling problemen geven bij hun voor de nationale rekeningen bevoegde diensten. **NL** vroeg zich af hoe vaak deze wisselkoers wordt aangepast. **COM** zou dit nagaan. **HU** herinnerde eraan dat de euro nog niet in alle lidstaten is ingevoerd, en stelde de volgende toevoeging voor: "of de door hun respectieve centrale banken toegepaste wisselkoersen." **IT** was voor en stelde voor om de leden 1, 2 en 3 opnieuw te formuleren teneinde deze begrijpelijker te maken. **COM** was geen voorstander van het voorstel van **HU** omdat zij vreesde dat dit extra problemen zou opleveren.

⁴ **EE** en **LV** stelden voor een algemene vrijstelling voor houders van diplomatieke paspoorten toe te voegen (nieuw punt d)). **HU** stelde voor om een verwijzing naar eventuele vrijstellingen van het betalen van de legeskosten voor houders van diplomatieke en dienstpaspaspoorten toe te voegen in de later op te stellen praktische aanwijzingen. **COM** zou zich voegen naar de wensen van de delegaties in dezen, maar herinnerde eraan dat de lidstaten op grond van lid 5 elke individuele aanvrager kunnen vrijstellen van het betalen van leges.

5. In individuele gevallen kan het te betalen legesbedrag in overeenstemming met de nationale wetgeving worden kwijtgescholden of verminderd wanneer daarmee culturele belangen alsmede belangen op het gebied van buitenlands beleid, ontwikkelingsbeleid, vitale openbare belangen of humanitaire redenen gediend zijn.
6. Tot 1 januari 2008 betalen onderdanen van derde landen waarmee de Commissie in opdracht van de Raad onderhandelingen voert over een overeenkomst inzake visumfacilitering per 1 januari 2007 een legesbedrag van 35 euro¹.
7. Indien de houder van een in overeenstemming met artikel 21, lid 1, derde alinea, afgegeven VTBG - binnen de geldigheidstermijn van dat visum - naar een lidstaat dient te reizen die buiten de territoriale geldigheid van het VTBG is gelegen, worden geen leges in rekening gebracht voor de behandeling van de tweede visumaanvraag.²

¹ **NL, EE en HU** wilden dat er tevens een verwijzing naar de reeds gesloten visumfaciliteringsovereenkomsten wordt opgenomen. In antwoord op een vraag van **PL**, wees **COM** erop dat dit ook geldt voor de overeenkomsten waarover momenteel onderhandeld wordt, op voorwaarde dat zij tegen de vermelde data geparafeerd en ondertekend, maar nog niet van kracht zijn.

² **AT, DE, FR en EL:** studievoorbehoud. **COM** wees erop dat indien een aanvrager een VTBG krijgt als gevolg van een signalering in het SIS, dit zijn eigen verantwoordelijkheid is. Anderzijds, wanneer iemand een VTBG krijgt omdat een bepaalde lidstaat zijn reisdocument niet erkent, kan de betrokkene hier niets aan doen. Volgens de Commissie is het in het tweede geval derhalve niet gerechtvaardigd dat de betrokkene opnieuw een aanvraag voor een visum moet indienen (en een tweede keer kosten moet betalen), aangezien hij niets kan doen aan de oorzaken ervan.

8. De leges worden verdubbeld in gevallen waarin de aanvrager de visumaanvraag zonder gegronde reden drie dagen of minder voor de beoogde vertrekdatum indient¹.

Artikel 17

Stempel waaruit blijkt dat een aanvraag is ingediend

1. Om te voorkomen dat gelijktijdig meerdere aanvragen worden ingediend, stempelt de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat waarbij een aanvraag is ingediend het reisdocument van de aanvrager af om aan te geven dat een visum is aangevraagd. Het stempel wordt bij ontvangst van de aanvraag door de diplomatieke of consulaire post aangebracht op de eerste beschikbare pagina in het reisdocument waarop geen aantekeningen of stempels zijn aangebracht.²
2. Het stempel heeft geen juridische gevolgen voor toekomstige aanvragen.
3. Het stempel komt overeen met het model als omschreven in bijlage VI en wordt in overeenstemming met die bijlage aangebracht.

¹ **FR** was van oordeel dat wat een extra dienst voor de aanvrager lijkt, de complexiteit van de diverse tarieven zou vergroten, nadelig kan zijn voor de kwaliteit waarmee de aanvraag wordt onderzocht, en zelfs de indruk kan geven dat een visum kan worden verkregen mits dubbele leges worden betaald. **PT, LV, IT, BE:** studievoorbehoud.

NL wenste deze bepaling te schrappen. **SE** vroeg zich af wat "zonder gegronde reden" betekent.

ES erkende dat de inning van leges door de visumfaciliteringsovereenkomsten veeleer ingewikkeld is geworden, maar wenste toch deze bepaling te handhaven om druk op het consulaire personeel als gevolg van "last minute"-aanvragen te vermijden. **HU** was voor het behoud van de bepaling, maar er dient te worden gespecificeerd dat een versneld onderzoek niet betekent dat een visum automatisch wordt afgegeven.

COM zal niet vasthouden aan deze bepaling die bedoeld is om de extra inspanningen van het consulaire personeel te compenseren. **COM** vroeg zich af of een versneld onderzoek van een aanvraag daadwerkelijk kosten met zich meebrengt. **PL** was van oordeel dat dergelijke kosten voor versnelde behandeling politiek gevoelig liggen, mede in het licht van het wijdverbreide gebruik van externe dienstverleners die extra kosten voor hun diensten aanrekenen. **ES** benadrukte dat aanvragers nooit verplicht zijn hun aanvraag via een dienstverlener in te dienen, maar indien zij dit toch wensen te doen, zij moeten betalen voor die dienst.

² **HU** wees erop dat een stempel enkel dienstig is wanneer een visum niet is afgegeven of wanneer de aanvrager het paspoort nodig heeft in de periode dat de aanvraag wordt onderzocht. **COM** herinnerde aan de vele voorbeelden van onzekerheid bij de aanvragers en de autoriteiten van derde landen met betrekking tot de werkelijke waarde van zo'n stempel. Een systematisch gebruik van een stempel zou derhalve misverstanden voorkomen die onvermijdelijk opduiken wanneer het stempel alleen in geval van weigering in het paspoort wordt aangebracht. **IT** twijfelde aan het nut van deze bepaling.

4. Diplomatieke paspoorten worden niet afgestempeld. Binnen de plaatselijke consulaire samenwerking wordt in overleg een geharmoniseerd beleid ontwikkeld ten aanzien van vrijstellingen voor andere specifieke categorieën personen¹.
5. De bepalingen van dit artikel zijn niet meer van toepassing op diplomatieke en consulaire posten van lidstaten vanaf de datum waarop deze posten visumgegevens aan het VIS verzenden².

¹ **FR** was geen voorstander van dergelijke vrijstellingen.

² **FR** stelde de volgende formulering voor: "... vanaf de datum waarop het VIS volledig operationeel is." **COM** bracht de regionale invoering van het VIS in herinnering en stipte aan dat het ouderwets zou lijken het "aanvraagstempel" te blijven gebruiken wanneer een lidstaat begonnen is met gegevens aan het VIS door te geven.

HOOFDSTUK III

Onderzoek en behandeling van visumaanvragen

Artikel 18

Onderzoek van de aanvraag

1. Bij het onderzoek van visumaanvragen en bewijsstukken wordt bijzondere aandacht geschonken aan het risico van illegale immigratie, de veiligheid van lidstaten en het voornemen tot terugkeer van de aanvrager¹.

¹ In antwoord op vragen van **BE** en **NL**, die vonden dat de verwijzingen naar "risico van illegale immigratie" en "het voornemen tot terugkeer" elkaar overlappen, benadrukte **de Commissievertegenwoordiger (COM)** dat het risico van illegale immigratie kan worden nagegaan door het voornemen tot terugkeer van een aanvrager te peilen en dat derhalve beide uitdrukkingen moeten worden gehandhaafd, hoewel de zin als volgt kan worden geherformuleerd: "... en, **met name**, het voornemen tot terugkeer van de aanvrager.". **HU** stelde voor om beide uitdrukkingen toe te voegen aan artikel 23, lid 1.

2. Indien twijfel¹ bestaat ten aanzien van het verblijfsdoel of het voornemen tot terugkeer van de aanvrager of aan de verstrekte gegevens, kan de aanvrager voor een nadere toelichting worden opgeroepen voor een gesprek op de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat die verantwoordelijk is voor het onderzoeken van de aanvraag.²

¹ **IT** vond deze formulering te vaag. Indien een aanvrager wordt opgeroepen voor een tweede gesprek, moeten er gegronde en ernstige redenen voor twijfel bestaan. **FR**, gesteund door **DE** en **SI**, stelden voor om "any" in de Engelse versie te schrappen (niet van toepassing op de Nederlandse vertaling) en "kan worden opgeroepen" te vervangen door "wordt opgeroepen". **DE** vroeg zich af of het in dit lid bedoelde gesprek enkel betrekking heeft op een aanvullend "diepgaand" gesprek na de indiening van de aanvraag. Het beginsel van de persoonlijke verschijning op de diplomatieke of consulaire post bij de indiening van de aanvraag moet verplicht blijven, tenzij de aanvrager onder een van de vrijstellingen valt (bijvoorbeeld een bonafide aanvrager).

² **NL** en **BE**, gesteund door **LT**, stelden voor om een verwijzing naar "twijfel aan de identiteit" op te nemen. In dat geval dient de aanvrager te worden opgeroepen voor een verder gesprek. **BE** voegde eraan toe dat het logischer zou zijn de leden 2 en 7 te combineren en de verwijzing naar het al dan niet afgeven van een visum in lid 7 te schrappen. **BE** stelde de volgende alternatieve formulering van lid 2 voor:
"Visumaanvragers kan in eerste instantie worden verzocht verdere bewijsstukken over te leggen, of zij kunnen op dat moment dan wel later voor een gesprek worden uitgenodigd..." **IT** deelde het standpunt van **BE** en wees erop dat de huidige formulering de indruk wekt dat het bij het verstrekken van gegevens en het gesprek om twee verschillende zaken gaat, hetgeen niet het geval zou mogen zijn. Aanvragers kunnen worden opgeroepen voor een tweede gesprek.

Onder verwijzing naar artikel 37 ter (onderdeel van de ontwerp-verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de gemeenschappelijke visuminstructies aan de diplomatieke en consulaire posten in verband met de invoering van biometrische identificatiemiddelen, met inbegrip van bepalingen over de organisatie van de inontvangstneming en de behandeling van visumaanvragen) vroeg **HU** zich af of het personeel van gemeenschappelijke aanvraagcentra (GAC's) het recht zou hebben om gesprekken af te nemen, en deze delegatie stelde voor om "diplomatieke of consulaire post" ter vervangen door "bevoegde instanties". **FR** steunde dit voorstel; **COM** zou het in overweging nemen.

COM vestigde de aandacht van de delegaties op een aantal "tegenstrijdigheden" die voor ogen moeten worden gehouden met betrekking tot "persoonlijke verschijning" - "gesprek" en "afname van biometrische gegevens":

- in werkelijkheid is thans een groot aantal personen vrijgesteld van persoonlijke verschijning;
- overeenkomstig de bovengenoemde ontwerp-verordening moeten alle aanvragers de eerste aanvraag persoonlijk indienen, maar worden zij gedurende een periode van 48 maanden bij latere aanvragen hiervan vrijgesteld;
- in de toekomst zal een groot aantal personen waarschijnlijk worden beschouwd als bonafide personen die hun visum niet persoonlijk behoeven aan te vragen.

Om deze redenen was **COM** van oordeel dat een te precieze formulering te delicaat zou zijn.

3. Voor elke visumaanvraag wordt het VIS geraadpleegd overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 5 en 13 van de VIS-verordening¹.
4. Het onderzoek van de visumaanvraag wijst uit of de aanvrager voldoet aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscore. Bij dat onderzoek wordt het volgende getoetst:
 - a) de geldigheid en echtheid van het door de aanvrager getoonde reisdocument²;
 - b) de persoon vormt geen gevaar voor de openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid of internationale betrekkingen van enige lidstaat; hiertoe wordt het SIS geraadpleegd, alsmede nationale databanken³;

¹ **DE** stelde de volgende alternatieve formulering voor:

"Voor elke visumaanvraag wordt **in de regel** het VIS geraadpleegd overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 5 en 13 van de VIS-verordening. **In gegronde uitzonderlijke gevallen (technische problemen) kan een visum worden afgegeven zonder voorafgaande raadpleging van het VIS, mits de mislukte raadpleging zo spoedig mogelijk en zonder uit nalatigheid voortvloeiende vertraging door de bevoegde instantie wordt herhaald en correct wordt uitgevoerd. In dat geval heeft het afgegeven visum een beperkte territoriale geldigheid.**"

² **COM** zal zich op dit voorstel beraden in samenhang met artikel 21, lid 1.

³ **HU** stelde voor om in de aanvullende Aanwijzingen te beschrijven hoe er moet worden opgetreden wanneer een nagemaakt of vervalst document wordt ontdekt: hoe moeten de centrale/lokale instanties, de vertegenwoordigingen van andere lidstaten enz. worden ingelicht?

BE, NL en FR wensen deze twee criteria gescheiden te houden, zoals dat thans het geval is in de CCI en in de Schengengrenscore (SBC). **FR** stelde de volgende toevoeging voor: "...hiertoe wordt **met name** het SIS geraadpleegd...".

Hoewel deze criteria in de SBC (artikel 5, lid 1, onder c) en d)) zijn gescheiden, gaf **COM** de voorkeur aan het voorstel van **FR**.

PT vroeg zich af of er moet worden verwezen naar de mogelijke familieband van de aanvrager met een EU-burger, maar **COM** vond dat dit niet de juiste plaats daarvoor is. Het **voorzitterschap** herinnerde de delegaties eraan dat in het aanvraagformulier wordt vermeld of de aanvrager een familielid van een EU-burger is.

- c) de plaatsen van vertrek en bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land en het doel van het voorgenomen verblijf; hiertoe worden de bewijsstukken als omschreven in artikel 14 en Bijlage IV gecontroleerd;
- d) indien relevant worden in het verleden afgegeven eenvormige visa in het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land onderzocht om na te gaan of de persoon de maximaal toegestane verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreden¹;
- e) de toereikendheid van de middelen van bestaan van de aanvrager voor de duur en het doel van het voorgenomen verblijf, voor zijn terugreis naar het land van herkomst of doorreis naar een derde land [waar hij zeker zal worden toegelaten]², of zijn mogelijkheden om deze middelen legaal te verkrijgen. Bij deze toetsing wordt rekening gehouden met de richtbedragen³ als bedoeld in artikel 5, lid 3, van de Schengengrenscore en met het aantonen van huisvesting of het dragen van kosten als omschreven in het formulier in bijlage V;
- f) de aanvrager dient indien van toepassing in het bezit te zijn van een toereikende reisverzekering.^{4 5 6}

¹ **COM** wilde liever geen verwijzing naar controles van de in- en uitreisstempels toevoegen, zoals voorgesteld door **HU**, maar was van oordeel dat dergelijke praktische informatie in de Aanwijzingen kan worden opgenomen (zie artikel 45).

² **NL** wenste dit gedeelte van de zin te vervangen door "waar de toelating is gewaarborgd". Het voorzitterschap herinnerde de delegaties eraan dat de huidige formulering overeenstemt met artikel 5, lid 3, van de SBC.

³ **EE** was van oordeel dat moet worden verwezen naar de huisvestingsregelingen voor alle aanvragers. **COM** wees erop dat de toetsing van huisvesting uitsluitend mag plaatsvinden op basis van bijlage V, terwijl er in dit lid sprake is van een meer algemene controle van de middelen van bestaan (zie tevens artikel 14, lid 1 en bijlage IV).

⁴ **FR** verwees naar de opmerkingen in verband met bijlage V bij de ontwerp-visumcode (6060/2/07, blz. 27).

COM herinnerde eraan dat artikel 15, lid 1, betrekking heeft op uitgaven in verband met repatriëring.

⁵ **PT** bleef erbij dat het bewijs van een reisverzekering tot dekking van de ziektekosten enkel moet worden overgelegd bij de afgifte van het visum.

⁶ **NL** vroeg zich af of er in lid 4 niet specifiek moet worden vermeld dat het voornemen tot terugkeer van de aanvrager wordt gepeild. **DE** steunde dit voorstel. **COM** vond een dergelijke toevoeging overbodig gezien de algemene verwijzing hiernaar in lid 1. **COM** was er niet voor om lid 4 over te hevelen naar artikel 20, aangezien dit nadelig zou zijn voor de samenhang van de ontwerp-verordening.

5. Indien de aanvrager een onderdaan is van een derde land dat is vermeld op de lijst in Bijlage II, worden de centrale autoriteiten van de betrokken lidstaat of lidstaten geraadpleegd overeenkomstig artikel 14, leden 1 en 2, van de VIS-verordening.
6. Slechts¹ de controles als bedoeld in lid 4, onder a), b) en d), worden verricht in het geval van onderdanen van derde landen die een transitvisum voor luchthavens aanvragen. In dergelijke gevallen wordt het doel van de heenreis gecontroleerd².
7. In geval van twijfel aan de echtheid van de verstrekte documenten of de juistheid van hun inhoud, aan de betrouwbaarheid van de verklaringen die werden afgelegd tijdens het gesprek of aan het doel van het verblijf van de aanvrager of zijn voornemen tot terugkeer, geeft de diplomatieke of consulaire post³ het visum niet af^{4 5}.

¹ **COM** kon instemmen met de schrapping van "slechts", zoals voorgesteld door sommige delegaties.

² **BE** vroeg zich af waarom de punten a) en d), moeten worden gecontroleerd voor aanvragers van een TVL, aangezien in de eerste plaats de reisroute en de relevantie van de transit moeten worden gecontroleerd. **COM** zou zich op deze opmerking beraden.

³ **PL** stelde voor om "diplomatieke of consulaire post" te vervangen door "bevoegde instanties", teneinde situaties te bestrijken waarin een visum aan de grens wordt aangevraagd. **COM** zou dit voorstel in overweging nemen.

⁴ **LT, IS en HU** stelden voor te verwijzen naar in de artikel 23, lid 1, vermelde weigeringsgronden. **PL en AT** stelden voor om lid 7 hier te schrappen en toe te voegen aan artikel 23, lid 1, terwijl **PT** het in artikel 18 wilde handhaven, zij het in een enigszins gewijzigde formulering: "**Indien er twijfel blijft bestaan over...**". Deze delegatie wees er voorts op dat artikel 23, lid 1, betrekking heeft op situaties waar er zekerheid bestaat over de grond waarop de aanvraag kan worden geweigerd. **IT en SE** wezen erop dat "twijfel" niet voldoende is om een weigering te motiveren. **De vertegenwoordiger van de Juridische dienst van de Raad** steunde het voorstel van **PL**. **COM** zou met het oog op juridische duidelijkheid een aanpassing van de tekst overwegen.

⁵ Onder verwijzing naar bijlage 12, deel 1, stelde **DE** voor om in dit artikel, in een afzonderlijk artikel of in de slotbepalingen te vermelden dat de aanvragen van zeevarenden door diplomatieke of consulaire posten worden gecontroleerd.

Niet-ontvankelijkheid^{2 3 4 5}

1. Indien de aanvrager de in artikel 10, lid 4, bedoelde nadere informatie niet verstrekt binnen één kalendermaand⁶ na de datum waarop hem werd verzocht nadere informatie/documenten te verstrekken, wordt de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard.

¹ **NL:** studievoorbehoud

² **COM** herinnerde eraan dat een volledige regeling inzake weigering, motivering van de weigering en recht van beroep is opgenomen in de ontwerp-code. De procedures tot uitvoering van deze voorschriften moeten op nationaal niveau worden vastgesteld (zie artikel 23). Het begrip niet-ontvankelijkheid is ingevoerd ter formalisering van de huidige praktijk in de lidstaten, die in hun statistieken vaak een onderscheid maken tussen "geweigerde" visa (na onderzoek van de aanvraag) en "afgewezen" visa (de aanvraag is niet aanvaard).
³ Zie tevens 6060/2/07, bladzijde 2 en 5.

⁴ **AT** was voorstander van het beginsel maar vreesde dat hierdoor juridische problemen zouden ontstaan, onder meer met betrekking tot de legeskosten. **IT** voegde eraan toe dat indien de aanvrager de leges heeft betaald, de aanvraag moet worden behandeld.

BE was geen voorstander van dit artikel en wees erop dat een aanvraag alleen kan worden afgewezen indien de aanvrager weigert biometrische gegevens te verstrekken (in de toekomst) of indien het reisdocument ongeldig is. Wordt het begrip niet-ontvankelijkheid toch gehandhaafd, dan moet de formulering ervan worden gewijzigd en moet worden aangegeven dat indien de aanvrager bepaalde documenten niet overlegt, de consulaire autoriteiten zich het recht voorbehouden de aanvraag niet te onderzoeken.

⁵ **HU** stelde voor om de titel als volgt te wijzigen: "In geval van onvolledige documenten te volgen procedure".

⁶ **IT** vond deze periode te lang. **SI** vroeg zich af hoe één maand zou worden geïnterpreteerd. **PT** wees erop dat in sommige gevallen één maand voor de aanvrager niet voldoende zou zijn om bepaalde documenten in zijn bezit te krijgen. **COM** herhaalde dat voor aanvragen van visa voor kort verblijf de bewijsstukken gemakkelijker te verkrijgen zijn dan in het geval van aanvragen van visa voor langere verblijven.

Een aantal delegaties was er voor om het begrip niet-ontvankelijkheid in te voeren, maar dan moet de aanvraag bij de indiening worden afgewezen (**FR, PL**). **HU** daarentegen stelde voor dat het aan het consulaat moet worden overgelaten een termijn vast te stellen. **ES** stelde tien dagen voor, **LU** twee weken. **SE** kan met beide instemmen.

COM was er niet voor om aanvragen bij de indiening te weigeren en daarbij de aanvrager mee te delen welke documenten ontbreken (voorstel van **NL**), aangezien dit aanleiding zou kunnen geven tot visumshoppen.

IS wees erop dat overeenkomstig de nationale wetgeving alle administratieve besluiten, zoals het niet-ontvankelijk verklaren van een aanvraag, met redenen moeten worden omkleed. **BE** stipte aan dat er in de Belgische nationale wetgeving soortgelijke bepalingen staan.

COM wees de delegaties erop dat een verklaring van niet-ontvankelijkheid geen negatieve gevolgen voor de betrokkene zou hebben, hetgeen bijvoorbeeld wel het geval is bij een afwijzing van een ongegronde asielaanvraag. **COM** voegde eraan toe dat deze bepaling ook in de context van de vertegenwoordiging moet worden gezien: op dit ogenblik worden aanvragen niet afgewezen omdat een lidstaat niet namens een andere lidstaat kan afwijzen (weigeren).

2. In de in lid 1 bedoelde gevallen vervangt de diplomatieke of consulaire post de statusgegevens in het VIS op de wijze als omschreven in artikel 8, lid 2, van de VIS-verordening.
3. Indien de aanvraag niet-ontvankelijk is verklaard, kan de aanvrager geen beroep instellen¹.

¹ Onder verwijzing naar het algemene en erkende beginsel van het recht van beroep waarin het nationale administratieve recht en het communautaire recht voorzien, stelde **de vertegenwoordiger van de Juridische dienst van de Raad** dat deze bepaling onaanvaardbaar is. De vertegenwoordiger van de Juridische dienst achtte het echter wel passend de gevallen van formele weigering van een aanvraag te onderscheiden van de niet-ontvankelijkheid van een aanvraag.

Beslissing op de visumaanvraag

1. Diplomatieke en consulaire posten¹ van lidstaten nemen binnen tien werkdagen^{2 3} na de indiening van de aanvraag of na de voltooiing van het dossier een beslissing op visumaanvragen. Deze termijn kan in individuele gevallen worden verlengd tot ten hoogste 30⁴ dagen, met name wanneer nader onderzoek van de aanvraag noodzakelijk is, onder meer ook in de situatie als bedoeld in artikel 7, lid 6.⁵

¹ **NL** herinnerde eraan dat de centrale autoriteiten ook betrokken zijn bij de besluitvorming en voegde eraan toe dat de term "visumautoriteiten" die wordt gebruikt in het ontwerp van de VIS-verordening, geschikter zou kunnen zijn. **DK, SE** en **NO** verwezen naar de opmerkingen in verband met artikel 3 (15560/1/06, blz. 3).

² **FR** maakte een voorbehoud bij de termijnen van tien en dertig dagen in dit lid, omdat deze delegatie van oordeel was dat de toepassing van deze termijnen, die zijn overgenomen uit de visumfaciliteringsovereenkomst met Rusland, eerst moeten worden geëvalueerd. **AT** trad dit standpunt bij.

Met het oog op realistische termijnen stelde **BE** voor deze te bepalen op basis van de betrokken procedures (gesprek/5B-raadpleging/vertegenwoordiging enz.); deze delegatie voegde eraan toe dat het passender zou zijn indien de termijn eventueel aanvangt op de datum waarop de aanvraag volledig is. **SI** en **ES** steunden het Belgische standpunt. **COM** zou dit voorstel in overweging nemen.

NL stelde voor de verwijzing naar een specifiek aantal dagen te vervangen door "een redelijke termijn". **SK, HU, DK, SE** en **NO** vonden deze termijnen te kort. **HU** stelde voor "in individuele gevallen" te schrappen".

³ Onder verwijzing naar artikel 9, lid 2, achtte **PL** deze termijn te kort.

⁴ Volgens **PL** moet het mogelijk zijn deze termijn met 30 dagen te verlengen.

⁵ **COM** nam er nota van dat de delegaties in het algemeen terughoudend staan tegenover geharmoniseerde termijnen, maar benadrukte dat het ondenkbaar is een visumcode op te stellen zonder naar dit wezenlijke aspect van de visumbehandeling te verwijzen, aangezien grote verschillen in de afgiftetermijnen een oorzaak van visumshoppen is. De **COM** herinnerde de delegaties eraan dat de reactietermijnen bij voorafgaande raadpleging zijn bekort (zie artikel 9), en dat een systeem van "informatie" is voorgesteld in de plaats van raadpleging. Het **voorzitterschap** vroeg zich af wat de gevolgen zijn indien de voorgeschreven termijnen niet worden nageleefd.

2. De diplomatieke en consulaire posten houden in hun beslissing over de geldigheidsduur van het visum en de lengte van het toegestane verblijf rekening met alle informatie waarover zij beschikken met betrekking tot het doel en de duur van het voorgenomen verblijf of de voorgenomen doorreis en zij nemen de specifieke situatie van de aanvrager in aanmerking. Voor gewone doorreisvisa en TVL bedraagt de toegekende extra "marge"¹ zeven dagen en voor "C"-visa met één binnenkomst² vijftien dagen.

¹ **CZ** en **NL** waren er niet voor om systematisch een "marge" van een vast aantal dagen toe te kennen; zij stelden voor "die zeven/vijftien dagen kan bedragen" of "in beginsel" toe te voegen. **FR** was van oordeel dat alleen een eenmalige "marge" van vijftien dagen aanbeveling verdient.

In reactie op een opmerking van **HU** en **EE** merkte de **Commissievertegenwoordiger (COM)** op dat de geldigheid van het paspoort in dit verband niet relevant is. **COM** wees er tevens op dat de formulering en de lengte van de termijnen zijn overgenomen uit de bestaande voorbeelden als vervat in bijlage 13 van de GVI; **COM** zou overwegen om uitdrukkelijk te preciseren dat "marge" betrekking heeft op de geldigheid van het visum, en niet op de duur van het verblijf, en dat de duur daarvan per geval moet worden beoordeeld.

² In reactie op een opmerking van **FR** wees **COM** erop dat deze bepaling uitsluitend verwijst naar visa "met één binnenkomst", omdat de factoren die voor die visa een marge van een specifiek aantal dagen rechtvaardigen, niet relevant zijn voor visa met twee of meer binnenkomsten in een periode van een jaar. Daarop stelde **FR** voor de verwijzing naar "één binnenkomst" te schrappen en aldus de toekenning van een "marge" als algemeen beginsel te handhaven.

3. Meervoudige inreisvisa¹, die de houder het recht geven op meerdere binnenkomsten, verblijven van drie maanden of meerdere doorreizen in een periode van een half jaar, kunnen worden afgegeven met een geldigheidsduur van ten hoogste vijf jaar².

De volgende criteria zijn met name relevant voor besluiten om dergelijke visa af te geven:

- a) de noodzaak voor de aanvrager om veelvuldig en/of regelmatig te reizen vanwege zijn beroeps- of gezinssituatie, bijvoorbeeld in het geval van zakenlieden, ambtenaren die betrokken zijn bij regelmatige officiële contacten met lidstaten en instellingen van de Gemeenschap, gezinsleden van burgers van de Unie, gezinsleden van onderdanen van derde landen die in lidstaten verblijven en zeelieden,^{3 4 5}

¹ **FR** attendeerde de delegaties op de technische specificaties van het VISION-netwerk, op grond waarvan alleen visa voor een-twee-drie enz. jaar mogen worden afgegeven, maar niet voor bijvoorbeeld een half of anderhalf jaar. Dit levert problemen op voor aanvragers die houder zijn van een (door bepaalde derde landen) afgegeven paspoort met een zeer korte geldigheidsduur. **FR** memoreerde dat alleen het verschil in leges de reden is geweest voor het onderscheid tussen visa van het type "C1", "C2" en "C3"; nu er echter een forfaitair bedrag is ingevoerd, behoeft dit onderscheid niet langer te worden gehandhaafd.

PT merkte op dat de technische specificaties kunnen worden aangepast, maar dat zulks grondig moet worden bestudeerd, omdat een dergelijke aanpassing veel technische implicaties zal hebben, mogelijkerwijs ook voor de technische implementatie van het VIS.

² **DE** hield vast aan de formulering van de GVI (deel V, punt 2.1) en benadrukte dat een meervoudig inreisvisum met een geldigheidsduur van meer dan een jaar alleen in uitzonderingsgevallen mag worden afgegeven, en uitsluitend indien een eerder afgegeven visum met een geldigheidsduur van een jaar correct werd gebruikt. **IT** was het daar niet mee eens. **COM** kon het voorstel van **DE** evenmin aanvaarden.

Zie ook de opmerkingen van **NO** bij bijlage X, punt 4.

³ Volgens **FR** vallen dergelijke voorbeelden buiten het bestek van een wetgevingstekst. **COM** wees erop dat een eenvoudige beschrijving van de voorschriften, gezien de gangbare praktijken, ontoereikend zou zijn geweest. De voorbeelden in lid 3, onder a) zullen in de GVI verder worden ontwikkeld.

⁴ De delegaties worden geattendeerd op de conclusies van de Groep visa van juni 2003: **Procedure voor de afgifte van visa aan zeelieden bij afmonstering** (15803/02 FRONT 148 VISA 187 COMIX 721, 6579/03 FRONT 16 VISA 33 COMIX 114):

"The Chair noted that Part I, 2.1.2 of the Common Consular Instructions deals with transit visas without mentioning a maximum period of validity for such visas, while various examples of transit visas are set out in Annex 13 of the CCI. The Chair concluded from the discussion that delegations considered that a dual entry transit visa with a period of validity of up to one year could be issued to a seaman where the competent authority is satisfied that he/she has produced the requisite supporting documents proving the existence of a contract with a shipping company (such contracts typically have a duration of 9-12 months). This would help to avoid the practical problems raised in the above-mentioned documents. The Chair added that it would be advisable to clarify the relevant parts of the CCI at some stage in order to introduce specific language on the maximum period of validity for transit visas, as well as additional examples of possible transit visas."

⁵ **DE** en **PL** stelden voor om tussen de punten a) en b) "en" in te voegen. **COM** zou dit in overweging nemen.

- b) de integriteit en betrouwbaarheid van de aanvrager, waaronder met name het juiste gebruik van eerder afgegeven Schengenvisa¹, zijn economische situatie in het land van herkomst² en zijn werkelijke voornemen om naar dat land terug te keren.

3

4. Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten⁴ voeren de data als omschreven in artikel 10, lid 1, van de VIS-verordening in het VIS in wanneer een beslissing is genomen over de afgifte van een visum.

¹ **LT** stelde voor ook naar nationale visa te verwijzen (met inbegrip van visa voor kort verblijf, afgegeven door lidstaten die het Schengenacquis niet volledig toepassen). **COM** bracht in herinnering dat het VIS geen gegevens zal bevatten over visa voor kort verblijf, afgegeven door niet-lidstaten, en evenmin over nationale visa.

PL stelde voor "Schengen-" te schrappen, zodat alle visa worden bestreken. **COM** erkende dat het in de praktijk soms voorkomt dat het bezit van bijvoorbeeld een Canadees visum bij het onderzoek van een aanvraag in aanmerking wordt genomen; zij was er evenwel niet voor om te verwijzen naar het juiste gebruik van visa van niet-Schengenlanden, omdat enerzijds het juiste gebruik niet kan worden geverifieerd en anderzijds de rechtsgrondslag voor visumafgifte door niet-Schengenlanden onbekend is.

HU vestigde de aandacht van de delegaties op de formulering van het kopje van punt 3, waaruit blijkt dat het gebruik van Schengenvisa slechts één element is dat in aanmerking moet worden genomen, zonder dat andere elementen worden uitgesloten. **HU** stelde evenwel de volgende formulering voor om aan alle wensen tegemoet te komen: "het juiste gebruik van visa, afgegeven door Schengenstaten...".

² **FR** vroeg zich af wat met "land van herkomst" en "werkelijke" voornemen om terug te keren wordt bedoeld. **COM** merkte op dat land van herkomst ook land van verblijf kan zijn, indien de aanvrager niet in zijn land van oorsprong woonachtig is. Dit aspect zou in de GVI nader kunnen worden uitgewerkt.

³ **FR** stelde voor een punt c) toe te voegen in verband met de geldigheid van het paspoort, hoewel een dergelijke verwijzing reeds is opgenomen in artikel 12, lid 1, onder b).

⁴ **NO** en **SE** verwezen naar hun eerdere opmerkingen bij artikel 3 (doc. 15560/1/06, blz. 3), en stelden voor "bevoegde instanties" of "visumautoriteiten" toe te voegen, dan wel "diplomatieke en consulaire posten" door die woorden te vervangen. **COM** merkte op dat de formulering zal worden afgestemd op de VIS-verordening.

Visa met territoriaal beperkte geldigheid

1. Een visum met territoriaal beperkte geldigheid (VTBG) wordt bij wijze van uitzondering in de volgende gevallen afgegeven¹:
 - a) wanneer een diplomatieke of consulaire post het op humanitaire gronden, vanwege het nationaal belang of gelet op internationale verplichtingen noodzakelijk acht om af te wijken van het beginsel dat dient te worden voldaan aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscore;
 - b) wanneer een diplomatieke of consulaire post het op humanitaire gronden, vanwege het nationale belang of gelet op internationale verplichtingen noodzakelijk acht om een visum af te geven hoewel de procedure van voorafgaande raadpleging aanleiding gaf tot bezwaren van de zijde van de geraadpleegde lidstaat² of indien geen voorafgaande raadpleging heeft plaatsgevonden vanwege de spoedeisende aard van de aanvraag (humanitaire gronden, nationaal belang of vanwege internationale verplichtingen)³;
 - c) wanneer een diplomatieke of consulaire post om spoedeisende en door de aanvrager aangetoonde redenen voor een verblijf gedurende hetzelfde halfjaar een nieuw visum afgeeft aan een aanvrager die gedurende dezelfde periode van zes maanden⁴ reeds een visum voor een verblijf van drie maanden heeft gebruikt.

5

¹ **BE**, gesteund door **NL**, merkte op dat de verwijzing naar VTBG's voor de Benelux moet worden gehandhaafd, zoals voorzien in de GVI. **COM** was van oordeel dat, aangezien de Schengenvoorschriften algemeen gelden, dergelijke specifieke bepalingen niet langer behoeven te worden gehandhaafd; **COM** voegde eraan toe dat het hier wellicht eerder een politieke dan een technische kwestie betreft. **BE** bracht de historische context van deze samenwerking in herinnering en voegde eraan toe dat de Benelux-Overeenkomst nog steeds van kracht is.

² **DE** stelde voor om de geraadpleegde lidstaat (die tegen de afgifte van een eenvormig visum bezwaar heeft gemaakt) in dergelijke gevallen binnen een redelijke termijn vóór de afgifte van het visum te informeren.

³ **BE** stelde voor dit punt in twee afzonderlijke punten op te splitsen, omdat het hier twee verschillende criteria voor de afgifte van VTBG's betreft. **COM** zou dit in overweging nemen.

AT stelde voor te preciseren dat een dergelijk VTBG in individuele gevallen kan gelden voor meer staten dan alleen de lidstaat van afgifte. **COM** vreesde dat de opzet van het VTBG door een dergelijke bepaling volledig zou worden gewijzigd en zou leiden tot "traditionele VTBG's" en "VTBG's op verzoek". **FR** en **EL** waren evenmin voorstander van dit voorstel van **AT**.

⁴ **NL** stelde voor om deze berekening in de GVI te verduidelijken.

⁵ **DE** stelde voor om hier eveneens te verwijzen naar de situatie waarin een VTBG wordt afgegeven omdat het VIS niet kon worden geraadpleegd.

In de gevallen als bedoeld in de eerste alinea, is het afgegeven visum uitsluitend geldig voor het grondgebied van de lidstaat van afgifte.¹

Indien de aanvrager in het bezit is van een reisdocument dat door een of meer, doch niet alle, lidstaten niet wordt erkend, wordt een visum afgegeven dat geldig is voor het grondgebied van de lidstaten die het reisdocument erkennen. Indien de lidstaat die het visum afgeeft, het reisdocument van de aanvrager niet erkent, is het afgegeven visum uitsluitend voor die lidstaat geldig.²

2. De centrale autoriteiten van de lidstaat waarvan de diplomatieke of consulaire post in de onder a) en b) van de eerste alinea van lid 1 omschreven gevallen VTBG's heeft afgegeven, stellen de centrale autoriteiten van de andere lidstaten onverwijld in kennis van de relevante informatie³.

¹ **BE** en **NL** waren van oordeel dat deze alinea ook moet gelden voor punt c).

² **HU**, daarin bijgevalen door **FR**, stelde voor te verwijzen naar het afzonderlijke blad waarop een visum kan worden aangebracht (Verordening 333/2002).

³ **FR** vroeg zich af hoe dat zou moeten gebeuren. De **voorzitter** stelde voor om dit punt in de VGI nader uit te werken. **IT** was van oordeel dat de toezending van die informatie weinig relevant is. **COM** benadrukte dat het ontwerp-voorstel aan de realiteit is aangepast: het bestaande vereiste om de andere lidstaten van elke afgifte van een VTBG in kennis te stellen, is versoepeld en geldt nu alleen nog voor gevallen die verband houden met "gevoelige" aanvragers; voorts dient de informatie alleen op centraal niveau te worden toegezonden. Ten slotte attendeerde **COM** de delegaties op artikel 16, lid 3, van de VIS-verordening ("*De in lid 2 omschreven procedure kan ook worden toegepast voor de toezending van informatie over de afgifte van visa met territoriaal beperkte geldigheid en andere mededelingen in verband met de consulaire samenwerking, ...*"). **COM** was er niet voor om een verwijzing naar punt c) op te nemen, zoals voorgesteld door **DE**, omdat dergelijke gevallen niet als "gevoelig" kunnen worden aangemerkt. **SI** vroeg zich af om welke percentages VTBG's het gaat. **COM** verzocht de delegaties om de precieze cijfers op te zoeken in de onlangs gepubliceerde statistieken, en merkte op dat Frankrijk, Griekenland, Italië en Duitsland momenteel het grootste aantal VTBG's afgeven. De **voorzitter** attendeerde de delegaties op de eerste alinea van artikel 21, waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat een VTBG alleen in uitzonderingsgevallen mag worden afgegeven.

Transitvisum voor luchthavens

1. Onderdanen van de derde landen die staan vermeld op de lijst¹ van bijlage VII² dienen in het bezit te zijn van een transitvisum voor luchthavens wanneer zij door de internationale transitzones van luchthavens op het grondgebied van lidstaten reizen.
2. De volgende categorieën personen zijn vrijgesteld van deze eis om in het bezit zijn van een transitvisum voor luchthavens als omschreven in lid 1:
 - a) houders van eenvormige visa voor kort verblijf of doorreisvisa³ die door een lidstaat zijn afgegeven⁴;
 - b) onderdanen van derde landen die in het bezit zijn van verblijfstitels die zijn afgegeven door Andorra, Japan, Canada, Monaco, San Marino of de Verenigde Staten van Amerika en de onvoorwaardelijke terugkeer van de houder garanderen⁵ en zijn vermeld op de lijst in bijlage VIII⁶;

¹ **COM** herinnerde aan de eerste besprekingen over deze kwestie (doc. 13611/06, blz. 2). Namens de Benelux stelde **BE** voor om twee afzonderlijke lijsten te handhaven, zodat de lidstaten bij een massale toestroom van illegale immigranten snel kunnen handelen. **CZ**, **FR** en **PL** steunden dat voorstel.

COM wees er nogmaals op dat de mogelijkheid om snel te handelen al bestaat uit hoofde van artikel 64, lid 2, van het Verdrag, dat bepaalt dat in noodsituaties "voorlopige maatregelen" kunnen worden aangenomen; bedoeld mechanisme komt wellicht tegemoet aan de opmerkingen van de delegaties.

HU maakte een studievoorbehoud bij artikel 22 en bijlage VII.

² Deze lijst staat op bladzijde 15.

³ **FR** stelde voor hieraan toe te voegen dat de visa geldig moeten zijn. **COM** kon dat aanvaarden.

⁴ **HU** stelde voor een verwijzing op te nemen naar door lidstaten afgegeven visa voor lang verblijf en verblijfs-titels. **COM** herinnerde eraan dat personen die in het bezit zijn van een verblijfstitel, geen TVL nodig hebben; ter wille van de duidelijkheid zal zij evenwel nagaan of een dergelijke verwijzing moet worden toegevoegd.

⁵ **IT** wenste hier het Vaticaan aan toe te voegen.

⁶ Deze lijst staat op bladzijde 114.

- c) gezinsleden van burgers van de Unie¹;
- d) houders van diplomatieke paspoorten²;
- e) vliegtuigbemanningsleden die onderdaan zijn van een staat die partij is bij het Verdrag van Chicago inzake de Internationale Burgerluchtvaart³.

¹ **FR** stelde voor hieraan toe te voegen dat de betrokkene in het bezit moet zijn van documenten waaruit de familieband blijkt. **COM** was er niet voor om dit element toe te voegen, omdat een algemene verwijzing naar die categorie personen is opgenomen in artikel 1, lid 2; indien hier een "verduidelijking" wordt opgenomen, zou zulks moeten gebeuren telkens waar sprake is van uit andere wetgevingsteksten voortvloeiende specifieke voorrechten voor deze categorie personen. Bovendien kunnen de grenswachten informatie over die gevallen terugvinden in het handboek bij de Schengengrenscodes (SGC).

² Onder verwijzing naar de opmerkingen van lidstaten in verband met de willekeurige afgifte van dienstpaspoorten door bepaalde derde landen, merkte **COM** op dat de Commissie slechts een algemene vrijstelling voor houders van diplomatieke paspoorten had willen invoeren. **DE**, **FR** en **BE** waren er niet voor om de algemene vrijstelling uit te breiden tot houders van andere soorten paspoorten.

³ **FR** stelde voor "als zij in functie zijn" toe te voegen; aangezien de huidige formulering tot dusver kennelijk geen aanleiding heeft gegeven tot misbruik, gaf **COM** er de voorkeur aan de tekst te handhaven.

Weigering van een visum²

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 21, lid 1, wordt een visum³ geweigerd indien de aanvrager:
 - a) een nagemaakt of vervalst⁴ reisdocument heeft overgelegd;
 - b) niet aantoont dat hij beschikt over voldoende middelen van bestaan voor de gehele duur van het verblijf en voor terugkeer naar zijn land van herkomst of vertrek, of dergelijke middelen legaal kan verwerven⁵;

¹ Eerst wees **COM** nogmaals op het onderscheid tussen weigering van een visum - na behandeling van de aanvraag - en niet-ontvankelijkheid (artikel 19), en merkte zij op dat dit artikel alleen betrekking heeft op weigering van een visum. Voorts herhaalde **COM** dat de VIS-verordening (artikel 12) gebaseerd is op het bestaande acquis, en dat, zodra de visumcode zal zijn aangenomen, de VIS-verordening zal worden gewijzigd om rekening te houden met de wijzigingen in het acquis.

² **FI** en **EE** maakten een voorbehoud bij dit artikel.

³ **NL, FR, PL** en **IT** stelden voor "in beginsel" toe te voegen. **EE** stelde voor het artikel te splitsen in twee delen, één dat betrekking heeft op de gronden op basis waarvan een visum "wordt" geweigerd, en een ander betreffende de gronden op basis waarvan een visum "kan worden" geweigerd. **COM** was verwonderd over deze opmerkingen, omdat deze wens om een zekere flexibiliteit in te bouwen erop lijkt te wijzen dat de lidstaten bereid zijn eenvormige visa af te geven aan personen die niet aan de in de SGC vervatte voorwaarden voor binnenkomst voldoen; **COM** voegde eraan toe dat de punten a) tot en met g) overeenstemmen met artikel 5, lid 1, van de SGC, en dat zij om die reden niet kan aanvaarden dat een dergelijke flexibiliteit wordt ingebouwd.

LV, daarin bijgevalen door **NL**, stelde voor de weigeringsgronden te koppelen aan de bepalingen van artikel 18, lid 1. **LV** vond dat er een verwijzing moet worden opgenomen naar het risico van illegale immigratie, het opnemen van contact met het land van herkomst en het voornemen om terug te keren. Voorts zou er specifiek moeten worden verwezen naar artikel 18, lid 7. **COM** herinnerde eraan dat het behoud in de VIS-verordening van een verwijzing naar "risico van illegale immigratie" één van de gevoeligste punten is geweest in de onderhandelingen met het Europees Parlement.

⁴ **NL** stelde voor "ongeldig" toe te voegen. **AT**, daarin bijgevalen door **IT**, stelde voor "of andere nagemaakte of vervalste documenten" toe te voegen.

FR wees op het probleem dat eigen is aan een lijst met voorwaarden: zo'n lijst is te beperkt en nooit echt volledig. Een aanvrager kan bijvoorbeeld ook worden geweigerd indien zijn reisdocument in slechte staat is, indien er wijzigingen werden aangebracht, indien de ingevulde gegevens onleesbaar zijn enz.. **FR** stelde derhalve voor "met name" toe te voegen. **COM** memoreerde dat deze lijst overeenstemt met de in de SGC vervatte gronden voor weigering van binnenkomst, en stelde voor ten behoeve van de delegaties een overzicht op te stellen om dit parallelisme te illustreren.

⁵ **LU** stelde voor de kwestie van "garantstelling" te benadrukken.

- c) het doel en de duur van het verblijf onvoldoende heeft aangetoond;
- d) in voorkomende gevallen niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten;
- e) in een periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaat heeft verbleven;
- f) in het SIS of een nationaal register gesignaleerd staat als zijnde een persoon aan wie de toegang dient te worden ontzegd;
- g) wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde, openbare veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van de Europese Unie of haar lidstaten.

2. Van de beslissing waarin de exacte^{1 2} redenen voor de weigering worden vermeld, wordt kennisgegeven door middel van het standaardformulier van bijlage IX³. Dit formulier dient eveneens te worden gebruikt wanneer het visum aan de grens wordt geweigerd.

-
- ¹ **PL**, daarin bijgevalen door **LV**, stelde voor dit woord te schrappen.
LV, PL, BE en FR maakten een specifiek voorbehoud bij dit lid. **FR** voegde eraan toe dat systematische motivering van elke weigering te belastend zou zijn, met name indien er een juridisch geschil (dat onder de nationale bevoegdheid valt) uit voortvloeit. **IT** deelde deze zienswijze en merkte op dat de Italiaanse autoriteiten een weigering van een visum voor kort verblijf voor toeristische of zakelijke doeleinden niet motiveren. **ES** kon niet instemmen met systematische motivering van de weigering van visa voor kort verblijf. **HU** was van oordeel dat de gronden alleen op verzoek van de afgewezen aanvrager zouden moeten worden meegedeeld. **DK** kon het beginsel van systematische motivering aanvaarden, maar wil gebruik blijven maken van het nationale formulier. **EE** stipte aan dat het verliezen van de controle over de visumafgifte een negatief neveneffect zou kunnen zijn van de invoering van systematische motivering en van een recht van beroep tegen een weigering; consulaire medewerkers zouden er immers de voorkeur aan kunnen geven een visum af te geven in plaats van het te weigeren, om aldus de omslachtige procedures uit de weg te gaan. **EE** stelde derhalve voor om het formulier een informatief karakter te verlenen.
- ² **COM** memoreerde dat de betrokken bepalingen en het formulier volledig overeenstemmen met de SGC en met het standaardformulier voor weigering van toegang aan de grens als vervat in bijlage V, deel B, bij de SGC. **COM** voegde eraan toe dat de invoering van een verplichte motivering van de weigering en van het recht van beroep fundamentele punten voor de Commissie zijn. **COM** vond de vrees van de delegaties voor een groot aantal rechtszaken overdreven, en voegde eraan toe dat het niet waarschijnlijk is dat een aanvrager die op grond van een ongeldig paspoort is geweigerd, in beroep gaat tegen de weigering. **COM** verwees naar het gemeenschappelijk visumbeleid en merkte op dat de lidstaten hun discretionaire bevoegdheid in verband met het recht van beroep niet kunnen behouden. **FR** vond dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen datgene wat onder de Gemeenschapswetgeving valt, en datgene wat onder de nationale bevoegdheid valt, te weten contentieus beroep; **FR** stelde dan ook voor lid 2 te handhaven en lid 3 te schrappen. **PL** en **IT** steunden dit voorstel.
- ³ Aangezien de Noorse autoriteiten verplicht zijn elke weigering te motiveren in een nationaal formulier, zou **NO** gaarne zien dat het formulier van bijlage IX zich beperkt tot minimumnormen voor de motivering. **NL** steunde het voorstel om meer gronden te noemen. **COM** zou geen bezwaar hebben tegen de opname van extra vakjes in het standaardformulier, al naar gelang van het resultaat van de bespreking van artikel 23; wel herinnerde hij de delegaties eraan dat de verwijzing naar het nationale recht niet langer geldig zal zijn zodra de verordening in werking is getreden, omdat een verordening rechtstreeks door de lidstaten moet worden toegepast.

3. Aanvragers die een visum is geweigerd, kunnen in beroep gaan.¹ Op het beroep is de nationale wetgeving van toepassing.² Aan de aanvragers wordt schriftelijke informatie verstrekt over contactadressen waar informatie beschikbaar is over vertegenwoordigers die overeenkomstig de nationale wetgeving bevoegd zijn om namens de aanvragers op te treden.³
4. In de in artikel 7, lid 6, bedoelde gevallen stelt de diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat de aanvrager in kennis van het besluit van de vertegenwoordigde lidstaat.
5. Een afwijzing heeft geen gevolgen voor een toekomstige visumaanvraag, die op zijn eigen verdiensten zal worden beoordeeld.⁴

¹ **COM** merkte op dat deze bepaling een belangrijk novum vormt, en benadrukte dat het recht van beroep uitsluitend geldt bij weigering, en niet bij niet-ontvankelijkheid. **EE** maakte een voorbehoud, omdat het huidige Estse nationale recht niet voorziet in een recht van beroep voor afgewezen visumaanvragers. **HU, CZ, LV, AT** en **SK** maakten een fundamenteel voorbehoud bij dit lid; **HU** vreesde dat deze bepaling een te zware last zal vormen voor de consulaire medewerkers, die zich eerder op de behandeling van de visumaanvragen zouden moeten concentreren. Ook **DE** maakte een studievoorbehoud bij dit lid, omdat het nationale recht alleen in specifieke gevallen beroep toelaat. **DE** vond dat het voorlaatste vakje van het standaardformulier (bijlage IX) de visumaanvrager voldoende informatie biedt.

² **PT** stelde voor de derde zin van dit lid te schrappen. **FR, PL, LU, IT, PT, NL, ES, SE, SI** en **EL** sloten zich hierbij aan. **COM** merkte op dat deze bepaling kan worden geherformuleerd; het is immers niet de bedoeling een gedetailleerde lijst van advocaten te hebben, maar wel algemene informatie te verstrekken, zoals bepaald in de SGC. **HU** stelde voor de eerste zin als volgt te formuleren: "Aanvragers die een visum is geweigerd, kunnen overeenkomstig het nationale recht in beroep gaan."

BE hield vast aan de tekst zoals voorgesteld door de Commissie, en vond de vrees van andere delegaties dat afgewezen aanvragers massaal beroep zullen instellen tegen negatieve beslissingen, overdreven. De meerderheid zal gewoon een nieuwe aanvraag indienen. **EL** deelde deze zienswijze, en merkte op dat het Griekse recht al voorziet in het recht van afgewezen aanvragers om beroep in te stellen.

In reactie op een opmerking van **NL** merkte **COM** op dat niets de lidstaten belet om een dubbele beroeps-procedure (te weten een administratieve en een gerechtelijke procedure) te handhaven. Doel van deze bepaling is louter het recht van beroep te verankeren.

³ **SE** maakte een specifiek voorbehoud bij dit lid, dat zijns inziens moet worden bestudeerd in het licht van het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-503/03 van 31 januari 2006. **PL** sloot zich hierbij aan.

⁴ **NL, HU, AT** en **FR** hadden problemen met deze formulering, en **NL** stelde voor om eventueel in de GVI een desbetreffende bepaling op te nemen. **COM** was bereid de tekst te herwerken, maar benadrukte dat het van belang is dit element uitdrukkelijk in de wetgevingstekst op te nemen; hij verwees ook naar de onderhandelingen met het Europees Parlement over de VIS-verordening, waarin het EP veel nadruk heeft gelegd op dit beginsel.

*Artikel 24***Aan een afgegeven visum verbonden rechten**

Aan het bezit van een visum voor kort verblijf of een doorreisvisum kan als zodanig geen automatisch recht op binnenkomst worden ontleend.

*Artikel 25***Invullen van de visumsticker**

1. Bij het invullen van de visumsticker vullen de diplomatieke en consulaire posten van lidstaten² de voorgeschreven gegevens als omschreven in bijlage X in en vullen zij tevens het machineleesbare gedeelte in dat wordt omschreven in document 9303, Deel 1n (zesde uitgave, juni 2006) van de ICAO.
2. Lidstaten kunnen nationale vermeldingen aanbrengen in het voor opmerkingen bestemde gedeelte van de visumsticker; dit mogen niet dezelfde aantekeningen zijn als de verplichte gegevens van bijlage X.
3. Alle vermeldingen dienen op de visumsticker te worden afgedrukt. Visumstickers mogen uitsluitend met de hand worden ingevuld in geval van technische overmacht.³

¹ **COM** merkte op dat er een verwijzing naar artikel 12 van de VIS-verordening moet worden toegevoegd: "Informatie over geweigerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 van de VIS-verordening".

² **NL** stelde voor "en visumautoriteiten" toe te voegen. In reactie op een voorstel van de **voorzitter** benadrukte **COM** dat "diplomatieke en consulaire posten" niet systematisch in de gehele tekst kan worden vervangen door "visumautoriteiten".

³ **EE** vroeg zich af of deze bepaling nog relevant is, omdat de visumsticker moet worden afgegeven met een foto van de houder (zie ook bijlage X, punt 9). **AT** vroeg zich af of dergelijke gevallen van technische overmacht niet moeten worden gemeld. **LU** vond dat de uitwisseling van die informatie geen meerwaarde biedt.

Artikel 26

Ongeldig maken van ingevulde visumstickers

1. In een afgedrukte¹ visumsticker² mogen geen ³wijzigingen met de hand worden aangebracht.
2. Indien een vergissing wordt geconstateerd vóór aanbrenging van de sticker in het paspoort, wordt de sticker vernietigd.
3. Indien een vergissing wordt geconstateerd nadat de sticker in het paspoort is aangebracht, wordt de sticker ongeldig gemaakt door het aanbrengen van een rood kruis⁴ over de sticker, waarna een nieuwe sticker dient te worden aangebracht.
4. Indien een vergissing wordt geconstateerd nadat de desbetreffende gegevens in het VIS zijn ingevoerd overeenkomstig artikel 8 van de VIS-verordening, wordt de vergissing hersteld in overeenstemming met artikel 21, lid 1, van de VIS-verordening.

Artikel 27

Aanbrengen van visumstickers

1. De afgedrukte visumsticker met de gegevens als bedoeld in artikel 25 en bijlage X wordt aangebracht op de eerste bladzijde van het paspoort waarop zich geen vermeldingen of stempels bevinden (anders dan het stempel waaruit blijkt dat een aanvraag is ingediend).

De sticker wordt geplaatst en aangebracht op de hoek van de pagina van het reisdocument.

De machineleesbare zone van de sticker wordt op de hoek van de bladzijde uitgelijnd.

¹ EL stelde voor "afgedrukte" te vervangen door "ingevulde".

² HU stelde voor dit lid over te brengen naar artikel 25. NL vroeg zich af hoe deze bepaling kan sporen met artikel 31, lid 1.

³ HU stelde voor "bijkomende" toe te voegen.

⁴ NL vroeg zich af waarom deze bepaling werd opgenomen. HU stelde voor om er in dergelijke gevallen de volgende vermelding aan toe te voegen, zodat de houder geen problemen krijgt aan de grens of wanneer hij een nieuwe aanvraag doet: "geannuleerd onder alle voorbehoud".

2. ^{1 2}Het stempel van de diplomatieke of consulaire post ³van afgifte wordt zodanig in zone "OPMERKINGEN" geplaatst dat het voorbij de rand van de sticker doorloopt op de bladzijde van het reisdocument.
- Alleen wanneer ⁴ moet worden afgezien van invulling van de machineleesbare zone mag het stempel in deze zone worden aangebracht om deze zo onbruikbaar te maken. De afmetingen en de inhoud van het stempel en de te gebruiken inkt worden vastgesteld in nationale voorschriften van de lidstaat.
3. ⁵Ter voorkoming van hergebruik van een visumsticker die is aangebracht op het uniforme model voor een blad wordt aan de rechterkant, op het breukvlak tussen de sticker en het blad, het stempel van de diplomatieke of consulaire post van afgifte aangebracht, zodanig dat het lezen van de ingevulde rubrieken en gegevens niet wordt bemoeilijkt en de machineleesbare zone, indien deze is ingevuld, niet wordt bedrukt.
4. Wanneer de lidstaat die het visum afgeeft het reisdocument van de aanvrager niet erkent, wordt het afzonderlijke blad voor het aanbrengen van een visum gebruikt.⁶
5. Individuele visa die worden afgegeven aan begeleiders krachtens artikel 13, lid 1, en in het reisdocument van de aanvrager zijn opgenomen, worden in dat reisdocument aangebracht. Wanneer het reisdocument waarin begeleidende personen zijn opgenomen niet wordt erkend door de lidstaat die het visum afgeeft, worden de individuele visa aangebracht op het afzonderlijke blad dat voor het aanbrengen van een visum bestemd is.

¹ **HU** vindt het geen goed idee al deze technische specificaties in een juridische tekst op te nemen. **COM** is het daarmee eens, maar wil de gedetailleerde specificaties hier behouden ter wille van de rechtszekerheid, namelijk om ervoor te zorgen dat de consulaten op dezelfde manier te werk gaan.

² **AT** maakt een voorbehoud bij de leden 2 en 3; de meerwaarde van een stempel is deze delegatie niet duidelijk.

³ **PL** en **FR** stelden voor "diplomatieke of consulaire post" te vervangen door "administratieve instanties"; **COM** was het daarmee eens, omdat dit een horizontale kwestie is die overal in de tekst voorkomt.

⁴ **NL** vindt deze formulering te ingewikkeld en vraagt wat precies wordt bedoeld met "...wanneer...".

⁵ **PT** stelde voor de leden 3 en 4 om te wisselen en de term "afzonderlijk blad" te gebruiken in plaats van "uniform model". **COM** zal zich op deze twee opmerkingen beraden.

⁶ **COM** zal nagaan of een verwijzing naar artikel 10, lid 1, onder j), nodig is, zoals **SI** heeft voorgesteld.

Hoofdstuk IV

Wijziging van de geldigheidsduur van een afgegeven visum

Artikel 28¹

Verlenging

1. De geldigheidsduur en/of de duur van het verblijf van een afgegeven visum voor kort verblijf of doorreisvisum wordt² op verzoek van de houder verlengd indien deze kan aantonen dat sprake is van overmacht, humanitaire redenen, zwaarwegende beroepsmatige en/of persoonlijke redenen.³
2. Een verlenging van een visum als bedoeld in lid 1 kan er in geen geval toe leiden dat het type visum wordt gewijzigd of dat het verblijf langer duurt dan drie maanden (visum voor kort verblijf) of tien dagen (doorreisvisum).
3. Behoudens andersluidende besluiten van de administratieve autoriteit die het visum verlengt, behoudt het verlengde visum de territoriale geldigheid van het oorspronkelijke visum.
4. De administratieve autoriteit die bevoegd is tot verlenging van het visum is de autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de onderdaan van een derde land zich bevindt op het moment waarop verlenging wordt aangevraagd.

Lidstaten geven aan de Commissie op welke autoriteiten bevoegd zijn tot het verlengen van visa.

¹ **EL, AT en PT** maakten een algemeen voorbehoud bij het volledige artikel. **EL** vroeg wat bedoeld wordt met "overmacht en humanitaire redenen". **FR** vroeg zich af waarom de aanvrager van een verlenging van het visum niet moet worden verplicht het bewijs te leveren van zijn middelen van bestaan, terwijl die verplichting wel geldt voor de visumaanvrager. **BE** maakte een studievoorbehoud. **SI** vroeg zich af of het de bedoeling is dat de procedure wordt toegepast wanneer het visum aan de grens wordt aangevraagd. **COM** zou dit in overweging nemen.

² **NL, SK, AU, PT, NO, IT en FR** stelden voor "kan ... worden" te gebruiken in plaats van "wordt".

³ **HU** stelde voor alleen de laatste "redenen" te behouden en de vorige te schrappen en vroeg in welke vorm de aanvraag moet geschieden (mondeling, schriftelijk). Voorts vroeg **HU** een zinsnede toe te voegen om het geval te bestrijken waarin de verlenging "ambtshalve" zou kunnen gelden. Het **voorzitterschap** stelde voor lid 1 in tweeën te splitsen om twee verschillende situaties te bestrijken:

1) verlenging wegens overmacht en humanitaire redenen

2) verlenging wegens zwaarwegende beroepsmatige en/of persoonlijke redenen, waarvoor het bewijs moet worden geleverd.

COM zal deze voorstellen in overweging nemen.

5. Voor het verlengen van een visum wordt een bedrag van 30 euro ¹aan legeskosten in rekening gebracht.
6. Eenvormige visa worden verlengd door middel van een stempel ²dat overeenkomt met het model van bijlage XI. De bevoegde autoriteit plaatst eveneens haar stempel.
7. Informatie over verlengde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 van de VIS- verordening.

Artikel 29

Annulering

1. Een visum kan ³ worden geannuleerd:
 - a) door de diplomatieke of consulaire post die het heeft afgegeven, om te voorkomen dat de houder binnenkomt op het grondgebied van de lidstaten wanneer na afgifte van het visum blijkt dat de houder niet voldoet aan de voorwaarden voor afgifte van het visum.
 - b) door controlerende autoriteiten aan de grens, overeenkomstig artikel 13, lid 1, en bijlage V, deel A, punt 2, van de Schengengrenscore.
2. Informatie over geannuleerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van de VIS-verordening.
3. Indien een visum op grond van lid 1, onder b), wordt geannuleerd door de grensautoriteiten van een andere lidstaat dan de lidstaat van afgifte, wordt de lidstaat van afgifte in kennis gesteld van de annulering van zijn visum.

¹ **NL** stelde voor het bedrag in een bijlage op te nemen, zodat het gemakkelijk kan worden gewijzigd. **COM** wilde het bedrag in het corpus van de tekst laten staan, hetgeen betekent dat een juridische procedure moet worden gevolgd als het bedrag moet worden veranderd.

² Verscheidende lidstaten hadden bezwaren tegen de oplossing met een stempel en geven om veiligheidsredenen de voorkeur aan de visumsticker. **COM** wees erop dat de oplossing met de visumsticker inhoudt dat iedere instantie die bevoegd is om verlengingen toe te staan, blanco stickers ter beschikking moet hebben.

³ **PL** en **HU**: "kan worden" vervangen door "wordt".

Intrekking van een visum

1. Een visum kan in de volgende gevallen worden ingetrokken:
 - a) door de diplomatieke of consulaire post die het heeft afgegeven, op verzoek van de houder; in dat geval dient een stempel op de visumsticker te worden aangebracht waaruit blijkt dat het visum op verzoek van de houder is ingetrokken.
 - b) door de bevoegde autoriteiten, na binnenkomst van de houder op het grondgebied van de lidstaten, indien de houder niet langer voldoet aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscore.¹
2. Informatie over geannuleerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 ² van de VIS-verordening.
3. Indien een visum op grond van lid 1, onder b), wordt geannuleerd door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat dan de lidstaat van afgifte, wordt de lidstaat van afgifte in kennis gesteld van de annulering van zijn visum.³

¹ **COM:** akkoord met NL dat ook hier, zoals in a), sprake moet zijn van een stempel.

² **COM:** moet zijn: "artikel 13".

³ **COM:** aangezien het VIS geen automatische melding geeft nadat gegevens zijn ingevoerd, verdient het aanbeveling de lidstaat van afgifte op de hoogte te brengen; zal zich niet verzetten tegen de eventuele schrapping van deze verplichting.

Artikel 31

Beperking van de door een visum toegestane verblijfsduur

1. Met de grenscontrole belaste autoriteiten ¹ kunnen besluiten de door een visum ² toegestane verblijfsduur te beperken indien wordt vastgesteld dat de houder niet beschikt over toereikende middelen om in zijn levensonderhoud te voorzien ³gedurende de aanvankelijk voorgenomen verblijfsduur.⁴
2. Informatie over de beperking van de door een visum toegestane verblijfsduur wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de VIS-verordening.

Hoofdstuk V

Aan de buitengrenzen afgegeven visa

Artikel 32

Aan de buitengrenzen afgegeven visa

1. Visa voor kort verblijf of doorreisvisa kunnen uitsluitend aan de buitengrenzen worden afgegeven indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:⁵
 - a) de aanvrager voldoet aan de voorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscore;
 - b) de aanvrager is niet in de gelegenheid geweest om op voorhand een visum aan te vragen,

¹ **EE** stelde voor "met de grenscontrole belaste autoriteiten" te vervangen door "autoriteiten die toezien op immigratie".

² **NL, PL** en **DE** vroegen hoe de beperking van de duur van het visum praktisch gezien in het systeem moet worden opgenomen..

³ **LU** en **SI** beklemtoonden dat grenswachters moeilijk een onderzoek naar de bestaansmiddelen kunnen verrichten. **COM** wees de delegaties erop dat het Schengensysteem al in deze controle voorziet (SCH/Com-ex (93) 24) en dat deze ook wordt verricht overeenkomstig de Schengengrenscore. **NO** deelde mede dat de Noorse overheidsinstanties het visum kunnen intrekken indien deze voorwaarde niet meer vervuld is.

⁴ Op verzoek van verscheidene delegaties zal **COM** nauwkeurig aangeven hoe de beslissing aangaande de beperking van het visum in de praktijk moet worden genomen (visum intrekken, nieuwe visumsticker afgeven...).

⁵ **FR** toevoegen: "in uitzonderlijke gevallen".

- c) de aanvrager verstrekt bewijsstukken ter staving van onvoorziene en dringende redenen voor zijn binnenkomst ¹; en
 - d) de terugkeer van de aanvrager naar zijn land van herkomst of zijn doorreis door andere landen dan lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, wordt zeker geacht.
2. Indien een visum aan een buitengrens wordt aangevraagd, vervalt de eis dat de aanvrager in het bezit is van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten.²
3. Een aan de buitengrens afgegeven visum kan naar gelang van het geval van het volgende type zijn:
- a) een gewoon visum voor kort verblijf dat de houder machtigt om gedurende ten hoogste vijftien dagen in alle lidstaten te verblijven, of
 - b) een gewoon doorreisvisum dat de houder machtigt tot doorreis gedurende ten hoogste vijf dagen en voor alle lidstaten geldig is.
4. Indien niet wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscore, kunnen de voor afgifte aan de grens verantwoordelijke autoriteiten overeenkomstig het bepaalde in artikel 21, lid 1, onder a), een visum met territoriaal beperkte geldigheid afgeven voor het grondgebied van de lidstaat van afgifte.

¹ **BE, NL, MT:** b) en c) samenvoegen.

² **EE, LU, FI en LV:** aanvrager blijft verplicht te bewijzen dat hij in het bezit is van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten. **EE** was voornemens een nieuw tekstvoorstel in te dienen.

5. Aan een onderdaan van een derde land die behoort tot een categorie personen voor wie voorafgaande raadpleging dient plaats te vinden overeenkomstig artikel 9, wordt aan de grens in beginsel geen visum afgegeven.

In bijzondere gevallen kan aan de grens aan dergelijke personen overeenkomstig artikel 21, lid 1, onder b), echter een visum met territoriaal beperkte geldigheid worden afgegeven dat uitsluitend geldig is voor het grondgebied van de lidstaat van afgifte.

6. De bepalingen met betrekking tot motivering en kennisgeving van afwijzingen en de mogelijkheden tot beroep¹ als omschreven in artikel 23 en bijlage IX, zijn van toepassing.²

Artikel 33³

Afgifte aan de buitengrens van visa aan transiterende zeelieden⁴

1. Aan een zeeman die over een visum dient te beschikken⁵ voor overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten, kan aan de grens een doorreisvisum worden afgegeven indien hij:
- a) voldoet aan de voorwaarden van artikel 32, lid 1, en
 - b) de desbetreffende grens overschrijdt teneinde in te schepen in, opnieuw in te schepen in of van boord te gaan van een schip waarop hij als zeeman zal werken dan wel gewerkt heeft⁶.

¹ **DE:** studievoorbehoud.

² **SE, FI, DE, AT, SK, PL, EE en LT:** studievoorbehoud. **FR:** dit lid schrappen. **BE en NL:** gevaar van gelijktijdige toepassing van de grenscode en de visumcode op hetzelfde toepassingsgebied.

³ **EL en CY** maakten een voorbehoud.

⁴ **SK** vroeg zich af of er onderscheid moet worden gemaakt tussen "seamen" en "seafarers".

⁵ **FI en DE** waren van mening dat moet worden voorzien in de mogelijkheid om collectieve visa af te geven.

COM voelt weinig voor het behoud van dit type visa.

⁶ **PT** vond dat het aan de lidstaten moet worden overgelaten of zij zeelieden de toestemming geven om zonder visum van boord te gaan en stelde voor op het einde van dit punt toe te voegen: "of voor een vergunning om van boord te gaan." **COM** nam nota van het voorstel. **BE** waarschuwde dat het voorstel van PT een voorbeeld kon zijn van de onverenigbaarheden tussen het FAL-Verdrag en de EU-wetgeving betreffende zeelieden, die op de agenda van de SCIFA/Gemengd Comité-vergadering van 21 november 2007 stonden.

2. Alvorens aan de grens een visum af te geven aan een transiterende zeeman voldoen de bevoegde nationale autoriteiten aan de voorschriften van bijlage XII, deel 1, en zorgen zij ervoor dat de noodzakelijke informatie over de betrokken zeeman door middel van een naar behoren ingevuld formulier voor transiterende zeelieden als omschreven in bijlage XII, deel 2, is uitgewisseld.¹
3. Dit artikel is van toepassing onverminderd het bepaalde in artikel 32, leden 3, 4 en 5².

¹ **NO** vroeg of zeelieden zowel een paspoortnummer als een zeemansboekje moeten hebben. **COM** antwoordde dat bijlage XII, deel 2, ontleend is aan Verordening (EG) nr. 415/2003 en dat de lidstaten deze verordening sedertdien probleemloos toepassen. **COM** is bereid de formulering te wijzigen, mocht dit nodig blijken.

² Op verzoek van BE en NL, stelde **COM** voor een verwijzing naar artikel 32, leden 2 en 6, toe te voegen.

TITEL III: Beheer en organisatie

Artikel 34¹

Organisatie van de dienst "Visa"

- 1². De lidstaten zijn verantwoordelijk³ voor de organisatie van de visumafdelingen van hun diplomatieke en consulaire posten⁴.

Om het verminderen van de waakzaamheid te voorkomen en medewerkers te beschermen tegen druk op plaatselijk niveau, worden roulatieschema's opgesteld voor die medewerkers die rechtstreeks contact hebben met aanvragers. Ongeacht de kwaliteit van de dienstverlening, hun kennis of hun taken wisselen medewerkers ten minste elke zes maanden van functie⁵. Bijzondere aandacht wordt geschonken aan een duidelijke werkorganisatie en een goede toewijzing/scheiding van verantwoordelijkheden met betrekking tot de uiteindelijke beslissing over visumaanvragen. VIS en SIS en andere vertrouwelijke informatie kunnen uitsluitend worden geraadpleegd door een beperkt aantal naar behoren bevoegde vaste uitgezonden medewerkers⁶. Om ongeoorloofde toegang tot dergelijke databanken te voorkomen, worden passende maatregelen getroffen.

¹ SE maakte een voorbehoud bij het gehele artikel.

² NL: maakte een voorbehoud.

³ COM stelde voor de opmaak zodanig te wijzigen dat "De lidstaten zijn verantwoordelijk" op de bepalingen van het gehele artikel slaat.

⁴ NL en SI stelden voor in de gehele tekst "diplomatieke en consulaire posten" te vervangen door "visumautoriteiten".

⁵ NL, BE, SE, SK, EE, PT, DK, NO, EL, FR, CY en FI vonden zes maanden te kort en wezen erop dat roulatieschema's soms onmogelijk zijn als er maar één medewerker is. LV en IT waren het in beginsel eens met roulatie, maar wezen erop dat de regels flexibel moeten worden toegepast. LU stelde voor de eerste twee zinnen van deze alinea te schrappen. FR stelde voor de gehele alinea schrappen.

⁶ NL, BE, SE, SK, DK en FI stelden voor "naar behoren gemachtigde vaste uitgezonden medewerkers" te vervangen door "naar behoren gemachtigde personeelsleden" zoals in de VIS-verordening. LU vond dat de keuze aan de betrokken lidstaat moet worden gelaten. LT stelt voor de term "uitgezonden" te schrappen.

2. Met betrekking tot opslag en verwerking van visumstickers worden strenge veiligheidsmaatregelen getroffen om fraude of verlies te voorkomen¹. Zowel gebruikte als geannuleerde visumstickers worden geregistreerd².
3. De diplomatieke en consulaire posten van de lidstaten archiveren afschriften van visumaanvragen. Elk individueel dossier bestaat uit het aanvraagformulier, afschriften van relevante bewijsstukken, aantekeningen van verrichte controles en een afschrift van het afgegeven visum³, zodat medewerkers in voorkomend geval de achtergrond van een beslissing over een aanvraag kunnen natrekken.
Individuele dossiers worden gedurende vijf jaar bewaard, zowel wanneer een visum is afgegeven als wanneer het is geweigerd⁴.

¹ **SK** en **FR** vonden de eerste zin op deze plaats in de tekst te technisch en stelden voor deze te schrappen.

² **DE** vindt dit lid te technisch voor een wetstekst. Deze tekst zou in het handboek moeten staan. **DE** wees er tevens op dat de lijst van visumstickers en de stickers zelf afzonderlijk moeten worden bewaard om te voorkomen dat informatie over het visumnummer in het geval van diefstal verloren gaat.

³ **NL, DE, DK, BE** en **LV** vonden een afschrift van het visum overbodig omdat dit al in het VIS is opgeslagen.

⁴ **EE, HU** en **SE** stemden niet in met de voorschriften in dit lid. **SE, DK, NO, BE, LV** en **PT** wensen hier "copies" in plaats van "paper copies". **SK** stond achter het Commissievoorstel en stelde voor de kwestie van de elektronische of papieren afschriften soepel aan te pakken. Tevens achtte **SK** het einde van de eerste alinea overbodig. **COM** wees erop dat de delegaties zich tijdens de bespreking van de VIS-verordening tegen een elektronisch afschrift hadden uitgesproken. **De voorzitter** beklemtoonde dat de papieren versie moet worden behouden omdat deze de handtekening bevat waarmee de aanvrager bevestigt dat de verstrekte informatie juist is. **SE, NL, DK, BE, LV** en **CZ** vinden vijf jaar te lang. **LT** verklaart dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen afwijzende beslissingen op visumaanvragen (waarvoor vijf jaar goed is) en positieve beslissingen (waarvoor de termijn korter moet zijn). **FR** maakte een studievoorbehoud bij het gehele lid. **NL, DE** and **BE** vroegen wanneer de termijn begint te lopen: vanaf de datum waarop het visum wordt toegekend of vanaf de datum waarop het wordt aangevraagd? Vanaf de beslissingsdatum, antwoordde **COM**. **HU** verklaarde dat de terminologie in verband met ongeldig gemaakte, ingetrokken, geannuleerde en geweigerde visa moet worden gelijkgetrokken. **COM** beloofde dit te doen. **BE** maakte een studievoorbehoud bij het beginsel dat documenten worden bewaard nadat het visum is afgegeven.

Middelen voor de behandeling van visumaanvragen en het toezicht op diplomatieke en consulaire posten

1. De lidstaten zetten geschikte medewerkers in toereikende aantallen in voor de uitvoering van de taken in verband met de behandeling van visumaanvragen, en wel zodanig dat in hun diplomatieke en consulaire posten een doelmatige en geharmoniseerde behandeling van aanvragen en aanvragers kan plaatsvinden². De kantoorruimte moet voldoen aan de relevante functionele eisen van geschiktheid. Er moeten passende veiligheidsmaatregelen kunnen worden getroffen.
2. De centrale autoriteiten van lidstaten verstrekken zowel uitgezonden medewerkers als lokale medewerkers adequate opleiding en voorzien hen van volledige, nauwkeurige en bijgewerkte informatie over de relevante communautaire en nationale wetgeving.
3. De centrale autoriteiten van lidstaten dragen zorg voor een geregelde adequate monitoring van de behandeling van visumaanvragen en nemen corrigerende maatregelen wanneer wordt vastgesteld dat de voorschriften niet worden toegepast.

¹ **FR** en **NL** stelden voor het gehele artikel te schrappen.

² **CZ** benadrukte dat aanbevelingen moeten worden verstrekt betreffende het aantal in dienst te nemen personeelsleden naar gelang de ernst van de problemen die, gezien de omvang van de illegale immigratie ter plaatse, kunnen rijzen. **PL** vond dat moet worden gezorgd voor een aanvaardbare werkdruk en beloning voor de consulaten die te maken krijgen met grote stromen illegale immigranten. **IT** vond het te lastig dit in een wetstekst op te nemen. **BE** verwees naar overweging 10 van het verordeningvoorstel en verklaarde dat het vraagstuk daarmee voldoende aandacht heeft gekregen. **COM** wees op het belang van handhaving van deze bepalingen, en in het bijzonder van de woorden "toereikende aantallen", voor het EP, in samenhang met de noodzaak van uitbesteding.

Artikel 36¹

Gedrag van medewerkers die visumaanvragen behandelen

1. Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten dragen er zorg voor dat aanvragers op correcte wijze worden bejegend.
2. Bij de verrichting van hun taken eerbiedigen consulaire medewerkers de menselijke waardigheid volledig. Elke maatregel staat in verhouding tot de daarmee nagestreefde doeleinden.
3. In de uitvoering van hun werkzaamheden onthouden consulaire medewerkers zich van discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele gerichtheid.

Artikel 37

Vormen van samenwerking in verband met de ontvangst van visumaanvragen

Lidstaten kunnen op de volgende wijzen samenwerken:

- a) "delen van een locatie" medewerkers van diplomatieke en consulaire posten van een of meer lidstaten behandelen de aanvragen (met inbegrip van biometrische identificatoren) die aan hen worden gezonden, op de diplomatieke of consulaire post van een andere lidstaat en delen de voorzieningen van die lidstaat. De betrokken lidstaten stellen in onderling overleg vast hoe lang de locatie zal worden gedeeld, welke voorwaarden gelden voor het beëindigen van het gedeelde gebruik van deze locatie en welk deel van de leges moet worden betaald aan de lidstaat waarvan de diplomatieke of consulaire post wordt gebruikt.

¹ **NL, FR, IT, EE en SK** maakten een studievoorbehoud omdat zij vonden dat dit niet in het dispositief maar in de overwegingen moet staan.

- b) "Gemeenschappelijke aanvraagcentra": medewerkers van diplomatieke en consulaire posten van twee of meer lidstaten worden gezamenlijk ondergebracht in één gebouw met het oog op de ontvangst van visumaanvragen (met inbegrip van biometrische identificatoren) die daarheen worden gezonden. Aanvragers worden verwezen naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van de visumaanvraag. Lidstaten komen tot overeenstemming over de duur en over de voorwaarden voor beëindiging van deze vorm van samenwerking, alsmede over de verdeling van de kosten over de deelnemende lidstaten. Eén lidstaat is verantwoordelijk voor de contracten die verband houden met logistiek en de diplomatieke betrekkingen met het gastland.
- c) "samenwerking met externe dienstverleners": indien het gelet op de plaatselijke situatie van de consulaire post niet passend is om het consulaire kantoor uit te rusten met faciliteiten voor het afnemen/verzamelen van biometrische identificatoren of om een te delen locatie of een Gemeenschappelijk aanvraagcentrum op te zetten, kunnen een of meer lidstaten voor de ontvangst van visumaanvragen (inclusief biometrische identificatoren) samenwerken met een externe dienstverlener. In deze gevallen blijven de betrokken lidstaten aansprakelijk voor het naleven van de gegevensbeschermingsregels bij de behandeling van visumaanvragen.

Artikel 38

Samenwerking met externe dienstverleners

1. De samenwerking met externe dienstverleners heeft een van de onderstaande vormen:
 - a) de externe dienstverlener treedt op als telefonisch informatiecentrum dat algemene informatie verstrekt over de voorschriften voor het aanvragen van een visum en dat belast is met het afsprakensysteem; en/of,

b) de externe dienstverlener verstrekt algemene informatie over de voorwaarden voor het aanvragen van een visum, ontvangt aanvragen, bewijsstukken en biometrische gegevens van visumaanvragers, int de legeskosten (zoals omschreven in artikel 16) en zendt volledige dossiers en gegevens aan de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat die bevoegd is voor de behandeling van de aanvraag.

2. De betrokken lidstaten kiezen een externe dienstverlener die in staat is alle benodigde technische en organisatorische veiligheidsmaatregelen te treffen alsmede passende door de lidstaat of lidstaten verlangde technische en organisatorische maatregelen om persoonsgegevens te beveiligen tegen vernietiging, hetzij per ongeluk, hetzij onrechtmatig, tegen verlies, ongefundeerde wijziging, niet toegelaten verspreiding of toegang, met name wanneer de verwerking doorzending van gegevens via een netwerk en de inontvangst-neming en doorzending van dossiers en gegevens aan de consulaire post omvat, alsmede tegen enige andere onrechtmatige vorm van verwerking.

Bij de keuze van een externe dienstverlener gaan de diplomatieke en consulaire posten van lidstaten de solvabiliteit en de betrouwbaarheid van de onderneming nauwgezet na (met inbegrip van eventuele benodigde licenties, handelsregistraties, statuten, bankovereenkomsten) en vergewissen zij zich ervan dat er geen sprake is van een belangenconflict.

3. Externe dienstverleners hebben in geen geval toegang tot het Visum Informatie Systeem (VIS). De toegang tot het VIS is uitsluitend voorbehouden aan naar behoren gemachtigde medewerkers van diplomatieke of consulaire posten.

4. De betrokken lidstaten sluiten een overeenkomst met de externe dienstverlener overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van Richtlijn 95/46/EG. Alvorens een dergelijke overeenkomst te sluiten, deelt de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat binnen de plaatselijke consulaire samenwerking de diplomatieke en consulaire posten van andere lidstaten en de delegatie van de Commissie mee waarom de overeenkomst nodig is.
5. Naast de verplichtingen als omschreven in artikel 17 van Richtlijn 95/46/EG bevat de overeenkomst ook bepalingen:
 - a) waarin de verantwoordelijkheden van de dienstverlener exact worden omschreven;
 - b) op grond waarvan de dienstverlener te werk moet gaan volgens de aanwijzingen van de verantwoordelijke lidstaten en de gegevens uitsluitend mag behandelen ten behoeve van de verwerking van persoonsgegevens van visumaanvragen namens de verantwoordelijke lidstaten, overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG;
 - c) op grond waarvan de dienstverlener aan de aanvragers de informatie als bedoeld in de VIS-verordening moet verstrekken;
 - d) krachtens welke consulaire medewerkers te allen tijde toegang hebben tot de kantoren van de dienstverlener;
 - e) op grond waarvan de dienstverlener regels inzake geheimhouding (met inbegrip van de beveiliging van de ten behoeve van visumaanvragen verzamelde gegevens) in acht moet nemen;
 - f) met betrekking tot schorsing en beëindiging zijn opgenomen.

6. De betrokken lidstaat of lidstaten zien toe op de uitvoering van de overeenkomst, met name:
- a) de algemene informatie die de dienstverlener aan visumaanvragers verstrekt;
 - b) de technische en organisatorische veiligheidsmaatregelen en de passende technische en organisatorische maatregelen om persoonsgegevens te beveiligen tegen vernietiging, hetzij per ongeluk, hetzij onrechtmatig, tegen verlies, ongefundeerde wijziging, niet toegelaten verspreiding of toegang, met name wanneer de verwerking doorzending van gegevens via een netwerk en de ontvangst en doorzending van dossiers en gegevens aan de consulaire post omvat, alsmede tegen enige andere onrechtmatige vorm van verwerking;
 - c) de afname van biometrische identificatoren;
 - d) de maatregelen ter waarborging van de naleving van de bepalingen inzake gegevensbescherming.
7. Het totaalbedrag aan legeskosten dat door de externe dienstverlener in rekening wordt gebracht voor behandeling van de visumaanvraag, mag niet hoger zijn dan het in artikel 16 vastgestelde bedrag.
8. Consulair personeel van de betrokken lidstaten leidt de dienstverlener op, zodat deze over de vereiste kennis beschikt om visumaanvragers een goede dienstverlening en voldoende informatie te kunnen bieden.

Organisatorische aspecten

1. Accurate voorlichting over de wijzen waarop een afspraak kan worden gemaakt en een visumaanvraag kan worden ingediend, wordt door de diplomatieke en consulaire posten van lidstaten aan het publiek bekend gemaakt.
2. Ongeacht de gekozen vorm van samenwerking kunnen lidstaten besluiten om voor aanvragers de mogelijkheid te handhaven om een visumaanvraag rechtstreeks in te dienen bij hun diplomatieke of consulaire posten. De lidstaten waarborgen de continuïteit van de ontvangst en de behandeling van visumaanvragen in geval van een onvoorziene beëindiging van de samenwerking met andere lidstaten of met enige externe dienstverlener.
3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de wijze waarop zij voornemens zijn de ontvangst en behandeling van visumaanvragen op elke consulaire vestiging te organiseren. De Commissie draagt zorg voor een goede openbaarmaking.

De lidstaten verstrekken de Commissie de door hen gesloten contracten.

Artikel 40¹

Indienen van visumaanvragen door commerciële tussenpersonen

1. Voor herhaalde² aanvragen in de zin van artikel 11, lid 2, kunnen de lidstaten hun diplomatieke of consulaire posten³ toestaan om samen te werken met commerciële tussenpersonen (waaronder particuliere administratiekantoren, vervoersondernemingen⁴ of reisbureaus (touroperators en wederverkopers), hierna "commerciële tussenpersonen" te noemen), die aanvragen en bewijsstukken in ontvangst nemen, de legeskosten innen en de volledige dossiers toezenden⁵ aan de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat die bevoegd is voor de behandeling van de aanvraag.
2. Alvorens over te gaan tot erkenning van commerciële tussenpersonen die de in het eerste lid omschreven taken verrichten, verifiëren de diplomatieke en consulaire posten van de lidstaten met name de volgende aspecten:
 - a) de huidige status van de tussenpersonen: huidige vergunning, handelsregister, overeenkomsten met banken;
 - b) bestaande overeenkomsten met in de lidstaten gevestigde commerciële partners die logies en andere pakketreisdiensten aanbieden;
 - c) overeenkomsten met luchtvaartmaatschappijen, die moeten bestaan uit een heenreis en een gegarandeerde terugreis op een vaste datum.

¹ **FR** maakte een voorbehoud bij het gehele artikel.

² **NL** stelt "volgende" aanvragen voor.

³ **BE** en **HU** wilden weten waarom de externe dienstverleners hier niet eveneens worden vermeld. **ES** maakte een voorbehoud bij het onderscheid tussen reisbureaus en externe dienstverleners. **COM** antwoordde dat volgens de bepalingen van hoofdstuk VIII, punt 5 van de GVI een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen commerciële tussenpersonen en externe dienstverleners omdat de eerstgenoemden optreden in het kader van een contract met de visumaanvragers en de anderen alleen gebonden zijn door wettelijke verplichtingen betreffende de visum-autoriteiten.

⁴ **EE** en **LT** vroegen wat wordt bedoeld met "vervoersondernemingen". **COM** antwoordde dat diverse soorten vervoer worden bedoeld: luchtvervoer, wegvervoer, ...

⁵ **DE** stelde voor de teruggave van paspoorten toe te voegen.

3. Op erkende commerciële tussenpersonen wordt onafgebroken¹ toezicht uitgeoefend door middel van steekproefsgewijze controles, die onder meer bestaan uit persoonlijke of telefonische gesprekken met aanvragers, controles van reizen en accommodaties, toetsing van de toereikendheid en de dekking voor individuele reizigers van de reisverzekering tot dekking van ziektekosten en, voor zover mogelijk², controle van de documenten betreffende een groepsgewijze terugreis.
4. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking wordt informatie uitgewisseld over geconstateerde onregelmatigheden, afwijzing van door commerciële tussenpersonen ingediende aanvragen en aan het licht getreden vormen van fraude met reisdocumenten en het niet uitvoeren van geplande reizen.
5. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking worden lijsten uitgewisseld van commerciële tussenpersonen die door de diplomatieke of consulaire posten zijn erkend of waarvan de erkenning is ingetrokken (in dit laatste geval worden de redenen vermeld).³

Elke diplomatieke of consulaire post zorgt ervoor dat het publiek wordt geïnformeerd over de lijst van erkende bemiddelaars waarmee hij samenwerkt.

Artikel 41

Publieksvoorlichting

1. De lidstaten en hun diplomatieke of consulaire posten verstrekken het publiek alle relevante informatie⁴ met betrekking tot het aanvragen van een visum⁵:
 - a) de criteria, voorwaarden en procedures voor het aanvragen van een visum;
 - b) de wijze waarop in voorkomende gevallen een afspraak kan worden gemaakt;
 - c) de plaats waar de aanvraag moet worden ingediend (bevoegde diplomatieke of consulaire post, gemeenschappelijk aanvraagcentrum of externe dienstverlener)⁶.

¹ NL en BE achtten deze formulering in tegenspraak met "steekproefsgewijze controles". DE: studievoorbehoud.

² HU stelde de toevoeging "en nodig wordt geacht" voor.

³ IT en LT zijn voor een positieve lijst in plaats van een negatieve.

⁴ SK vond "concrete informatie" een betere formulering.

⁵ SE vroeg of informatie of een website volstaat.

⁶ SK stelde voor ook de visumleges op te nemen. NL stelde voor artikel 39, lid 1 bij artikel 41, lid 1, onder te brengen omdat het alleen betrekking heeft op afspraken bij diplomatieke missies en consulaire posten en niet bij externe dienstverleners. COM was het daar niet mee eens omdat artikel 39, lid 1, moet worden gelezen in samenhang met de verschillende vormen van samenwerking waarnaar in artikel 39 wordt verwezen.

2. De vertegenwoordigende lidstaat en de vertegenwoordigde lidstaat informeren het publiek over vertegenwoordigingsregelingen als bedoeld in artikel 7 drie maanden voordat deze regelingen van kracht worden¹. Daarbij wordt duidelijk aangegeven welke categorieën aanvragers hun aanvraag mogelijk rechtstreeks aan een diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigde lidstaat moeten richten.
3. Zowel het publiek als de autoriteiten van het gastland wordt meegedeeld dat het stempel als bedoeld in artikel 17 geen juridische gevolgen heeft.²
4. Het publiek wordt geïnformeerd over de termijnen voor de behandeling van visum-aanvragen die zijn gestipuleerd in artikel 20, lid 1. Tevens wordt het geïnformeerd over de derde landen over de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan voorafgaande raadpleging dient plaats te vinden overeenkomstig de bijlagen I en II³.
5. Het publiek wordt voorgelicht over het feit dat van afwijzende beslissingen op visum-aanvragen kennis moet worden gegeven aan de aanvrager, dat in die beslissing de daaraan ten grondslag liggende redenen moeten worden vermeld en dat afgewezen aanvragers het recht hebben beroep aan te tekenen. Er wordt voorlichting gegeven over de beroepsmogelijkheden, de bevoegde rechterlijke instantie en de termijn voor het instellen van beroep.⁴

¹ **PL, DK, NO, IT, EE, DE, NL, PT, HU** en **SE** vonden de termijn te lang en wensten meer flexibiliteit. **BE** stelde drie maanden als algemene regel en een kortere termijn in bijzondere omstandigheden voor. **COM** was tegen wijziging van haar voorstel omdat dit soort vertegenwoordiging de lidstaten lang vooraf bekend is.

² **COM** deelde de delegaties mee dat deze bepaling moet vervallen als de VIS-verordening in werking treedt.

³ **DE** verwees naar haar standpunt in verband met de artikelen 8 en 9. **DE** en **SK** beklemtoonden dat geheimhouding moet gelden inzake de landen waarvoor voorafgaande raadpleging dient plaats te vinden. **NL** was gekant tegen de tweede zin. **PT** stelde voor het gehele lid te schrappen. **COM** verklaarde dat deze bepaling moet worden behouden. **IT** was het eens met **COM**.

⁴ **SE** maakte een studievoorbehoud, onder verwijzing naar haar opmerkingen in verband met artikel 23.

6. Het publiek wordt voorgelicht over het feit dat aan het bezit van een visum als zodanig geen automatisch¹ recht op binnenkomst kan worden ontleend en dat van de houders van visa verlangd kan worden dat zij aan de grens bewijsstukken tonen.
7. Het publiek wordt voorgelicht over de wisselkoers die diplomatieke en consulaire posten van lidstaten toepassen bij de omrekening van de legeskosten in de plaatselijke munteenheid.²

¹ **NL** stelde voor "automatisch recht" hier en in artikel 24 te vervangen door "onherroepelijk recht".

² **SK** en **PL** stelden voor dit punt naar lid 1 over te hevelen.

TITEL IV: Plaatselijke consulaire samenwerking

Artikel 42¹

Plaatselijke consulaire samenwerking van diplomatieke en consulaire posten van lidstaten

1. Om een geharmoniseerde toepassing van het gemeenschappelijk visumbeleid te waarborgen waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met plaatselijke omstandigheden, werken de diplomatieke en consulaire posten van de lidstaten en de Commissie binnen elk rechtsgebied samen en beoordelen zij in hoeverre het nodig is om met name het volgende tot stand te brengen²:
 - a) een geharmoniseerde lijst van bewijsstukken die door aanvragers verstrekt dienen te worden, rekening houdend met de bepalingen van artikel 14 en bijlage IV;
 - b) gemeenschappelijke criteria voor het onderzoek van visumaanvragen, met name met betrekking tot de eis dat de aanvrager in het bezit is van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten (inclusief de vrijstellingen en de onmogelijkheid om ter plaatse een goede reisverzekering tot dekking van ziektekosten af te sluiten), de legeskosten, het gebruik van het stempel waaruit blijkt dat een visum is aangevraagd en onderwerpen die verband houden met het aanvraagformulier.
 - c) gemeenschappelijke criteria voor de behandeling van de verschillende typen reisdocumenten en een uitputtende lijst van door het gastland afgegeven reisdocumenten. Deze lijst wordt geregeld bijgewerkt.

¹ **FR** stelde voor dit artikel te schrappen omdat het niet normerend is, en vond dat het naar het Gemeenschappelijk Handboek moet worden verplaatst. **BE** en **PL** waren het daar niet mee eens omdat juridisch bindende maatregelen nodig zijn om de plaatselijke consulaire samenwerking inzake visa tussen de lidstaten te stimuleren.

² **DE** stelde voor een punt e) met de volgende strekking toe te voegen: "een geharmoniseerde aanpak van de controles bij terugkeer, waaronder de duur, het doel en de werkwijze van de te nemen maatregelen (bv. steekproefsgewijze controle van de instapkaarten, gesprekken bij terugkeer).

- d) een geharmoniseerde benadering van de samenwerking met externe dienstverleners en commerciële tussenpersonen.

Indien met betrekking tot een of meer van de punten a tot en met d uit de beoordeling in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking blijkt dat een plaatselijke geharmoniseerde benadering nodig is, worden maatregelen met het oog op een dergelijke geharmoniseerde benadering vastgesteld volgens de procedure als omschreven in artikel 46, lid 2 ¹.

- 2. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking dient een gemeenschappelijk informatieblad te worden opgesteld over visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens (de daaraan te ontlelen rechten, de aanvraagvoorwaarden).
- 3. De volgende informatie dient te worden uitgewisseld in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking:
 - a) maandelijks ² statistieken over afgegeven visa voor kort verblijf, visa met territoriaal beperkte geldigheid, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens, alsmede over het aantal afgewezen visumaanvragen,
 - b) informatie over
 - i) de sociaal-economische structuur van het gastland;
 - ii) plaatselijke informatiebronnen (op het gebied van sociale zekerheid, ziekte-kostenverzekering, fiscale registers, registers van binnenkomst en vertrek enz.);
 - iii) het gebruik van valse en nagemaakte documenten;
 - iv) routes voor illegale immigratie;
 - v) weigeringen;
 - vi) samenwerking met luchtvaartmaatschappijen;
 - vii) verzekeringsmaatschappijen die een adequate reisverzekering tot dekking van ziektekosten aanbieden (inclusief verificatie van het type dekking en eventuele oververzekering).

¹ NL vond dat niet duidelijk was op welke basis de besluiten zullen worden genomen. COM wees de delegaties erop dat artikel 46, lid 2, gebaseerd is op de comitologieprocedure.

² NL zag liever "regelmatig" dan "maandelijks". COM wenste de tekst te handhaven.

4. Maandelijks¹ worden vergaderingen van de lidstaten en de Commissie in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking belegd over uitvoeringsaangelegenheden met betrekking tot de toepassing van het gemeenschappelijk visumbeleid. Deze vergaderingen worden bijeen geroepen door de Commissie², tenzij op verzoek van de Commissie anders is overeengekomen binnen het rechtsgebied.

Er kunnen thematische bijeenkomsten georganiseerd en subgroepen ingesteld worden om specifieke onderwerpen te bestuderen in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking³.

5. Van deze vergaderingen in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking wordt systematisch een bekopt verslag opgesteld dat ter plaatse wordt verspreid. De Commissie kan de verslaglegging aan een lidstaat delegeren⁴. De diplomatieke of consulaire post van elke lidstaat dient deze verslagen door te zenden naar zijn centrale autoriteiten⁵. Op basis van deze maandelijks verslagen stelt de Commissie binnen elk rechtsgebied een jaarverslag op dat aan de Raad wordt toegezonden.
6. Vertegenwoordigers van diplomatieke of consulaire posten van lidstaten die het gemeenschapsacquis niet toepassen met betrekking tot visa⁶ of van derde landen kunnen op ad hocbasis worden uitgenodigd voor vergaderingen waar van gedachten wordt gewisseld over specifieke onderwerpen op het gebied van de afgifte van visa.
7. Onderwerpen van bijzonder algemeen belang en onderwerpen die niet plaatselijk kunnen worden opgelost, worden door de Commissie aan de Raad⁷ ter behandeling voorgelegd⁸.

¹ **NL, BE, HU, PL, EL, IT** en **SK** vonden een maandelijks vergadering te moeilijk haalbaar en wensten meer flexibiliteit.

² De **voorzitter** verkoos dat de vergaderingen worden bijeengeroepen door het voorzitterschap.

³ **NL** vond deze organisatorische bijzonderheden te expliciet en stelde voor ze naar het Gemeenschappelijk Handboek te verplaatsten.

⁴ **IT** en **DE** verklaarden dat de verslagen door de Commissie moeten worden opgesteld.

⁵ **NL** vond deze organisatorische bijzonderheden te expliciet en stelde voor ze naar het Gemeenschappelijk Handboek te verplaatsten.

⁶ **HU** stelde voor te verwijzen naar de lidstaten die het Schengenacquis al gedeeltelijk toepassen. **COM** stemde ermee in de zin zodanig te laten herformuleren dat deze lidstaten er ook in opgenomen zijn. **NO** wees erop dat ervoor moet worden gezorgd dat **NO** niet uitgesloten wordt van de plaatselijke consulaire samenwerking en de Schengensamenwerking.

⁷ **COM** wees de delegatie erop dat hier de Groep visa wordt bedoeld.

⁸ De **voorzitter** wees de delegaties erop dat zij hun vragen over dit punt rechtstreeks aan de Commissie konden sturen.

TITEL V: Slotbepalingen

Artikel 43

Bijzondere bepalingen

Lidstaten die optreden als gastland voor de Olympische en de Paralympische Spelen passen de bijzondere procedures en voorwaarden van bijlage XIII toe, die de afgifte van visa vergemakkelijken ¹.

Artikel 44²

Wijzigingen in de bijlagen

- (2) De bijlagen III, IV, V, VI, VIII, IX, X en XI ³ worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 46, lid 2.
- (3) Onverminderd het bepaalde in artikel 47, lid 2, ⁴ wordt over de wijzigingen van de bijlagen I en II besloten volgens de procedure als omschreven in artikel 46, lid 2.

Artikel 45

Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode

Werkinstructies tot vaststelling van de geharmoniseerde werkwijzen en procedures die diplomatieke en consulaire posten van lidstaten dienen toe te passen bij de behandeling van visumaanvragen, worden opgesteld volgens de procedure van artikel 46, lid 2.

¹ **FR** verklaarde dat de bijzondere procedures en voorwaarden in verband met visa vanuit veiligheidsoogpunt problematisch zijn. **COM** wees erop dat deze procedures met succes zijn toegepast voor de Olympische Spelen in Athene.

² **FR** en **NL** maakten een studievoorbehoud bij de artikelen 44, 45 en 46.

³ **COM** vond dat een verwijzing naar bijlage XII moet worden toegevoegd.

⁴ **DE** en **IT** betwijfelden de noodzaak van de verwijzing naar artikel 47, lid 2.

Artikel 46

Comité

1. De Commissie wordt terzijde gestaan door een comité, hierna te noemen het "visumcomité".
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit en met dien verstande dat de volgens deze procedure vastgestelde uitvoeringsmaatregelen de essentiële bepalingen van deze verordening niet mogen wijzigen.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

3. Het visumcomité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 47

Kennisgeving

1. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van:
 - a) vertegenwoordigingen als bedoeld in artikel 7;
 - b) de lijst van derde landen waarvoor de voorafgaande informatieprocedures als bedoeld in artikel 9, lid 3, dienen te worden toegepast ¹;
 - c) de aanvullende nationale vermeldingen in de zone "opmerkingen" van de visum-sticker als bedoeld in artikel 25, lid 2;

¹ LT vroeg of deze informatie moet worden bekendgemaakt.

- d) de autoriteiten die bevoegd zijn tot verlenging van de geldigheidsduur van visa als bedoeld in artikel 28, lid 4;
- e) de situaties van samenwerking als bedoeld in artikel 37 ¹;
- f) halfjaarlijkse statistieken betreffende alle typen afgegeven visa (per 1 maart en 1 september van elk kalenderjaar) met gebruikmaking van het uniforme model² voor de uitwisseling van statistieken³.

De Commissie stelt de op grond van het eerste lid ter kennis gebrachte informatie aan de lidstaten en het publiek ter beschikking door middel van een permanent bijgewerkte elektronische publicatie.

- 2. De lidstaten stellen de Commissie ook in kennis van voorgenomen wijzigingen van de lijsten van derde landen waarvoor de voorafgaande raadpleging of informatieprocedures als bedoeld in artikel 8 en 9 vereist zijn.

Artikel 48

Intrekking

- 1. De artikelen 9 tot en met 17 van de Overeenkomst ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord worden vervangen.

¹ **PL** stelde voor de punten a) en e) samen te voegen.

² **NL** en **IT** stelden jaarlijkse statistieken voor; **NL** vroeg wat wordt bedoeld met "uniform model".

³ **FR** stelde voor van deze bepalingen een nieuw lid 3 te maken. Tevens vond **FR** dat de statistieken jaarlijks moeten zijn en niet moeten worden bekendgemaakt.

2. De volgende teksten worden ingetrokken:
- a) De Gemeenschappelijke Visuminstructies, met inbegrip van de bijlagen.
 - b) De besluiten van het Uitvoerend Comité Schengen van 14 december 1993 (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com-ex (93)24) (SCH/Com-ex (94) 25), (SCH/Com-ex (98)12) SCH/Com-ex (98)57.
 - c) Gemeenschappelijk Optreden 96/197/JBZ van 4 maart 1996, door de Raad aangenomen op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, met betrekking tot de luchthaventransitregeling ¹.
 - d) Verordening (EG) nr. 789/2001.
 - e) Verordening (EG) nr. 1091/2001.
 - f) Verordening (EG) nr. 415/2003.
3. Verwijzingen naar ingetrokken instrumenten dienen te worden opgevat als verwijzingen naar deze verordening en te worden gelezen volgens de concordantietabel van bijlage XIV.

¹ **FR** maakte een studievoorbehoud.

Artikel 49

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing zes maanden na de dag van haar inwerkingtreding. De artikelen 46 en 47 zijn van toepassing vanaf de dag van inwerkingtreding.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

**BIJLAGE I: LIJST VAN DERDE LANDEN WAARVOOR OP GROND VAN ARTIKEL 8
VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VISUMCODE DE EIGEN CENTRALE
AUTORITEITEN VOORAF DIENEN TE WORDEN GERAADPLEEGD**

In het kader van vertegenwoordigingsovereenkomsten raadplegen de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat overeenkomstig artikel 9, lid 2, van de Gemeenschappelijke Visumcode.

**BIJLAGE II: LIJST VAN DERDE LANDEN WAARVOOR OP GROND VAN ARTIKEL 9
VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VISUMCODE DE CENTRALE AUTORITEITEN
VAN ANDERE LIDSTATEN VOORAF DIENEN TE WORDEN GERAADPLEEGD EN
GEÏNFORMEERD**

De aanduiding (*) betekent dat uitsluitend informatie over afgegeven visa vereist is, overeenkomstig artikel 9, lid 3, van de gemeenschappelijke visumcode.

Bijlage III: GEHARMONISEERD AANVRAAGFORMULIER

Foto

Stempel ambassade of
consulaat

Aanvraag Schengenvisum

Dit aanvraagformulier is gratis

1. Achterna(a)m(en) (familiena(a)m(en))			VAK UITSLUITEND BESTEMD VOOR GEBRUIK DOOR AMBASSADE OF CONSULAAT Datum indiening: Aanvraag ingediend bij: ☐ ambassade/consulaat ☐ GAC ☐ reisbureau Naam: ☐ Dienstverlener Naam: ☐ Andere Naam: Behandeld door: ☐ Uitnodiging ☐ Vervoermiddel ☐ Verband met andere aanvraag ☐ Overige: Visum: ☐ Geweigerd ☐ Verleend ☐ VTBG ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D Aantal binnenkomsten: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Meerdere Geldig van tot.....
2. Achterna(a)m(en) bij de geboorte (vroegere familiena(a)m(en))			
3. Voornamen			
4. Geboortedatum (jaar-maand-dag)	5. Geboorteplaats en -land	6. Nationaliteit	
7. Geslacht ☐ man ☐ vrouw		8. Huwelijks staat: ☐ alleenstaand ☐ gehuwd ☐ gescheiden wonend ☐ gescheiden ☐ weduwe/weduwnaar ☐ overige	
9. Soort reisdocument: ☐ gewoon paspoort ☐ diplomatiek paspoort ☐ dienstpaspoot ☐ officieel paspoort ☐ speciaal paspoort ☐ ander reisdocument (omschrijven):			
10. Nummer reisdocument	11. Afgegeven door: Geldig tot:		
12. Indien u in een ander land dan uw land van oorsprong verblijft, heeft u dan een terugkeervergunning voor dat land? ☐ Neen ☐ Ja (nummer en geldigheid)			
* 13. Huidig beroep			
* 14. Werkgever en adres en telefoonnummer van de werkgever. Voor studenten, naam en adres van de onderwijsinstelling			
15. Hoofdbestemming (lidstaat)			
16. Aantal verlangde binnenkomsten ☐ een binnenkomst ☐ twee binnenkomsten ☐ meervoudige binnenkomsten	17. Duur van verblijf of doorreis Visum wordt aangevraagd voor ☐ verblijf (vermeld aantal dagen: _____) ☐ transit op luchthaven		
18. Andere visa (afgegeven in de afgelopen drie jaar)			
19. Heeft u, indien u een doorreisvisum of een transitvisum voor luchthavens aanvraagt, een inreisvergunning voor het land dat het einddoel van de reis is? Afgegeven door: Geldig tot			

* Vragen met een * behoeven niet te worden beantwoord door familieleden van EU- of EER-onderdanen (echtgenoot/echtgenote, kind of afhankelijke verwant in opgaande lijn). Familieleden van EU- of EER-onderdanen moeten deze verwantschap met documenten aantonen en veld XX invullen.

20. Doel van de reis Toerisme Zaken Bezoek aan familie of vrienden Cultuur Sport Officieel Medische redenen Andere (omschrijven):		VAK UITSLUITEND BESTEMD VOOR GEBRUIK DOOR AMBASSADE OF CONSULAAT
* 21. Voorgenomen datum van aankomst	* 22. Voorgenomen datum van vertrek	
* 23. Naam van gastheer in de lidstaten. Indien niet van toepassing: naam van het hotel of tijdelijk adres in de lidstaten.		
Adres (en e-mailadres) van gastheer	Telefoon (en telefax)	
24. Naam en adres van uitnodigend bedrijf/uitnodigende organisatie	Telefoon (en telefax) van bedrijf of organisatie	

Naam, adres en telefoon (en telefax) (en e-mailadres) van contactpersoon bij bedrijf/organisatie		
* 25. Worden de reiskosten en de kosten van levensonderhoud tijdens het verblijf van de aanvrager door de aanvrager zelf betaald? Ja ☐ Andere betaler ☐ Middelen van bestaan tijdens verblijf Contant geld ... Travellercheques ... Kredietkaarten ... Huisvesting ... Overige:		
* 26. Indien de reiskosten en de kosten van levensonderhoud tijdens het verblijf worden betaald door een gastheer/een bedrijf/een organisatie, welke zijn dan de middelen om in uw levensonderhoud te voorzien tijdens uw verblijf? Contant geld ... Travellercheques ... Kredietkaarten ... Huisvesting ... Overige: Uitnodiging, garantstellingsverklaring (-toezegging en/of huisvestingsverklaring overgelegd?)		
27. Reis- en/of ziektekostenverzekering ☐ Niet van toepassing. Naam verzekeringsmaatschappij Polisnummer: Geldig tot:		
28. Personalia van het familielid dat een EU- of EER-burger is		
Naam		Voornaam
Geboortedatum	Nationaliteit	Paspoortnummer
Familieband met een EU- of EER-burger ☐ echtgenoot/echtgenote ☐ kind ☐ afhankelijke verwant in opgaande lijn		
29. Thuisadres en e-mailadres van aanvrager		Telefoonnummer
30. Gedaan te, op	31. Handtekening (voor minderjarigen: handtekening ouder/voogd)	

Verklaring te ondertekenen indien een meervoudig visum wordt aangevraagd (zie veld 16). Ik heb aangetoond dat ik voor mijn eerste verblijf/doorreis in het bezit ben van een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten. Het is mij bekend dat ik bij volgende bezoeken aan het grondgebied van lidstaten dien te beschikken over een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten. Handtekening
--

OPMERKINGEN BIJ BIJLAGE III

COM herinnerde eraan dat het eenvormig aanvraagformulier pas in 2002 is ingevoerd, en dat er geen revolutionaire wijzigingen zijn aangebracht omdat de oorspronkelijke versie door de band genomen tot tevredenheid strekt. Er zijn evenwel een paar wijzigingen aangebracht om de volgende redenen:

- er moest rekening worden gehouden met een aantal keuzes die in de ontwerp-verordening zijn gemaakt: zo is de verwijzing naar D+C-visa en het groepsvisum geschrapt, en is een verklaring toegevoegd in verband met de TMI (die moet worden afgesloten wanneer een meervoudig visum wordt afgegeven).
- er is geanticipeerd op de wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001; de formulering in veld 9 is gewijzigd teneinde deze af te stemmen op de formulering in Verordening (EG) nr. 1932/2006;
- er is geanticipeerd op het VIS: een aantal velden in het huidige aanvraagformulier is geschrapt, omdat men van oordeel was dat de informatie in die velden minder relevant is wanneer zekerheid over de identiteit van de aanvrager wordt verkregen door middel van het afnemen van biometrische identificatoren, en de definitieve verklaring inzake gegevensbescherming is aangepast teneinde rekening te houden met de opslag van gegevens in het VIS.

NL, gesteund door **FR**, stelde voor om de opmaak van het aanvraagformulier om praktische redenen te wijzigen: de foto rechts en het stempel van de ambassade links. **COM** kon deze wijziging aanvaarden. **COM** zal zich verder beraden op de opmaak (met inbegrip van de elektronische vorm) en de wijzigingen die moeten worden aangebracht met het oog op het online invullen van het formulier.

IT stelde de titel "Aanvraag van een visum voor een Schengenstaat" voor, omdat het formulier zowel voor het aanvragen van Schengenvisa als van het aanvragen van nationale visa moet worden gebruikt. **COM** kon instemmen met de schrapping van de verwijzing naar "Schengen".

Als antwoord op een vraag van **EE** onderstreepte **COM** dat het hier een geharmoniseerd formulier betreft, dat onder meer dient als middel om informatie uit te wisselen tussen lidstaten (en dat in de toekomst de basis voor het invoeren van gegevens in het VIS zal zijn), en dat "nationale" afwijkingen derhalve onaanvaardbaar zijn.

Ad velden 1 t/m 3: **FR** vestigde de aandacht van de delegaties op de problemen in verband met het invullen van deze velden in landen waar niet het Latijnse alfabet wordt gebruikt, wat betekent dat de ingevulde gegevens in het aanvraagformulier niet overeenstemmen met de gegevens in het paspoort; **FR** merkte in dit verband op dat moet worden gegarandeerd dat de gegevens in het aanvraagformulier overeenstemmen met de informatie in het reisdocument van de aanvrager.

Ad veld 4: DK wenste dat de geboortedatum op de volgende manier wordt weergegeven: "dag/maand/jaar". Hoewel de huidige volgorde overgenomen is uit de GVI en geen problemen heeft veroorzaakt, kon **COM** dit verzoek aanvaarden.

Ad veld 6: BE wenste een verwijzing te behouden naar de "oorspronkelijke nationaliteit" (veld 8 van bijlage 16 bij de GVI). Volgens **COM** is de informatie over de oorspronkelijke nationaliteit slechts in een beperkt aantal gevallen van belang, en dient zij dus niet in een standaardformulier te worden opgenomen. **COM** herhaalde dat het feit dat in de ontwerp-verordening betreffende het VIS naar dit veld wordt verwezen, geen argument is om het veld in de ontwerp-visumcode te behouden. De wijzigingen die met de visumcode in het acquis worden aangebracht, zullen later in aanmerking worden genomen door een wijziging van de VIS-verordening.

SE wenste een veld "adres van de huidige verblijfplaats" toe te voegen, alsmede aanvullende informatie over de echtgenoot en kinderen van de aanvrager. **COM** zag het nut van de aanvullende informatie niet in, aangezien alle aanvragers individuele aanvragen moeten indienen. Voorts zou het VIS voorzien in een koppeling tussen de verschillende toepassingen.

EL wenste de verwijzing naar de naam van de vader van de aanvrager opnieuw op te nemen, omdat die informatie essentieel is voor het controleren van de identiteit van de aanvrager. **NL** en **HU** steunden dit voorstel.

Ad veld 10-11: FR was geen voorstander van de schrapping van de "afgiftedatum" van het reisdocument, gelet op bepaalde praktijken waarbij verscheidene reisdocumenten gelijktijdig worden afgegeven. **COM** erkende het probleem, maar was van oordeel dat de oplossing niet ligt in het wijzigen van het aanvraagformulier, maar veeleer in het toevoegen van een bepaling die voorschrijft dat het reisdocument dat samen met de aanvraag wordt overgelegd, binnen de voorgaande vijf jaar moet zijn afgegeven.

Ad veld 12: Hoewel deze tekst is overgenomen van het voorgaande aanvraagformulier, was **IT** van oordeel dat dient te worden verduidelijkt dat de aanvrager op de een of andere manier moet verklaren dat hij het recht heeft om terug te keren naar zijn land van verblijf.

Ad veld 14: **IT** was van oordeel dat de indicatie "voor studenten, naam en adres van de onderwijsinstelling" niet veel toevoegt. Volgens **COM** is dit essentiële informatie over de status van de aanvrager.

Ad veld 15: **IT** en **HU** wensten informatie toe te voegen over de lidstaat van eerste binnenkomst. **FR** merkte op dat uitdrukkingen als "bestemming van eerste binnenkomst" en "hoofdbestemming" vaak verwarrend zijn voor visumaanvragers, en vroeg zich af of geen duidelijker formuleringen kunnen worden gevonden. **COM** stelde voor: "bezochte lidstaat (lidstaten)"

Ad velden 16 en 17: **FR** vond deze velden aanvaardbaar, maar wenste een verwijzing toe te voegen naar de "geldigheidsduur" waar de aanvrager om verzoekt. **ES** was het hier niet mee eens, en vond dat een verwijzing naar meervoudige binnenkomsten volstaat. **NL** wenste de verwijzing naar "langdurig verblijf" te handhaven. **SE** stelde voor om de velden 21 en 22 onmiddellijk na veld 17 te plaatsen.

Ad veld 18: **HU** en **FR** vroegen zich af waarom dit veld is opgenomen en of het uitsluitend betrekking heeft op voorgaande Schengenvisa. **COM** merkte op dat het alle voorgaande visa bestrijkt, en voegde daar aan toe dat de formulering misschien moet worden verduidelijkt, hoewel dergelijke visa zich vaak nog in het reisdocument van de aanvrager bevinden. Zodra het VIS operationeel is, zal de informatie in verband met Schengenvisa daarin worden opgeslagen.

DK wenste de verwijzing naar "eerdere bezoeken aan deze of aan andere Schengenstaten" (veld 28 van het huidige aanvraagformulier) opnieuw in te voegen. **COM** vond dit overbodig, aangezien informatie over voorgaande visa in de toekomst in het VIS zal worden opgeslagen.

Ad veld 20: **HU** wenste "studie" toe te voegen. Volgens **IT** en **FR** moet dit veld bovenaan het formulier staan. **BE** stelde voor om de titel in het meervoud te zetten ("Doeleinden van de reis"). Hoewel alle formuleringen zijn overgenomen uit de Schengengrenscore, kon **COM** de voorstellen van **HU** en **BE** aanvaarden.

Ad velden 21 en 22: **NL**, **HU**, **IT** en **FR** vonden dat familieleden van EU-burgers deze velden eveneens zouden moeten invullen. **HU** vroeg zich af wat in veld 22 moet worden ingevuld in het geval van een aanvraag van een meervoudig visum. **COM** herinnerde aan de reden voor het opnemen van een verwijzing naar de rechten van familieleden van EU-burgers krachtens Richtlijn 2004/38/EG ("vragen behoeven niet te worden beantwoord"), maar **COM** begreep de bekommernissen van de delegaties wat betreft het voornemen tot verblijf van familieleden en zou bekijken of de asterisk * kan worden weggehaald.

Ad veld 23: **NL** wenste de geboortedatum van de gastheer toe te voegen. **DE** was het daarmee eens, en wilde tevens geslacht en adres toevoegen. **COM** kon instemmen met de toevoeging van de geboortedatum en het adres, maar vroeg zich af wat de toegevoegde waarde was van de indicatie van het geslacht van de persoon; **COM** herinnerde eraan dat aanvragers samen met het aanvraagformulier een aantal bewijsstukken moeten indienen en dat reeds een aantal instrumenten en procedures is ingesteld om tegemoet te komen aan de bekommernissen van de lidstaten inzake openbare orde en andere veiligheidskwesties (bijvoorbeeld de procedure voor voorafgaande raadpleging, Vision, SIS).

IT wenste veld 23 als volgt te formuleren: "Naam **en voornaam** van gastheer in de lidstaten. Indien niet van toepassing: naam van het hotel **en/of** tijdelijk adres in de lidstaten."

Volgens **FR** zou dit veld ook door familieleden van EU-burgers moeten worden ingevuld. **COM** onderstreepte dat dit verzoek verder ging dan louter operationele aangelegenheden en dat controle vooraf van het recht op vrij verkeer dat deze categorie personen genieten, onaanvaardbaar was en strijdig met voornoemde richtlijn; **COM** voegde daaraan toe dat familieleden van EU-burgers niet als risico op illegale immigratie kunnen worden beschouwd, en dat de asterisk * in de velden 23, 25 en 26 derhalve gehandhaafd moet worden. Wat betreft de velden 23 tot en met 25 merkte **COM** op dat de formuleringen kunnen worden verduidelijkt om een onderscheid te maken tussen openbare aangelegenheden en privéaangelegenheden.

Ad veld 27: BE vroeg zich af of van de aanvrager kan worden verlangd dat hij dit veld invult. **FR** stelde voor om "niet van toepassing" te schrappen, maar de vermelding van de geldigheidsduur ("geldig tot") te behouden, omdat dat overeenstemt met de vereiste dat de TMI bij elke aanvraag moet worden overgelegd, en er geen speelruimte in de plaatselijke Schengensamenwerking mag worden gelaten (zie artikel 15, lid 8). **COM** begreep de bezwaren en stelde voor dat, in die gevallen waarin het bewijs van de TMI slechts bij de afgifte van het visum wordt overgelegd, de consulaire medewerkers de einddatum van de TMI in de rechterkolom zouden kunnen vermelden.

Ad veld 28: DK stelde voor om het nummer van de identiteitskaart toe te voegen. **COM** kon dat aanvaarden. In antwoord op een vraag van **IT** merkte **COM** op dat uitsluitend de categorieën van personen zijn vermeld die worden bestreken door Richtlijn 2004/38/EG.

Ad veld 28: "Familieband met een EU- of EER-burger": een aantal delegaties had vragen bij de betekenis van het begrip "afhankelijke verwant in opgaande lijn". **COM** merkte op dat de terminologie dient te stroken met die van Richtlijn 2004/38/EG. **COM** zal deze aangelegenheid verduidelijken.

Ad veld 29: NL stelde voor om dit veld onmiddellijk op veld 11 te laten volgen.

Ad veld 31: FR stelde voor om "ouderlijk gezag" toe te voegen, omdat "ouder/voogd" niet alle gevallen dekt.

DK wenste de velden 36 en 42 van het huidige aanvraagformulier opnieuw in te voegen.

Verklaring in verband met de TMI: NL vond het storend dat personen die een meervoudig visum aanvragen twee keer moeten ondertekenen (bijvoorbeeld verklaring in veld 31), en stelde voor om de velden te combineren.

RECHTERKOLOM: "Vak uitsluitend bestemd voor gebruik door ambassade of consulaat"

IT vond de voorgaande opmaak en formulering duidelijker.

BE, gesteund door **NL** en **HU**, was er geen voorstander van om in het formulier aan te geven waar de aanvraag is ingediend, en reisbureaus mogen niet worden geassocieerd met GAC's en dienstverleners. **ES** wilde daarentegen de verwijzing naar reisbureaus handhaven. Volgens **COM** is informatie over de omstandigheden van de indiening van de aanvraag (via welke tussenpersoon) belangrijk; **COM** zou evenwel overwegen om de optie "ambassade/consulaat" te schrappen.

Als commentaar bij een door **IT** aan de orde gesteld punt merkte **COM** op dat kan worden overwogen om een onderscheid te maken tussen de persoon die de aanvraag "behandelt" en de persoon die de aanvraag "verwerkt/onderzoekt". **COM** zou opnieuw dezelfde verwijzingen naar bewijsstukken invoegen als in de huidige versie van de GVI.

HU stelde voor om te verwijzen naar situaties van "vertegenwoordiging" indien de aanvraag uiteindelijk wordt overgedragen aan de lidstaat van bestemming.

IT vond dat de verwijzing naar "D-visa" gehandhaafd moet worden. **NL** betreurde de schrapping van D-visa en D+C-visa.

COM zou overwegen om de optie "Geldig voor:..." opnieuw in te voegen.

DOOR DE AANVRAGER TE ONDERTEKENEN VERKLARING ¹

Ik verklaar kennis te hebben genomen van het onderstaande en daarmee in te stemmen²: het maken van mijn foto en in voorkomende gevallen het afnemen van mijn vingerafdrukken zijn verplicht met het oog op het onderzoek van mijn visumaanvraag. Al mijn persoonsgegevens die op het aanvraagformulier voor een visum worden vermeld, alsmede mijn vingerafdrukken en mijn foto, zullen worden verstrekt aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en door die autoriteiten worden verwerkt met het oog op een beslissing op mijn visumaanvraag.

Deze gegevens, alsmede de beslissing die op mijn aanvraag wordt genomen of een beslissing om een afgegeven visum te annuleren, in te trekken of te verlengen, worden ingevoerd in het VIS en daar gedurende vijf jaar opgeslagen. Zij zijn toegankelijk voor de autoriteiten die bevoegd zijn tot het uitvoeren van visumcontroles aan de buitengrenzen en binnen de lidstaten, en voor de immigratie- en asielautoriteiten in de lidstaten, om te kunnen toetsen of is voldaan aan de voorwaarden voor legale binnenkomst en verblijf op het grondgebied van de lidstaten, ten behoeve van de identificatie van personen die niet of niet langer aan deze voorwaarden voldoen, ten behoeve van het onderzoek van een asielaanvraag en ten behoeve van de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor dit onderzoek. Onder bepaalde voorwaarden zijn de gegevens ook beschikbaar voor autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de openbare veiligheid van de lidstaten. De voor de verwerking van de gegevens verantwoordelijke autoriteit is: *[het ministerie van Binnenlandse/Buitenlandse Zaken van de betrokken lidstaat en contactgegevens daarvan]*.

Tevens is het mij bekend dat ik bij elke lidstaat de mij betreffende gegevens die zijn opgeslagen in het VIS kan opvragen en uitsluitend kan verkrijgen over de lidstaat die deze gegevens naar het VIS heeft verzonden, en dat ik het recht heb verbetering te verlangen van mij betreffende onjuiste gegevens en te verlangen dat onrechtmatig vastgelegde gegevens worden vernietigd. Op mijn uitdrukkelijk verzoek³ zal de consulaire autoriteit die mijn aanvraag behandelt, mij in kennis stellen van de wijze waarop ik mijn recht tot controle van de mij betreffende persoonsgegevens kan uitoefenen en deze gegevens kan doen verbeteren of vernietigen, met inbegrip van de daarmee verband houdende maatregelen krachtens de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat. De nationale toezichthoudende autoriteit van deze lidstaat *[contactgegevens]* zal mij terzijde staan en adviseren bij de uitoefening van deze rechten.

¹ **NL en FR:** studievoorbehoud. **IT:** de verklaring moet eenvoudiger en duidelijker. **COM:** de bewoordingen van deze verklaring zijn grotendeels overgenomen uit het huidige aanvraagformulier, maar bepaalde delen zijn toegevoegd om de opslag van gegevens in het VIS en de toegang van de met de grenscontrole belaste autoriteiten tot deze gegevens mogelijk te maken, omdat de visumaanvrager/visumhouder zich zou moeten wenden tot degenen die de gegevens hebben ingevoerd.

² **DE** de zinsnede "daarmee in te stemmen" schrappen, omdat deze de indruk wekt dat instemming volstaat. Volgens deskundigen op het gebied van gegevensbescherming moet een verwijzing naar een wettelijke bepaling worden opgenomen (namelijk artikel 2, onder h)) van de Richtlijn gegevensbescherming. **PT** "in te stemmen" is niet de juiste formulering, omdat het laten nemen van vingerafdrukken en een digitale foto verplicht is wil men een aanvraag kunnen indienen.

³ **BE** de verklaring wekt de indruk dat de visumaanvrager/-houder alleen op het consulaat een klacht kan indienen of om de verbetering van de gegevens kan verzoeken. Volgens deze delegatie dient gepreciseerd te worden welke instanties verantwoordelijk zijn. **COM** wijst erop dat het onmogelijk is een lijst te maken van verantwoordelijke instanties in alle lidstaten. De visumaanvrager/-houder kan informatie vragen op het consulaat, dat hem vervolgens kan doorverwijzen.

Ik verklaar dat alle door mij verstrekte personalia naar mijn beste weten juist en volledig zijn. Het is mij bekend dat onjuiste verklaringen er in alle gevallen toe leiden dat mijn aanvraag wordt afgewezen of dat een reeds afgegeven visum wordt geannuleerd en dat bovendien vervolging tegen mij kan worden ingesteld op grond van de wetgeving van de lidstaat die de aanvraag behandelt.

Ik verklaar het grondgebied van de lidstaat bij het verstrijken van de geldigheid van het eventueel afgegeven visum te zullen verlaten. Mij is meegedeeld dat het bezit van een visum slechts een van de vereisten is voor binnenkomst op het Europese grondgebied van de lidstaten. Het bezit van een visum op zichzelf houdt niet automatisch in dat ik gerechtigd ben tot schadevergoeding indien ik niet voldoe aan de relevante bepalingen van artikel 5, lid 1 van de Schengengrenscore en mij op grond daarvan de toegang wordt geweigerd. Bij binnenkomst op het Europese grondgebied van de lidstaten zal opnieuw worden gecontroleerd of aan de vereisten is voldaan.

BIJLAGE IV: BEKNOPT LIJST VAN BEWIJSSTUKKEN¹

De in artikel 14 bedoelde bewijsstukken die door visumaanvragers dienen te worden verstrekt, kunnen onder meer zijn:

A. DOCUMENTEN WAARUIT HET DOEL VAN DE REIS BLIJKT

1) bij zakenreizen:

- i) een uitnodiging van een onderneming of een autoriteit om deel te nemen aan besprekingen, conferenties of evenementen van commerciële of industriële aard, of die verband houden met een dienstverrichting;
- ii) andere documenten waaruit handels- of dienstbetrekkingen blijken;
- iii) in voorkomende gevallen: toegangsbewijzen voor beurzen en congressen;
- iv) documenten waaruit de zakelijke activiteiten van de onderneming blijken;
- v) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager bij de onderneming in dienst is als [rang] [functie].

2) bij reizen in het kader van studie of een andere opleiding:

- i) bewijs van inschrijving bij een onderwijsinstelling met het oog op deelname aan praktische of theoretische opleidings- of bijscholingscursussen;
- ii) een collegekaart of certificaten voor de bij te wonen colleges.

¹ **COM:** deze beknopte lijst was opgesteld om een betere structuur aan te brengen in de voor verschillende doeleinden vereiste bewijsstukken. Voorts is ook rekening gehouden met de soortgelijke lijst in bijlage I bij de Schengengrenscore, omdat visumaanvragers en personen die de buitengrenzen wensen te overschrijden, aan dezelfde voorwaarden voor binnenkomst moeten voldoen. **COM** beklemtoonde dat de beknopte lijst is ingegeven door de voor de Schengengrenscore gevolgde aanpak en dat de lijst volgens artikel 14, lid 3, aan de plaatselijke omstandigheden kan worden aangepast.

- 3) bij reizen in het kader van toerisme of met een privékarakter:
- i) documenten met betrekking tot huisvesting:
 - een uitnodiging van een eventuele gastheer;
 - een document van de instelling die huisvesting biedt of elk ander geschikt document waaruit de beoogde accommodatie blijkt;
 - ii) documenten met betrekking tot de reisroute:
 - bevestiging van de boeking van een georganiseerde rondreis of enig ander geschikt document waaruit de voorgenomen reisplannen blijken.
- 4) bij reizen met het oog op politieke, wetenschappelijke, culturele, sportieve of religieuze evenementen of op grond van andere redenen:¹
- uitnodigingen, toegangsbewijzen, inschrijvingen of programma's, zo mogelijk met vermelding van de naam van de uitnodigende instantie of de duur van het verblijf dan wel enig ander geschikt document waaruit het doel van het bezoek blijkt.

¹ EE ofwel in dit lid, ofwel in een apart punt 5 een verwijzing naar "humanitaire redenen", begrafenissen", en "bedevaarten" toevoegen. **PL en PT tegen; PT:** deze reisdoeleinden vallen onder de zinsnede "met een privékarakter" in punt 3.

B. DOCUMENTEN AAN DE HAND WAARVAN HET VOORNEMEN TOT TERUGKEER VAN DE AANVRAGER KAN WORDEN GETOETST ¹

- 1) retour- of rondreisticket;
- 2) bewijs van financiële middelen²;
- 3) bewijs van een dienstverband: bankafschriften;
- 4) eigendomsbewijzen van onroerend goed;
- 5) bewijs van integratie in het land van verblijf: familiebanden; beroepssituatie.

C. DOCUMENTEN MET BETREKKING TOT DE GEZINSSITUATIE VAN DE AANVRAGER

- 1) toestemming ouders (indien een minderjarige zonder ouders reist);
- 2) bewijs van familiebanden met de uitnodigende persoon.

3

¹ **IT:** "hotelreservering" toevoegen. **COM:** overbodig, omdat het voornemen van de aanvrager om terug te keren blijkt uit de overlegging van het ticket voor de terugreis.

² **LU:** waarom? De aanvrager wordt al een bewijs inzake het dragen van kosten gevraagd, bewijs inzake terugkeer volstaat wellicht. **COM:** doel van dit voorschrift is de financiële situatie van de aanvrager in diens verblijfplaats te beoordelen. **COM** wijst er evenwel op dat dezelfde bewijsstukken voor diverse doeleinden kunnen worden gebruikt en bijgevolg meermaals zouden worden overgelegd.

³ **FR:** de zinsnede "gezinslid van een EU-burger" toevoegen. **COM** zal dit overwegen, maar wijst erop dat overlappingen met het aanvraagformulier voorkomen moeten worden.

**BIJLAGE V: GEHARMONISEERD FORMULIER VOOR HET AANTONEN VAN
HUISVESTING EN/OF HET DRAGEN VAN KOSTEN¹**

[Lidstaat]

Aantonen van Huisvesting * Het dragen van kosten *
overeenkomstig artikel 14, lid 1, van de visumcode
voor het uitnodigen van een visumplichtige onderdaan van een derde land

(Dit formulier wordt door de bevoegde autoriteit gratis verstrekt en verwerkt)

Ondergetekende,		
Naam	Voornaam	
Geboortedatum	Geboorteplaats	
Nationaliteit		
Nummer identiteitskaart	Paspoortnummer	
Nummer verblijfstitel		
Datum van afgifte	Afgegeven te	
Adres:		
Eigenaar	Huurder	
Beroep:		
 Verklaart in staat te zijn tot huisvesting van*:		
1. Naam	Voornaam	Nationaliteit
Geboortedatum	Geboorteplaats	
Adres		
Relatie tot de gast		
Paspoortnummer		
2. Naam	Voornaam	Nationaliteit
Geboortedatum	Geboorteplaats	
Adres		
Relatie tot de genodigde		
Paspoortnummer		
3. Van	Tot	
op mijn bovengenoemd adres.		
op het onderstaande andere adres:		
 Verklaart in staat te zijn de kosten te dragen van het levensonderhoud en de repatriëring *		
- voor de personen genoemd onder * 1. ☐ 2. ☐		
- gedurende de onder 3 genoemde verblijfsperiode.		

* Aankruisen wat van toepassing is

Aanvullende informatie

de onder * 1. 2 genoemde perso(o)n(en) heeft/hebben zelf een reisverzekering tot dekking van de ziektekosten afgesloten voor de duur van het verblijf, zoals vereist in artikel 15 van de visumcode.

Ik sluit namens hen een verzekering af voor de duur van het verblijf.

Het is mij bekend dat de op dit formulier opgegeven persoonsgegevens worden opgeslagen en verwerkt door de diensten die dit formulier ontvangen, dat het wordt opgeslagen in het Visum Informatie Systeem (VIS) en toegankelijk wordt gemaakt voor de autoriteiten van de andere lidstaten en dat ik het recht heb deze gegevens te doen wijzigen of vernietigen, met name wanneer zij onjuist zijn.

Het is mij bekend dat [*lijst van nationale bepalingen door de betrokken lidstaat toe te voegen*]:

- verwijzing naar boetes op het opgeven van onjuiste gegevens
- verwijzing naar boetes op het mogelijk maken van illegaal verblijf
-
- het naar behoren door de bevoegde autoriteiten afgestempelde origineel van deze verklaring binnen zes maanden dient te worden aangeboden aan de voor het onderzoek van de visumaanvraag van de uitgenodigde(n) bevoegde consulaire autoriteiten.

Ik verklaar bovenstaande gegevens naar waarheid te hebben verstrekt.

Gelezen en akkoord bevonden

Voor authentiek gewaarmerkte handtekening

van

Datum en handtekening gastheer Datum Stempel bevoegde autoriteit

Bij te voegen documenten:

- **kopie van de identiteitskaart van de gastheer of van de pagina met biometrische gegevens van zijn paspoort;**
- **bewijs van woonachtigheid (bijvoorbeeld eigendomsbewijs onroerend goed, huurcontract, nota's van nutsbedrijven);**
- **bewijs van inkomen (loonstrook, pensioenspecificatie, officieel document met vermelding van inkomen);**
- **indien van toepassing: polis van ziektekostenverzekering voor de uitgenodigde(n)**

In te vullen door de bevoegde autoriteiten

Bewijs huisvesting Huisvesting niet gecontroleerd gecontroleerd en in overeenstemming met de voorgenomen uitnodiging bevonden	Bewijs draagkracht Financiële middelen van gastheer niet gecontroleerd voldoende bevonden ten opzichte van relevante richtbedragen en verblijfsduur van de genodigde(n)
---	---

Datum: Plaats:

Stempel van de bevoegde autoriteit

¹ Zie voetnoot 4 op blz. 32.

² **FR** wenst daarom de volgende opmerkingen te maken:

- Er is geen rubriek [in de Franse versie van het formulier] voor de vermelding van de nationaliteit van de gastheer. Er wordt niet gevraagd naar het geslacht van de gastheer of van de genodigde; toch is dat een belangrijk element; op basis van de voornaam is het geslacht niet altijd duidelijk.
- Het paspoortnummer van de genodigde en een kopie van het paspoort of de identiteitskaart van de genodigde moeten worden overgelegd. Nergens is gepreciseerd dat de persoon die zich voorneemt als gastheer te fungeren, persoonlijk naar het gemeentehuis moet gaan om het formulier "bewijs in staat te zijn tot huisvesting van ..." in te vullen.
- Op het formulier is alleen plaats voor de nadere gegevens betreffende twee genodigden, hetgeen problematisch is indien er opgave moet worden gedaan van de minderjarige kinderen.
- Er is geen rubriek voor vorige formulieren "bewijs in staat te zijn tot huisvesting van ..." die aan de gastheer zijn afgegeven. Deze informatie is voor de autoriteiten van wezenlijk belang om misbruiken te kunnen opsporen.
- Hoewel het formulier een als volgt luidende regel bevat "verklaart in staat te zijn de kosten te dragen van het levensonderhoud en de repatriëring", worden de kosten van de repatriëring door de verzekeringspolis gedekt en wordt er geen melding gemaakt van de vereiste dekking van 30.000 euro. In tegenstelling tot de Franse regelgeving moet de gastheer op het formulier niet uitdrukkelijk toezeggen het levensonderhoud van de buitenlandse genodigde voor zijn rekening te nemen mocht deze in gebreke blijven, tenzij de verklaring van de gastheer op pagina 1 van het formulier, volgens welke hij in staat is de kosten van levensonderhoud en repatriëring te dragen, als een gelijkwaardige toezegging dient te worden beschouwd. Voorts wordt in het ontwerp-formulier niet verwezen naar de documenten die de gastheer tot staving van zijn draagkracht moet voorleggen.
- Wat betreft het te overleggen bewijs van draagkracht van de gastheer wordt in het ontwerp-formulier, in tegenstelling tot het Franse formulier, geen specifiek bedrag vermeld (in Frankrijk het gegarandeerde minimumloon).
- Het geharmoniseerde formulier van de Commissie voorziet niet in een verplichting voor de consulaire diensten om de burgemeesters mee te delen of er een visum is verstrekt. Daartoe zou het Franse systeem met een antwoordstrook kunnen worden gebruikt. Er is geen vak voor de stempels van de consulaire autoriteiten of de grenscontrole (binnenkomst) waaruit blijkt dat deze instanties hun controles hebben verricht. De rubriek "datum en handtekening van de genodigde" moet luiden "datum en handtekening van de aanvrager".
- In het ontwerp voor een Europees formulier staat niets over de door de persoon die zich voorneemt als gastheer te fungeren, te betalen leges (het zegelrecht in Frankrijk bedraagt momenteel 15 euro); evenmin is er enige verwijzing naar een huisbezoek ter controle van de huisvesting. De regelingen in verband met het formulier met betrekking tot het "bewijs in staat te zijn tot huisvesting van ..." die door de wet van 26 november 2003 zijn hervormd, betreffen faciliteiten bij de gastheer, met name de omstandigheden van verblijf, zulks ter voorkoming van misbruik door gastheren. Het geharmoniseerde formulier bevat geen specifieke verwijzing naar de huisvesting (oppervlakte, aantal kamers, aantal bewoners, sanitaire voorzieningen, enz.).
- Het voorstel voor een geharmoniseerd formulier van de Commissie betreft alleen visumaanvragers. In de Franse wetgeving is ook een formulier "bewijs in staat te zijn tot huisvesting van ..." vereist voor niet-visumplichtige onderdanen van derde landen. Welk formulier "bewijs in staat te zijn tot huisvesting van" moet aan deze personen worden gegeven?

- ALGEMENE OPMERKINGEN BIJ BIJLAGE V

COM wees erop dat de bestaande bijlage 15 bij de Gemeenschappelijke Visuminstructie (GVI) betreffende het "*Geharmoniseerd formulier ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring (-toezegging) of huisvestingsverklaring*" slechts vier door lidstaten opgestelde modellen van deze formulieren bevat, hoewel uit informatie op de websites van de ministeries van Buitenlandse Zaken van een aantal lidstaten blijkt dat dergelijke formulieren wel degelijk worden gebruikt. Dat is een onbevredigende situatie, die bovendien problematisch is voor de grenswachters; daarom heeft de Commissie het raadzaam geacht een geharmoniseerd formulier op te stellen.

NL vroeg zich af of het nuttig is over één formulier voor twee verschillende doeleinden te beschikken. **COM** gaf toe dat de twee kwesties juridisch gezien en qua gevolgen verschillend zijn, maar vond dat geen probleem, omdat sprake is van duidelijk onderscheiden functies.

LV, daarin gesteund door **EE** en **LT**, stelde voor dit formulier elektronisch beschikbaar te maken, zodat de gegevens in de nationale gegevensbank kunnen worden opgeslagen. **COM** zou zich daar niet tegen verzetten.

EE, **SI** en **LT** vroegen zich af of het formulier gebruikt kan worden zowel wanneer de gastheer een natuurlijke persoon als wanneer deze een rechtspersoon is.

LT, daarin gesteund door **DE**, **FR** en **HU**, vindt dat het formulier over bepaalde veiligheidskenmerken moet beschikken.

NO was voorstander van de invoering van een geharmoniseerd formulier, maar beklemtoonde dat het gebruik daarvan niet verplicht mag worden, dit wil zeggen niet systematisch voor alle aanvragers moet worden gebruikt. **DK**, **ES**, **HU** en **SE** waren er ook voor om het gebruik van het formulier facultatief te maken.

EE vroeg zich af of het document aan de aanvrager wordt afgegeven, zodat deze het aan de grens kan tonen.

LV, **CZ**, **SK**, **HU**, **DE** en **FR** vonden dat voor dit formulier een vergoeding moet worden aangerekend. **COM** was daar ondubbelzinnig tegen gezien de tendens aanvragers allerlei soorten extra vergoedingen aan te rekenen.

LU en **BE** wezen erop dat er geen rechtsgrondslag voorhanden is om van de gastheer een geldbedrag te vorderen wanneer de aanvrager zich naar een ander Schengenland dan de woonstaat van de gastheer begeeft. **BE** vond dat dit probleem in algemene bewoordingen, en misschien slechts in één artikel moet worden behandeld. **COM** erkende dat het recupereren van de kosten van levensonderhoud problematisch is wanneer de gastheer in een ander land woont. Wat betreft de bezwaren omtrent het gebruik van dit formulier in geval van "vertegenwoordiging" wees **COM** er nogmaals op dat het systeem van vertegenwoordiging gebaseerd is op wederzijds vertrouwen, en dat dit vertrouwen zich moet uitstrekken tot de plaatselijke instanties.

- OPMERKINGEN OVER SPECIFIEKE PUNTEN

HU stelde voor om in het formulier "oorspronkelijke achternaam" toe te voegen.

FR wilde in het formulier de volgende gegevens opnemen:

- geslacht van de gastheer en van de genodigde, (DE steunde dit voorstel)
- het paspoortnummer van de genodigde en een kopie van diens paspoort of identiteitskaart,
- de mogelijkheid om gegevens toe te voegen betreffende meer dan twee genodigden,
- een verwijzing naar voorgaande formulieren met betrekking tot het "bewijs in staat te zijn tot huisvesting van ...".
- een zin waarin staat dat de aspirant-gastheer het formulier persoonlijk dient in te vullen,
- de vermelding van een specifiek bedrag (bijvoorbeeld in Frankrijk het gegarandeerde minimumloon),
- een verwijzing naar het te overleggen bewijs van draagkracht van de gastheer,
- een vak voor de stempels van de consulaire autoriteiten of de grenscontrole (binnenkomst) waaruit blijkt dat deze instanties hun controles hebben verricht.
- een systeem met een antwoordstrook waarmee de consulaire diensten burgemeesters kunnen mededelen of er een visum is verstrekt,
- de rubriek "datum en handtekening van de genodigde" moet luiden "datum en handtekening van de aanvrager".
- een verwijzing naar een huisbezoek ter controle van de huisvesting, zulks ter voorkoming van misbruik door gastheren.
- een specifieke verwijzing naar de huisvesting (oppervlakte, aantal kamers, aantal bewoners, sanitaire voorzieningen, enz.).

Voorts wees **FR** erop dat, hoewel het formulier een als volgt luidende regel bevat: "verklaart in staat te zijn de kosten te dragen van het levensonderhoud en de repatriëring", de kosten van de repatriëring door de verzekeringspolis worden gedekt en er geen melding wordt gemaakt van de vereiste dekking van 30.000 euro; en daarom stelde **FR** voor dat de gastheer uitdrukkelijk moet toezeggen het levensonderhoud van de buitenlandse genodigde voor zijn rekening te nemen mocht deze in gebreke blijven, tenzij de verklaring van de gastheer op pagina 1 van het formulier, volgens welke hij in staat is de kosten van levensonderhoud en repatriëring te dragen, als een gelijkwaardige toezegging dient te worden beschouwd. Er moet worden verwezen naar de documenten die de gastheer tot staving van zijn draagkracht moet voorleggen. Tot slot vroeg **FR** zich af welk formulier "bewijs in staat te zijn tot huisvesting van ... " moet worden gebruikt ingeval het niet-visum-plichtige onderdanen van derde landen betreft.

PL stelde de volgende formulering voor onder "aanvullende informatie" (pagina 2 van het formulier, bovenaan): "heeft/hebben zelf een reisverzekering tot dekking van ziektekosten **en repatriëring om gezondheidsredenen** afgesloten voor de duur van het verblijf, zoals vereist in...". **DE** vond dat de verklaring ook betrekking moet hebben op de kosten van gedwongen repatriëring. **DE**, gesteund door **PL**, vonden de verklaringen in de punten 1 en 3 van het formulier dubbelzinnig en waren van mening dat het verplichte karakter moet worden aangescherpt. **PL** stelde voor om in het laatste streepje van de rubriek "bij te voegen documenten" een verwijzing naar de verzekeringspolis voor geneeskundige zorg op reis toe te voegen.

**BIJLAGE VI: UNIFORM MODEL VAN EEN STEMPEL WAARUIT BLIJKT DAT EEN
VISUMAANVRAAG IS INGEDIEND***

...¹ visum ...² R/ ...³
xx/xx/xxxx⁴ ⁵ .

Voorbeeld:

C-visum FR R/ IT
22/04/2006 Consulat de France
Djibouti

* **AT:** studievoorbehoud.

1 Code van het aangevraagde visum.

2 Code van de lidstaat die de aanvraag behandelt.

3 Indien van toepassing, de code van de lidstaat die wordt vertegenwoordigd door de lidstaat die de visum-
aanvraag behandelt.

4 Datum aanvraag (acht cijfers: xx dag, xx maand, xxxx jaar)

5 Autoriteit die de visumaanvraag behandelt.

**BIJLAGE VII: GEMEENSCHAPPELIJKE LIJST VAN DERDE LANDEN UIT BIJLAGE I
VAN VERORDENING NR. 2001/539 WAARVAN DE ONDERDANEN IN HET BEZIT
DIENEN TE ZIJN VAN EEN TRANSITVISUM VOOR LUCHTHAVENS WANNEER ZIJ
ZICH BEVINDEN IN DE TRANSITZONE VAN LUCHTHAVENS OP HET
GRONDGEBIED VAN DE LIDSTATEN**

AFGHANISTAN

BANGLADESH

CONGO (Democratische Republiek)

ERITREA

ETHIOPIË

GHANA

IRAN

IRAK

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIË

SRI LANKA

**BIJLAGE VIII: LIJST VAN VERBLIJFSTITELS DIE DE HOUDER MACHTIGEN TOT
DOORREIS VIA DE LUCHTHAVENS VAN LIDSTATEN ZONDER DAT EEN
TRANSITVISUM VOOR LUCHTHAVENS VEREIST IS**

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (voorlopige verblijfs- en arbeidskaart) (wit). Wordt voor seizoensarbeid afgegeven; de geldigheidsduur hangt van de lengte van de arbeidsovereenkomst af, maar is in beginsel korter dan zes maanden. Niet verlengbaar
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (verblijfs- en arbeidskaart) (wit). Wordt voor zes maanden afgegeven en kan met nog eens één jaar worden verlengd.
- *Tarjeta de estancia* (verblijfskaart) (wit). Wordt voor zes maanden afgegeven en kan met nog eens één jaar worden verlengd.
- *Tarjeta temporal de residencia* (tijdelijke verblijfskaart) (roze). Wordt voor één jaar afgegeven en kan tweemaal voor een jaar worden verlengd.
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (gewone verblijfskaart) (geel). Wordt voor drie jaar afgegeven en kan met nog eens drie jaar worden verlengd.
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (bevoorrechte verblijfskaart) (groen). Wordt voor vijf jaar afgegeven en kan telkens voor eenzelfde duur worden verlengd
- *Autorización de residencia* (verblijfsautorisatie) (groen). Wordt voor één jaar afgegeven en kan telkens met drie jaar worden verlengd.
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (tijdelijke verblijfs- en arbeidsautorisatie) (roze). Wordt voor twee jaren afgegeven en kan met twee jaar worden verlengd
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (gewone verblijfs- en arbeidsautorisatie) (geel). Wordt voor vijf jaar afgegeven.
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (bevoorrechte verblijfs- en arbeidsautorisatie) (groen). Wordt voor tien jaar afgegeven en kan telkens voor eenzelfde duur worden verlengd

CANADA:

- Permanent Resident Card (permanente verblijfsvergunning, formaat van een bankkaart)

JAPAN:

- Re-entry permit to Japan (vergunning tot hernieuwde binnenkomst in Japan)

MONACO:

- *Carte de séjour de résident temporaire de Monaco* (tijdelijke verblijfskaart)
- *Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco* (gewone verblijfskaart)
- *Carte de séjour de résident privilégié de Monaco* (verblijfskaart voor bevoorrechte personen)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (verblijfskaart voor echtgeno(o)t(e) van Monegaskische onderdaan)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* [gewone verblijfsvergunning (onbeperkte geldigheid)]
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* [permanente bijzondere verblijfsvergunning (onbeperkte geldigheid)]
- *Carta d'identità di San Marino (validità illimitata)* [identiteitskaart van San Marino (onbeperkte geldigheid)]

VERENIGDE STATEN:

- Form I-551 Permanent resident card (permanente verblijfstitel - twee tot tien jaar geldig)
- Form I-551 Alien registration receipt card (bevestiging registratie vreemdelingen - twee tot tien jaar geldig)
- Form I-551 Alien registration receipt card (bevestiging registratie vreemdelingen - onbeperkte geldigheid)
- Form I-327 Re-entry document (document voor hernieuwde binnenkomst - twee jaar geldig - afgegeven aan houders van een I-551)
- Resident alien card (verblijfstitel voor vreemdelingen - geldigheidsduur van twee tot tien jaar, dan wel onbeperkt; dit document is slechts toereikend wanneer het verblijf buiten de VS niet langer dan één jaar heeft bedragen).
- Permit to re-enter (vergunning tot hernieuwde inreis met een geldigheidsduur van twee jaar. Dit document is slechts toereikend wanneer het verblijf buiten de VS niet langer dan één jaar heeft bedragen.)
- Valid temporary residence stamp in een geldig paspoort (geldig stempel voor tijdelijk verblijf - één jaar geldig vanaf de afgiftedatum)

**BIJLAGE IX: STANDAARDFORMULIER VOOR KENNISGEVING EN MOTIVERING
VAN HET WEIGEREN VAN EEN VISUM**

DIPLOMATIEKE OF

CONSULAIRE POST VAN LIDSTAAT 1)

1

WEIGERING VAN EEN VISUM

krachtens artikel 23 van de Gemeenschappelijke Visumcode

Geachte heer/mevrouw _____,

De/Het _____ ambassade/consulaat-generaal/consulaat in _____
heeft [namens (naam van de vertegenwoordigde lidstaat)] uw visumaanvraag van xx maand
200x onderzocht. Het visum is geweigerd.

Uw visum is om een of meer van de onderstaande (aangekruiste) redenen geweigerd 2) aangezien deze redenen een beletsel vormen voor de afgifte van een visum:

- ☐ **er is een vals/vervalst/nagemaakt reisdocument verstrekt 3)**
- ☐ **het doel en de omstandigheden van uw verblijf konden niet worden vastgesteld**
- ☐ **uw voornemen tot terugkeer naar uw land van herkomst kon niet worden vastgesteld**
- ☐ **u hebt niet aangetoond dat u beschikt over toereikende middelen van bestaan voor de periode en de vorm van het verblijf of niet aangegeven hoe u terugkeert naar het land van herkomst of doorreis**
- ☐ **u hebt in een periode van zes maanden al drie maanden 4) op het grondgebied van de lidstaten verbleven**
- ☐ **u staat gesignaleerd als zijnde een persoon aan wie de binnenkomst geweigerd moet worden**
 - ☐ in het SIS; deze signalering is ingevoerd door ...(*naam lidstaat*)
 - ☐ in het nationale register
- ☐ **een of meer lidstaten beschouwt/beschouwen u als een bedreiging voor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een of meer lidstaten van de Europese Unie (*elke lidstaat moet aangeven op welke bepalingen van de nationale wetgeving dit inreisverbod is gebaseerd*). 5)**
- ☐ **u hebt het spoedeisende karakter van de aanvraag en de daaruit voortvloeiende noodzaak van een aanvraag aan de grens onvoldoende aangetoond**

6)

Datum en stempel van de diplomatieke of consulaire post

Handtekening van de behandelaar

¹ Voor Noorwegen, IJsland en Zwitserland is geen logo vereist.

OPMERKINGEN BIJ BIJLAGE IX (zie ook opmerkingen bij artikel 23)

1) **PL** stelde voor een verwijzing naar de grensbewakingsautoriteiten toe te voegen. **FR** maakte een voorbehoud bij de gehele bijlage. **IT verkoos een meer gestroomlijnd formulier en vond het tweede en het derde vakje om juridische redenen problematisch.**

In reactie op een opmerking van **NL** herinnerde **COM** de delegaties eraan dat de structuur, met inbegrip van de vlag, overeenstemt met het standaardformulier in de SGC.

2) SI stelde voor om specifieke gronden voor weigering van een visum aan de grens toe te voegen.

3) **AT** stelde voor "of andere nagedaakte of vervalste documenten" toe te voegen.

4) **NL** wilde drie maanden vervangen door 90 dagen.

5) **PL** stelde voor de woorden tussen haakjes te schrappen. **COM** kon niet akkoord gaan met schrapping.

6) **NL** stelde voor een standaardclausule op te nemen met betrekking tot hoe en waar beroep kan worden ingesteld.

BIJLAGE X INVULLEN VAN DE VISUMSTICKER

I. Zone voor gemeenschappelijke gegevens

1.1. Rubriek "GELDIG VOOR":

Met de rubriek "GELDIG VOOR" wordt het grondgebied aangeduid waarop de houder van het visum zich mag ophouden.

Slechts de volgende vermeldingen kunnen in de rubriek worden aangebracht:

- a) Schengenstaten;
- b) Schengenstaat of Schengenstaten tot het grondgebied waarvan de geldigheid van het visum is beperkt (in dit geval worden de volgende landencodes gebruikt)¹:

A = Oostenrijk

BNL = België, Nederland en Luxemburg²

CY=Cyprus

CZE=Tsjechië

D = Duitsland

DK = Denemarken

E = Spanje

EST=Estland

F= Frankrijk

FIN = Finland

GR = Griekenland,

H= Hongarije

I = Italië

LT= Litouwen

LVA= Letland

M= Malta

P= Portugal

PL= Polen

S = Zweden

SK=Slowakije

SVN=Slovenië

IS = IJsland

N = Noorwegen

- c) Lidstaat (aangeduid met de onder b) vermelde afkorting) die het nationale visum voor verblijf van langere duur heeft afgegeven

1.2. Wanneer de sticker wordt gebruikt om het eenvormige visum voor kort verblijf of doorreisvisum af te geven, wordt in de rubriek "geldig voor" het woord "Schengenstaten" ingevuld in de taal van de lidstaat die het visum afgaf.

¹ **HU** vroeg zich af waarom niet de volledige naam van de lidstaat kan worden gebruikt, zoals bij visa die voor het grondgebied van één lidstaat worden afgegeven (punt 1.3).

² In reactie op een opmerking van **BE** merkte **COM** op dat de codes voor de afzonderlijke staten in de plaats moeten komen van deze code, zodat een en ander spoort met de opmerkingen bij artikel 21.

1.3. Wanneer de sticker wordt gebruikt om visa af te geven met beperkingen voor binnenkomst, verblijf en uitreis naar het grondgebied van een lidstaat, wordt in deze rubriek de naam van de lidstaat ingevuld tot het grondgebied waarvan binnenkomst, verblijf en uitreis van de houder van het visum zijn beperkt, in de taal van die lidstaat.

1.4. Wanneer de sticker wordt gebruikt voor de afgifte van visa met territoriaal beperkte geldigheid krachtens artikel 21, lid 1, laatste alinea, van deze verordening, kunnen de volgende opties voor de in te vullen codes worden gebruikt:

- a) in de rubriek worden de codes van de betrokken lidstaten aangebracht;
- b) in de rubriek wordt de vermelding "Schengenstaten" aangebracht, gevolgd door een tussen haakjes geplaatst minteken en de codes van de lidstaten waarvoor het visum niet geldig is.

2. Rubriek "VAN ... TOT":

De rubriek "VAN... TOT..." vermeldt de periode gedurende welke de houder van het visum tot verblijf gerechtigd is.

Na "VAN" wordt de datum aangeduid van de eerste dag waarop de houder van het visum het grondgebied mag binnenkomen waarvoor het visum geldig is; de vermelding van deze datum bestaat uit:

- twee cijfers ter aanduiding van het nummer van de dag; indien het nummer van de dag uit één cijfer bestaat, is het eerste cijfer een nul.
- horizontaal streepje.
- twee cijfers ter aanduiding van de maand; indien het nummer van de maand uit één cijfer bestaat, is het eerste cijfer een nul;
- horizontaal streepje.
- twee cijfers ter aanduiding van het jaar, welke de laatste twee cijfers van het nummer van het jaar zijn.

Bijvoorbeeld: 05-12-07 = 5 december 2007.

Na "TOT" wordt de datum van de laatste dag van het toegestane verblijf ingevuld. De visumhouder dient het grondgebied waarvoor het visum geldig is, op bedoelde dag vóór middernacht te verlaten. Deze datum wordt op dezelfde wijze vermeld als die waarmee de eerste dag van het verblijf wordt aangeduid.

3. Rubriek "AANTAL BINNENKOMSTEN"

Deze rubriek vermeldt het aantal malen dat de houder van het visum het grondgebied waarvoor het geldig is, mag binnenkomen en verwijst dus naar het aantal verblijfsperioden die over de gehele geldigheidsduur mogen worden verspreid. Zie 4.

Het aantal binnenkomsten kan één, twee of meer bedragen¹. Dit aantal wordt op de rechterzijde van het voorbedrukte deel ingevuld, en wel respectievelijk met "01", "02", of, indien de visumhouder tot meer dan twee binnenkomsten gerechtigd is, met de afkorting "MULT".

In het geval van een doorreisvisum kan slechts toestemming voor één of twee binnenkomsten worden verleend; dit wordt respectievelijk met "01" of "02" aangeduid. Meerdere binnenkomsten worden met "MULT" aangegeven.

Wanneer het aantal uitreizen van de houder gelijk is aan het aantal toegestane binnenkomsten, verliest het visum zijn geldigheid, ook al is het aantal verblijfsdagen waarop het visum recht geeft nog niet uitgeput.²

4. Rubriek "DUUR VAN HET VERBLIJF ... DAGEN"

Deze rubriek vermeldt het aantal dagen gedurende welke de visumhouder tot verblijf gerechtigd is op het grondgebied waarvoor het visum geldig is, hetzij gedurende een ononderbroken periode, hetzij, afhankelijk van het toegestane aantal dagen, gedurende verscheidene verblijfsperioden, tussen de onder 2 genoemde data, voor zover het aantal in rubriek 3 vermelde binnenkomsten niet wordt overschreden³.

In de vrije ruimte tussen de woorden "DUUR VAN HET VERBLIJF" en het woord "DAGEN" wordt met twee cijfers, waarvan het eerste een nul is indien het aantal dagen uit één cijfer bestaat, het aantal verblijfsdagen ingevuld waarop het visum recht geeft.

In deze rubriek mag dit zijn maximaal 90 dagen in enig half jaar.⁴

Bij afgifte van een visum met een geldigheidsduur van meer dan zes maanden betekent de aanduiding "90 dagen" 90 dagen binnen elke periode van zes maanden.

¹ **FR** merkte op dat het van belang is "1", "2" of "meerdere" te vermelden om het werk van het personeel dat zich met de technische kant van het visumsysteem bezighoudt, te vergemakkelijken. **LU** vroeg zich af of "MULT" niet kan worden vervangen door "M" om ruimte te besparen. **COM** zal nagaan of dat verenigbaar is met de technische specificaties.

² **HU** stelde voor dit lid over te brengen naar de VGI.

³ **NO** vroeg zich af of een visum voor meerdere binnenkomsten waarvan de totale geldigheidsduur één, twee of meer jaar bedraagt, kan worden afgegeven voor een toegestaan verblijf van een maximumaantal dagen dat minder dan 90 dagen per halfjaar bedraagt. Zo ja, dan dient zulks in artikel 20, lid 3, te worden verduidelijkt met bijvoorbeeld "meervoudige visa, die de houder het recht geven op meerdere binnenkomsten voor ten hoogste drie maanden of...". De achterliggende reden hiervoor is dat Noorwegen in de praktijk dergelijke visa nodig heeft, en het lijkt erop dat sommige Schengenstaten meervoudige inreisvisa afgeven met de vermelding van bijvoorbeeld 45 dagen. **COM** vond dit voorstel enigszins vreemd, maar zal dit punt nader bestuderen.

⁴ **HU** stelde voor de derde en de vierde alinea over te hevelen naar de GVI.

5. Rubriek "AFGEGEVEN TE OP"

Deze rubriek vermeldt de naam van de stad waar de diplomatieke of consulaire post van afgifte is gevestigd. De datum van afgifte wordt na "OP" ingevuld.

De datum van afgifte wordt op dezelfde wijze vermeld als de in rubriek 2 bedoelde data.

6. Rubriek "PASPOORTNUMMER"

Deze rubriek vermeldt het nummer van het reisdocument waarin de visumsticker wordt aangebracht.

Indien de persoon aan wie het visum wordt afgegeven is opgenomen in het paspoort van echtgeno(o)t(e), moeder of vader dient het nummer van het reisdocument van die persoon te worden vermeld.

Wanneer het reisdocument van de aanvrager niet wordt erkend door de lidstaat die het visum afgeeft, dient het uniforme model voor het afzonderlijke blad voor het aanbrengen van visa te worden gebruikt voor het aanbrengen van het visum.

Wanneer het visum op het afzonderlijke blad wordt aangebracht, dient in deze rubriek niet het paspoortnummer te worden vermeld maar hetzelfde zescijferige typografische nummer dat ook op het formulier is aangebracht.

7. Rubriek "TYPE VISUM"

Teneinde identificatie door de controleambtenaren te vergemakkelijken, wordt in de rubriek "TYPE VISUM" door middel van de letters A, B, C en D het type visum vermeld waarop de visumsticker betrekking heeft.

- A: transitvisum voor luchtvaartpassagiers
- B: doorreisvisum
- VTBG B: doorreisvisum met territoriaal beperkte geldigheid²
- C: visum voor kort verblijf
- VTBG C.: visum voor kort verblijf met territoriaal beperkte geldigheid
- D: nationaal visum voor lang verblijf³

8. Rubriek "NAAM EN VOORNAAM"

Het eerste woord van de rubriek "naam", en vervolgens het eerste woord van de rubriek "voornaam", zoals in het reisdocument van de visumhouder vermeld, worden hier in die volgorde ingevuld. De diplomatieke of consulaire post controleert of de naam en de voornaam die in het reisdocument staan en die zowel in deze rubriek als in de machineleesbare zone moeten worden ingevuld, identiek zijn aan die in de visumaanvraag.

¹ **COM** zal zich beraden op de mogelijke toevoeging van informatie in verband met het invullen van een sticker voor een meervoudig TVL overeenkomstig de GVI, bijlage 13, voorbeeld 3, zoals voorgesteld door **LT**.

² **PL** wilde "VTBG B" en "VTBG C" schrappen, omdat deze reeds worden genoemd in punt 1. **FR**, **BE** en **LU** sloten zich hierbij aan.

³ **DE** vroeg zich af waarom de "D-visa" gehandhaafd werden. **FR**, gesteund door **BE**, stelde voor de D+C visa weer in de tekst op te nemen.

9¹.

I. Verplichte, in de rubriek "OPMERKINGEN" op te nemen vermeldingen²

a) Vermelding "Geen verzekering vereist"

Wanneer de houder van het visum is vrijgesteld van de verplichting om in het bezit te zijn van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten overeenkomstig het bepaalde in artikel 15, wordt de code "N-INS" in deze rubriek ingevuld.

b) Code waaruit blijkt dat huisvesting en/of het dragen van kosten zijn aangetoond door de genodigde.

Indien de aanvrager de volgende stukken heeft verstrekt

- bewijs van huisvesting: bij de aanvraag wordt de code "Bijlage V-H"³ vermeld;
- bewijs van het dragen van kosten: bij de aanvraag wordt de code "Bijlage V-G" vermeld;

Wanneer beide bewijsstukken zijn verstrekt, wordt de code "Bijlage V-H+G" vermeld.

II. Nationale gegevens in de zone "OPMERKINGEN"

In deze zone worden in de taal van de lidstaat die het visum afgeeft ook de opmerkingen ingevuld die verband houden met nationale bepalingen. Dit dienen echter niet dezelfde opmerkingen te zijn als de verplichte opmerkingen bedoeld in deel I van deze bijlage.

¹ **FI** vroeg zich af of de in dit punt bedoelde vermeldingen nog relevant zullen zijn zodra het VIS operationeel is. **COM** herinnerde eraan dat het VIS geleidelijk zal worden ingevoerd, en dat deze vermeldingen derhalve nog lange tijd relevant zullen zijn.

² **PL** was niet voor vermelding van dergelijke codes.

³ In antwoord op een vraag van **HU** merkte **COM** op dat "V" verwijst naar bijlage V van de ontwerp-visumcode (geharmoniseerd formulier voor het bewijs van huisvesting en/of het dragen van kosten), "H" naar het bewijs van huisvesting en "G" naar het bewijs van het dragen van kosten; het is immers de bedoeling standaardcodes te gebruiken.

III Zone voor de foto

De foto, in kleur, van de houder van het visum moet worden aangebracht in de ruimte die daarvoor is gereserveerd.

Met betrekking tot de op de visumsticker aan te brengen foto gelden de volgende voorschriften.

Het hoofd, van kin tot kruin, beslaat tussen 70% en 80% van de verticale afmeting van de foto.

De minimumresolutie is:

- 300 pixels per inch (ppi), niet-gecomprimeerd, voor een gescande foto;
- 720 dots per inch (dpi) voor een foto in kleurendruk.

IV Machineleesbare zone

Genoemde zone behelst twee regels met elk 36 karakters (OCR B — 10 karakters/inch).

**BIJLAGE XI: UNIFORM MODEL VOOR HET STEMPEL TER VERLENGING VAN DE
OP GROND VAN EEN VISUM TOEGESTANE VERBLIJFSDUUR**

VISUM Nr.	
7.3.06 ¹	15.3.06 ²
30 ³	35 ⁴
Ausländeramt ⁵	20.2.06 ⁶

-
- ¹ Geldig tot
² Lengte van de aanvankelijk toegestane verblijfsperiode
³ Nieuwe einddatum geldigheidsperiode
⁴ Nieuwe duur toegestaan verblijf
⁵ Autoriteit die tot verlenging besluit.
⁶ Datum verlengingsbesluit.

**BIJLAGE XII: ¹ Deel 1: WERKINSTRUCTIES VOOR VISUMAFGIFTE AAN DE GRENS
AAN TRANSITERENDE VISUMPLICHTIGE ZEELIEDEN**

Deze werkinstructies bevatten voorschriften voor de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten die het gemeenschapsacquis toepassen op visumplichtige transiterende zeelieden. Voorzover op basis van de uitgewisselde informatie wordt overgegaan tot afgifte van een visum aan de grens, ligt de verantwoordelijkheid hiervoor bij de lidstaat die het visum verstrekt.

Ten behoeve van deze werkinstructies wordt verstaan onder:

"Haven van een lidstaat": een haven die een buitengrens van een lidstaat vormt.

"Luchthaven van een lidstaat": een luchthaven die een buitengrens van een lidstaat vormt; en

- I. Aanmonsteren op een schip dat in een haven van een lidstaat ligt of verwacht wordt
- a) binnenkomst op het grondgebied van een lidstaat via een luchthaven die gelegen is in een andere lidstaat ²
- de rederij of de scheepsagent brengt de bevoegde autoriteiten in de haven van de lidstaat waar het schip ligt of verwacht wordt, op de hoogte van de binnenkomst van visumplichtige zeelieden via een luchthaven van een lidstaat. De rederij of de scheepsagent ondertekent ten behoeve van deze zeelieden een garantverklaring;

¹ PT is voornemens in verband met deze bijlage een notitie betreffende technische specificaties in te dienen.

² NL stelde voor het einde van de zin vanaf "via een luchthaven ..." te schrappen.

- genoemde autoriteiten verifiëren zo spoedig mogelijk de juistheid van de door de rederij of de scheepsagent meegedeelde gegevens en gaan na of aan de overige inreisvoorwaarden voor het grondgebied van de lidstaat is voldaan. In het kader van dit onderzoek wordt ook de reisroute op het grondgebied van de lidstaten geverifieerd, bijvoorbeeld aan de hand van vliegtickets;
 - de bevoegde autoriteiten in de haven van de lidstaat brengen door middel van een naar behoren ingevuld formulier voor transiterende visumplichtige zeelieden (als weergegeven in bijlage XI, deel 2) de bevoegde autoriteiten op de luchthaven van binnenkomst van een lidstaat per fax, elektronische post of andere middelen op de hoogte van de resultaten van de verificatie en geven daarbij aan of op basis hiervan in principe tot afgifte van een visum aan de grens kan worden overgegaan;
 - Indien de verificatie van de beschikbare gegevens positief is en het resultaat in overeenstemming is met de verklaring of documenten van de zeeman, kunnen de bevoegde autoriteiten op de luchthaven van binnenkomst of uitreis van de lidstaat aan de grens overgaan tot afgifte van een doorreisvisum met een maximale geldigheidsduur van vijf dagen. Voorts wordt in dergelijke gevallen het bovenbedoelde reisdocument van de zeeman afgestempeld met een stempel van binnenkomst of uitreis van de lidstaat en aan de betrokken zeeman overhandigd.
- b) binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten via een land- of zee grens die gelegen is in een andere lidstaat
- dezelfde procedure als hierboven voor binnenkomst via een luchthaven van een lidstaat wordt gehanteerd, met dit verschil dat de bevoegde autoriteiten van de doorlaatpost langs welke de betrokken zeeman het grondgebied van de lidstaat binnenkomt, wordt ingelicht.

II. Afmonsteren van een schip dat een haven van een lidstaat is binnengevaren

- a) uitreis van het grondgebied van de lidstaten via een in een andere lidstaat gelegen luchthaven
 - de rederij of de scheepsagent brengt de bevoegde autoriteiten van de bedoelde haven van een lidstaat op de hoogte van de binnenkomst van visumplichtige zeelieden die afmonsteren en via een luchthaven van een lidstaat het grondgebied van de lidstaten zullen verlaten. De rederij of de scheepsagent ondertekent ten behoeve van deze zeelieden een garantverklaring;
 - de bevoegde autoriteiten verifiëren zo spoedig mogelijk de juistheid van de door de rederij of de scheepsagent meegedeelde gegevens en gaan na of aan de overige inreisvoorwaarden voor het grondgebied van de lidstaten is voldaan. Ook wordt de reisroute op het grondgebied van de lidstaten geverifieerd, bijvoorbeeld aan de hand van vliegtickets;
 - Indien de toetsing van de beschikbare gegevens tot een positief resultaat leidt, kunnen de bevoegde autoriteiten overgaan tot afgifte van een doorreisvisum met een maximale geldigheidsduur van vijf dagen.
- b) uitreis uit het grondgebied van de lidstaten via een land- of zee grens die gelegen is in een andere lidstaat
 - dezelfde procedure als hierboven voor de uitreis via een luchthaven van een lidstaat.

III. Overmonsteren van een schip dat een haven van een lidstaat is binnengevaren naar een schip dat een in een andere lidstaat gelegen haven verlaat

- de rederij of de scheepsagent brengt de bevoegde autoriteiten in de bedoelde haven van een lidstaat op de hoogte van de binnenkomst van visumplichtige zeelieden die afmonsteren en via een andere haven van een lidstaat het grondgebied van de lidstaten zullen verlaten. De rederij of de scheepsagent ondertekent ten behoeve van deze zeelieden een garantverklaring;
- de bevoegde autoriteiten verifiëren zo spoedig mogelijk de juistheid van de door de rederij of de scheepsagent meegedeelde gegevens en gaan na of aan de overige inreisvoorwaarden voor het grondgebied van de lidstaten is voldaan. Ten behoeve van de verificatie wordt contact opgenomen met de bevoegde autoriteiten in de haven van een lidstaat van waaruit de zeelieden het grondgebied van de lidstaten per schip zullen verlaten. Hierbij dient gecontroleerd te worden of het schip waarop aangemonsterd wordt, daar ligt of verwacht wordt. Ook dient de reisroute binnen het grondgebied van de lidstaten te worden getoetst;
- Indien de toetsing van de beschikbare gegevens tot een positief resultaat leidt, kunnen de bevoegde autoriteiten overgaan tot afgifte van een doorreisvisum met een maximale geldigheidsduur van vijf dagen.

Bijlage XII: Deel 2 ¹

MODELFORMULIER VOOR VISUMPLICHTIGE TRANSITERENDE ZEELIEDEN			
VOOR OFFICIEEL GEBRUIK:			
UITGAANDE VAN: (STEMPEL)		BESTEMD VOOR: AUTORITEIT	
NAAM/CODE VAN DE AMBTENAAR:			
GEGEVENS ZEEMAN:			
NAAM:	1A	VOORNAMEN:	1B
NATIONALITEIT:	1C	RANG/GRAAD:	1D
GEBOORTEPLAATS:	2A	GEBOORTEDATUM:	2B
NUMMER PASPOORT:	3A	NUMMER ZEEMANSBOEKJE:	4A
DATUM VAN AFGIFTE:	3B	DATUM VAN AFGIFTE:	4B
GELDIGHEIDSDUUR:	3C	GELDIGHEIDSDUUR:	4C
GEGEVENS "SCHIP EN SCHEEPSAGENT":			
NAAM VAN HET SCHEEPSAGENTSCHAP:		5	
NAAM VAN HET VAARTUIG:	6A	VLAG:	6B
DATUM VAN AANKOMST:	7A	HERKOMST VAARTUIG:	7B
DATUM VAN VERTREK:	8A	BESTEMMING VAARTUIG:	8B
GEGEVENS AANGAANDE VERPLAATSING VAN DE ZEEMAN:			
EINDBESTEMMING VAN DE ZEEMAN:			9
REDEN VAN DE AANVRAAG: OVERMONSTERING ☐ AFMONSTERING ☐			10
AANMONSTERING ☐			
VERVOERMIDDEL	AUTO ☐	TREIN ☐	VLIEGTUIG ☐ 11
DATUM VAN:	AANKOMST:	DOORREIS:	VERTREK: 12
	AUTO * ☐	TREIN* ☐	
	KENTEKEN:	REISROUTE:	
VLUCHTGEGEVENS:	DATUM:	TIJD:	VLUCHTNUMMER:
Ondertekende tenlasteneming door de scheepsagent of de reder voor verblijfs- en eventuele repatriëringskosten van de zeeman.			13

* = alleen in te vullen indien gegevens bekend zijn

¹ NL stelde voor het telefoonnummer en het IMO-nummer van het schip toe te voegen. DE steunde het voorstel van NL betreffende het IMO-nummer.

PUNTSGEWIJZE BESCHRIJVING VAN HET FORMULIER

De eerste vier punten hebben betrekking op de identiteit van de zeeman.

(1)	A.	Naam ¹
	B.	Voornamen
	C.	Nationaliteit
	D.	Rang/graad
(2)	A.	Geboorteplaats
	B.	Geboortedatum
(3)	A.	Nummer paspoort
	B.	Datum van afgifte
	C.	Geldigheidsduur
(4)	A.	Nummer zeemansboekje
	B.	Datum van afgifte
	C.	Geldigheidsduur

De punten 3 en 4 werden duidelijkheidshalve gesplitst, aangezien naar gelang van de nationaliteit van de zeeman en de lidstaat van binnenkomst, ofwel een paspoort ofwel een zeemansboekje voor identificatiedoeleinden kan worden gebruikt.

De volgende vier punten hebben betrekking op het scheepsagentschap en het schip.

- (5) Naam van het scheepsagentschap (persoon of maatschappij die de reder ter plaatse vertegenwoordigt in alle aangelegenheden die te maken hebben met diens verantwoordelijkheid voor de uitrusting van het schip).

¹ Gelieve de op het paspoort vermelde naam of namen te vermelden.

(6)	A. Naam van het vaartuig
	B. Vlag (waaronder het koopvaardijship vaart)
(7)	A. Datum van aankomst van het schip
	B. Herkomst (haven) van het schip
	Punt A betreft de datum van aankomst van het schip in de haven waar de zeeman zal aanmonsteren.
(8)	A. Datum van vertrek van het schip
	B. Bestemming van het schip (volgende haven)

De punten 7A en 8A geven informatie over de periode waarin de zeeman mag reizen om aan te monsteren. Opgemerkt dient te worden dat de gevolgde route in sterke mate beïnvloed kan worden door onverwachte verstoringen en externe factoren, waaronder storm, averij enz.

De volgende vier punten geven informatie over de reiswijze en -motieven van de zeeman.

- (9) De "eindbestemming" is het eindpunt van de reis van de zeeman. Dit kan de haven zijn waar hij aanmonstert, of het land waarheen hij reist wanneer hij afmonstert.
- (10) Reden van de aanvraag
- a) Bij aanmonstering is de eindbestemming de haven waar de zeeman aanmonstert.
 - b) Bij overmonstering naar een ander schip gelegen binnen het grondgebied van de lidstaten is dit eveneens de haven waar de zeeman op zijn schip aanmonstert. Een overmonstering naar een ander schip gelegen buiten het grondgebied van de lidstaten is te beschouwen als een afmonstering.
 - c) Afmonstering kan om diverse redenen plaatsvinden: beëindiging contract, arbeidsongeval, dringende familieredenen, enz.

(11) Vervoermiddelen

Opgave van de wijze waarop de transiterende visumplichtige zeeman zich op het grondgebied van de lidstaten naar zijn eindbestemming zal begeven. In het formulier zijn drie mogelijkheden opgenomen:

- a) Auto (of autobus)
- b) Trein
- c) Vliegtuig

(12) Datum van aankomst (op het grondgebied van de lidstaten)

Deze is vooral toepasselijk voor zeelieden die in de eerste luchthaven/doorlaatpost van een lidstaat (dit hoeft niet altijd een luchthaven te zijn) aan de buitengrens het grondgebied van de lidstaten willen binnenkomen.

Datum van doorreis

Dit is de datum waarop de zeeman afmonstert in een haven op het grondgebied van de lidstaten en naar een andere haven gaat die eveneens op het gebied van de lidstaten is gelegen.

Datum van vertrek

Dit is de datum waarop de zeeman afmonstert in een haven op het grondgebied van de lidstaten om op een ander schip aan te monstern dat niet in een haven op het grondgebied van de lidstaten is gelegen, of de datum waarop de zeeman afmonstert in een haven op het grondgebied van de lidstaten om zich naar zijn woonplaats (buiten het grondgebied van de lidstaten) te begeven.

Daar drie vervoersmiddelen zijn opgenomen, moet daarover ook de beschikbare informatie worden verstrekt:

- a) auto, autobus: registratie
- b) trein: naam, nummer enz.
- c) vluchtgegevens: datum, tijd, vluchtnummer

(13) Ondertekende tenlasteneming door de scheepsagent of de reder voor verblijfs- en eventuele repatriëringskosten van de zeeman

Indien de zeelieden in een groep reizen, dient iedere zeeman de onder de punten 1.A t/m 4.C bedoelde gegevens in te vullen.

**BIJLAGE XIII: BIJZONDERE PROCEDURES EN VOORWAARDEN TER
VEREENVOUDIGING VAN DE AFGIFTE VAN VISA AAN LEDEN VAN DE
OLYMPISCHE FAMILIE DIE DEELNEMEN AAN DE OLYMPISCHE EN
PARALYMPISCHE SPELEN**

Hoofdstuk I

DOEL EN BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

Doel

De navolgende bijzondere procedures en voorwaarden dienen ter vereenvoudiging van de aanvraag van visa en de afgifte van eenvormige visa voor kort verblijf aan leden van de olympische familie voor de duur van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar].

Daarnaast zijn de relevante bepalingen van het gemeenschapsacquis betreffende procedures voor de aanvraag en afgifte van het eenvormige inreisvisum van toepassing.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) "verantwoordelijke organisaties" voor maatregelen ter vereenvoudiging van de procedures voor aanvraag en afgifte van visa aan leden van de olympische familie die deelnemen aan de Olympische en/of de Paralympische Spelen van [jaar]: de officiële organisaties, in de zin van het olympisch handvest, die gerechtigd zijn lijsten van leden van de olympische familie in te dienen bij het Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] met het oog op de afgifte van accrediteringskaarten voor de Spelen;

- 2) "lid van de olympische familie": eenieder die lid is van het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, internationale federaties, de nationale olympische en paralympische comités, de organisatiecomités van de Olympische Spelen en de nationale bonden, waaronder atleten, scheidsrechters, coaches en overig sportkader, medisch personeel verbonden aan teams of individuele sporters en geaccrediteerde journalisten van media, directeuren, donoren, sponsors of andere officiële gasten die het olympisch handvest onderschrijven en optreden onder toezicht en gezag van het Internationaal Olympisch Comité, vermeld staan op de lijsten van de verantwoordelijke organisaties en door het Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] zijn geaccrediteerd als deelnemer van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar];
- 3) "olympische accreditatiekaarten", afgegeven door het Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] in overeenstemming met [verwijzing naar nationale wetgeving]: een van de twee beveiligde documenten, een voor de Olympische Spelen en een voor de Paralympische Spelen, beide voorzien van een foto van de houder, waarop de identiteit wordt vastgesteld van het lid van de olympische familie en waarmee dit lid toegang wordt verleend tot de inrichtingen waar wedstrijden worden gehouden en tot andere evenementen van het programma gedurende de Spelen;
- 4) "duur van de Olympische en Paralympische Spelen": de periode van ... tot ... voor de Olympische Winterspelen van [jaar] en de periode van ... tot ... voor de Paralympische Spelen van [jaar];
- 5) "Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar]": het comité dat op [verwijzing naar nationale bepalingen] is opgericht om de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] in ... te organiseren en dat besluit over accreditering van leden van de olympische familie die aan die Spelen deelnemen;
- 6) "voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten": de diensten die in [de als gastland voor de Olympische en Paralympische Spelen optredende lidstaat] zijn aangewezen voor de behandeling van aanvragen en de afgifte van visa aan leden van de olympische familie.

Hoofdstuk II

AFGIFTE VAN VISA

Artikel 3

Voorwaarden

Een visum kan uitsluitend op grond van deze verordening worden afgegeven indien betrokkene:

- a) is aangewezen door een van de verantwoordelijke organisaties en door het Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] is geaccrediteerd als deelnemer aan de Olympische en/of de Paralympische Spelen van [jaar];
- b) in het bezit is van een geldig reisdocument dat machtigt tot het overschrijden van de buitengrenzen, als bedoeld in artikel 5 van de Schengengrenscode¹;
- c) niet ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staat;
- d) niet wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten.

Artikel 4

Indienen van de aanvraag

1. Wanneer een verantwoordelijke organisatie een lijst opstelt van de personen die zijn geselecteerd om deel te nemen aan de Olympische en/of de Paralympische Spelen van [jaar] kan het, samen met de aanvraag van een olympische accreditatiekaart voor de geselecteerde personen, een gezamenlijke visumaanvraag indienen voor deze geselecteerden, die in het bezit dienen te zijn van een visum overeenkomstig Verordening (EG) nr. 539/2001 behalve wanneer deze personen in het bezit zijn van een door een lidstaat afgegeven verblijfstitel of een door het Verenigd Koninkrijk of Ierland afgegeven verblijfstitel overeenkomstig het in Richtlijn 2004/38/EG bepaalde.

¹ PB L 105 van 13.4.2006.

2. Gezamenlijke visumaanvragen voor betrokkenen worden op hetzelfde moment als de aanvragen voor afgifte van een olympische accreditatiekaart toegezonden aan het Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] overeenkomstig de door dat comité vastgestelde procedure.
3. Voor elke persoon die deelneemt aan de Olympische en/of de Paralympische Spelen van [jaar] wordt één aanvraag ingediend.
4. Het Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] zendt gezamenlijke visumaanvragen zo snel mogelijk door naar de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten, vergezeld van afschriften van aanvragen voor de afgifte van een olympische accreditatiekaart aan de betrokkenen, voorzien van hun volledige naam, nationaliteit, geslacht, geboortedatum en -plaats en het nummer, type en de einddatum van de geldigheid van hun paspoort.

Artikel 5

Onderzoek van de gezamenlijke visumaanvraag en type afgegeven visum

1. Het visum wordt afgegeven door de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten nadat is onderzocht of wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3.
2. Het afgegeven visum is een eenvormig visum voor kort verblijf met meerdere binnenkomsten dat machtigt tot een verblijf van ten hoogste drie maanden gedurende de Olympische en/of de Paralympische Spelen van [jaar].
3. Indien het betrokken lid van de olympische familie niet voldoet aan de in artikel 3, onder (c) en (d) omschreven voorwaarden, kunnen de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten een visum met territoriaal beperkte geldigheid afgeven overeenkomstig artikel 21 van de visumcode.

Artikel 6
Vorm van het visum

1. Het visum heeft de vorm van twee getallen die worden aangebracht op de olympische accreditatiekaart. Het eerste getal is het visumnummer. In het geval van een eenvormig visa wordt dat getal gevormd door zeven (7) tekens, bestaande uit zes (6) cijfers, voorafgegaan door de letter "C". In het geval van een visum met territoriaal beperkte geldigheid wordt dat getal gevormd door acht (8) tekens, bestaande uit zes (6) cijfers, voorafgegaan door de letters "XX".¹ Het tweede getal is het nummer van het paspoort van de betrokkene.
2. De voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten zenden de visumnummers aan het Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] ten behoeve van de afgifte van accreditatiekaarten.

Artikel 7
Ontheffing van leges

Voor de behandeling van visumaanvragen en de afgifte van visa worden door de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten geen legeskosten in rekening gebracht.

¹ Volgens **COM** moet hier een verwijzing naar de ISO-code van het organiserende land worden toegevoegd.

Hoofdstuk III

ALGEMENE EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 8

Annulering van een visum

Wanneer de lijst van personen die worden opgegeven als deelnemers aan de Olympische en/of de Paralympische Spelen van [jaar] voor aanvang van de Spelen wordt gewijzigd, stellen de verantwoordelijke organisaties het Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] daarvan onverwijld in kennis, zodat de accreditatiekaarten van de van de lijst verwijderde personen kunnen worden ingetrokken. Het Organisatiecomité stelt de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten hiervan in kennis en deelt hun de desbetreffende visum-nummers mee.

De voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten annuleren de visa van de betrokkenen. Zij geven hiervan onverwijld kennis aan de met de grenscontroles belaste autoriteiten, die deze informatie op hun beurt onverwijld doorzenden aan de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten.

Artikel 9

Controles aan de buitengrenzen

1. De inreiscontroles waaraan leden van de olympische familie aan wie visa zijn afgegeven overeenkomstig de bepalingen van deze verordening, worden onderworpen, blijven, wanneer deze leden de buitengrenzen van de lidstaten overschrijden, beperkt tot een controle van de naleving van de voorwaarden van artikel 3.

2. Voor de duur van de Olympische en/of de Paralympische Spelen:
- a) in- en uitreisstempels worden aangebracht op de eerste blanco bladzijde van het paspoort van de leden van de olympische familie waarvan het paspoort dient te worden afgestempeld op grond van artikel 1, lid 10, van de Schengengrenscore. Bij eerste binnenkomst wordt het visumnummer op diezelfde bladzijde aangebracht.
 - b) aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, onder c), van de Schengengrenscore wordt geacht te zijn voldaan wanneer een lid van de olympische familie naar behoren is geaccrediteerd.
3. Lid 2 is van toepassing op leden van de olympische familie die onderdanen van derde landen zijn, ongeacht of zij visumplichtig zijn krachtens Verordening (EG) nr. 539/2001.
-